

Lovtidende A

2023

Udgivet den 24. januar 2023

18. januar 2023.

Nr. 53.

Bekendtgørelse af lov om betalinger¹⁾

Herved bekendtgøres lov om betalinger, jf. lovbekendtgørelse nr. 2710 af 7. december 2021, med de ændringer, der følger af § 6 i lov nr. 568 af 10. maj 2022 og § 5 i lov nr. 570 af 10. maj 2022.

Kapitel 1

Anvendelsesområde og definitioner

Anvendelsesområde

§ 1. Loven finder anvendelse på udstedere af elektroniske penge, udbydere af betalingstjenester og betalingsmodtagere, jf. dog stk. 2-7 og § 5.

Stk. 2. For filialer her i landet af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udstede elektroniske penge eller udbyde betalingstjenester, jf. bilag 1, nr. 1-8, i et andet EU- eller EØS-land, finder alene kapitel 4-11 anvendelse med undtagelse af § 126 og § 127, stk. 1.

Stk. 3. For agenter her i landet af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udbyde betalingstjenester, jf. bilag 1, nr. 1-8, i et andet EU- eller EØS-land, finder alene kapitel 4-11 anvendelse med undtagelse af § 126 og § 127, stk. 1 og 3.

Stk. 4. For grænseoverskridende tjenesteydelser her i landet ydet af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udstede elektroniske penge eller udbyde betalingstjenester, jf. bilag 1, nr. 1-8, i et andet EU- eller EØS-land, finder alene kapitel 4-11 anvendelse med undtagelse af § 126 og § 127, stk. 1 og 3.

Stk. 5. § 66, § 75, § 77, stk. 1, nr. 1 og 2, § 79, stk. 2, § 82, stk. 1 og 2, §§ 96, 99, 100, 104, 104 a, 108, 117-119, 122, 123 og 125, finder anvendelse på ikkevederlagsfrie elektroniske tjenester, der kan benyttes til at erhverve varer eller tjenesteydelser, og betalingstransaktioner, hvor betalere samtykker til at gennemføre transaktionen meddeles ved hjælp af telekommunikationsudstyr og betalingen sker til den operatør, der driver kommunikationsnettet, og som kun agerer som mellemmand mellem brugeren af betalingstjenesten og leverandøren af varer og tjenesteydelser, uden at disse tjenester udgør en betalingstjeneste omfattet af bilag 1, uanset § 5, nr. 17.

Stk. 6. § 125 finder anvendelse på erhvervsdrivende, der behandler oplysninger om, hvor en betaler har anvendt en betalingstjeneste, og hvad den har været anvendt til, uanset § 5.

Stk. 7. Erhvervsministeren kan dispensere helt eller delvist fra lovens §§ 26-29, 42 og 50-59, § 81, stk. 1-3, §§ 112 og 120-123, § 124, stk. 4, og § 125, der dermed ikke finder anvendelse på en bestemt tjeneste eller bestemte typer af tjenester. Erhvervsministeren kan endvidere fastsætte supplerende regler for bestemte typer af tjenester.

Stk. 8. Erhvervsministeren kan for betalingsinstrumenter, der er omfattet af § 5, nr. 14-16, dispensere helt eller delvis fra kapitel 5-7, der dermed ikke finder anvendelse på et bestemt betalingsinstrument eller bestemte typer af betalingsinstrumenter. Erhvervsministeren kan endvidere fastsætte supplerende regler for bestemte typer af betalingsinstrumenter.

Stk. 9. Erhvervsministeren kan for tjenester og betalingstransaktioner, der er omfattet af § 1, stk. 5, dispensere helt eller delvis fra § 66, § 75, § 77, stk. 1, nr. 1 og 2, § 79, stk. 2, § 82, stk. 1 og 2, og §§ 96, 99, 100, 104, 104 a, 108, 117-119, 122, 123 og 125, der dermed ikke finder anvendelse på en bestemt tjeneste eller betalingstransaktion eller bestemte typer af tjenester eller betalingstransaktioner. Erhvervsministeren kan endvidere fastsætte supplerende regler for bestemte typer af tjenester eller betalingstransaktioner.

§ 2. Elektroniske penge må kun udstedes her i landet af virksomheder, der har tilladelse som e-pengeinstitut efter § 8, eller af pengeinstitutter, Danmarks Nationalbank og offentlige myndigheder, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Elektroniske penge kan endvidere udstedes her i landet af virksomheder med en begrænset tilladelse til at udstede elektroniske penge, jf. § 50.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2366/EU af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, EU-Tidende 2015, nr. 3 L 337, side 35, (2. betalingstjenestedirektiv), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EU af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, EU-Tidende 2009, nr. L 267, side 7, (2. e-pengedirektiv) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/878/EU af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2013/36/EU, for så vidt angår fritagne enheder, finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, aflønning, tilsynsforanstaltninger og -beføjelser og kapitalbevaringsforanstaltninger, EU-Tidende 2019, nr. L 150, side 253 (CRD V).

§ 3. Betalingstjenester må kun udbydes her i landet af virksomheder, der har tilladelse som betalingsinstitut eller e-pengeinstitut efter §§ 8 og 9, eller af pengeinstitutter, Danmarks Nationalbank og offentlige myndigheder, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Betalingstjenester kan endvidere udbydes her i landet af virksomheder med en begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester, jf. § 51.

§ 4. Kapitel 5-8 finder anvendelse på betalingstransaktioner, hvor alle de involverede udbydere af betalingstjenester er etableret i et EU- eller EØS-land, og når betalingstransaktionen ydes i euro eller en anden EU- eller EØS-valuta.

Stk. 2. Kapitel 5-8 med undtagelse af § 67, stk. 1, nr. 2, § 72, stk. 1, nr. 2, litra e, § 76, § 113, § 114 og § 120 finder anvendelse på de dele af betalingstransaktioner, der gennemføres i et land inden for Den Europæiske Union, hvor alle de involverede udbydere af betalingstjenester er etableret i et andet EU- eller EØS-land, når betalingstransaktionen ikke ydes i euro eller en anden EU- eller EØS-valuta.

Stk. 3. Kapitel 5-8 med undtagelse af § 67, stk. 1, nr. 2, § 72, stk. 1, nr. 2, litra e, § 72, stk. 1, nr. 5, litra f, §§ 76, 101, 102, 104, 104 a og 106, § 113, stk. 1, § 120 og § 121, stk. 1 og 3, finder anvendelse på de dele af betalingstransaktioner, der gennemføres i lande inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor enten kun betaleren eller betalingsmodtagerens udbyder af betalingstjenester er etableret i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, uanset hvilken valuta betalingstransaktionen ydes i.

§ 5. Loven finder ikke anvendelse på følgende aktiviteter m.v.:

- 1) Betalingstransaktioner, der udelukkende består i betaling med kontanter direkte fra en betaler til en betalingsmodtager, jf. dog § 81.
- 2) Betalingstransaktioner fra en betaler til en betalingsmodtager gennem en handelsagent, som har fuldmagt fra betaleren eller betalingsmodtageren til at forhandle eller afslutte salg eller køb af varer eller tjenesteydelser på vegne af enten betaleren eller betalingsmodtageren.
- 3) Erhvervsmæssig fysisk pengetransport.
- 4) Betalingstransaktioner, der indebærer ikkeerhvervsmæssig indsamling og levering af kontanter inden for rammerne af almenyttig virksomhed.
- 5) Tjenesteydelser, hvor en betalingsmodtager efter udtrykkelig anmodning fra en betaler foretager en kontant udbetaling til denne i umiddelbar forbindelse med gennemførelsen af en betalingstransaktion vedrørende køb af varer eller tjenesteydelser.
- 6) Veksling af kontanter, uden at midlerne indestår på en betalingskonto.
- 7) Betalingstransaktioner, der er baseret på papirbaserede check, veksler, værdikuponer, postanvisninger eller rejsecheck.
- 8) Betalingstransaktioner, der gennemføres inden for rammerne af et system til afvikling af betalinger eller

værdipapirer mellem afviklingsagenter, centrale modparter, clearinginstitutter, centralbanker eller andre deltagere i systemet og udbydere af betalingstjenester, jf. dog § 64.

- 9) Betalingstransaktioner vedrørende formueforvaltning i forbindelse med værdipapirer, herunder udbytter, indkomster eller andre udlodninger, indfrielse eller salg, der foretages af de i nr. 8 omhandlede juridiske personer eller af fondsmæglere, pengeinstitutter eller realkreditinstitutter, institutter for kollektiv investering i værdipapirer eller administrationsselskaber, som udfører investeringsservice, eller andre enheder, der har tilladelse til at have finansielle instrumenter i depot.
- 10) Tjenester leveret af en udbyder af tekniske tjenester, der understøtter udbuddet af betalingstjenester, såfremt udbyderen ikke på noget tidspunkt er i besiddelse af de midler, som skal overføres, og der ikke er tale om tjenester omfattet af bilag 1, nr. 7 og 8, jf. dog § 122.
- 11) Betalingstransaktioner for egen regning mellem en udbyder af betalingstjenester og dennes agenter eller filialer.
- 12) Betalingstransaktioner og dertil knyttede tjenesteydelser mellem en modervirksomhed og dennes dattervirksomheder eller mellem dattervirksomheder af samme modervirksomhed, såfremt den udbyder af betalingstjenester, der forestår transaktionen, er en virksomhed inden for samme koncern.
- 13) Tjenester, der vedrører hævnning af kontanter i pengeautomater på vegne af en eller flere kortudstedere, såfremt udbyderen ikke er part i den rammeaftale, der er indgået med kunden om hævnning af kontanter fra en betalingskonto, og udbyderen ikke foretager andre af de i bilag 1 anførte betalingstjenester, jf. dog §§ 67, 68, 70, 71 og 117.
- 14) Betalingsinstrumenter, der kun kan anvendes til at erhverve varer og tjenester hos udbyderen selv, eller hos et begrænset netværk af udbydere under en forretningsaftale direkte med udstederen af betalingsinstrumentet, jf. dog § 61 og kapitel 5-7.
- 15) Betalingsinstrumenter, der kun kan anvendes til at erhverve et meget begrænset antal varer og tjenesteydelser, jf. dog § 61 og kapitel 5-7.
- 16) Betalingsinstrumenter med specifikke sociale eller skattemæssige formål, der er reguleret af en offentlig myndighed og alene kan anvendes her i landet til at erhverve bestemte varer eller tjenesteydelser fra leverandører, der har en forretningsaftale med udstederen, jf. dog § 61 og kapitel 5-7.
- 17) Betalingstransaktioner, der gennemføres af en udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller kommunikationstjenester på vegne af en abonnent i tillæg til kommunikationstjenesten, jf. dog § 62, såfremt transaktionen
 - a) opkræves over den til abonnementet tilknyttede regning,

- b) anvendes til donation til almennyttig virksomhed, køb af billetter eller køb af digitalt indhold og stemmebaserede tjenester og
 - c) ikke overstiger en værdi svarende til 50 euro eller den samlede værdi af transaktioner for en enkelt abonnent ikke overstiger en værdi svarende til 300 euro pr. måned.
- 18) Elektroniske penge på op til 3.000 kr. lagret på et instrument med begrænset anvendelse, jf. nr. 14 eller 15 hvor der ikke kan ske genopfyldning, og hvor udstederens samlede forpligtelser hidrørende fra udstående elektroniske penge på intet tidspunkt overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 5 mio. euro, jf. dog § 96.

§ 6. Loven kan ikke fraviges til skade for indehavere af elektroniske penge eller brugere af betalingstjenester, jf. dog stk. 2 og 3 og §§ 79 og 116.

Stk. 2. En udsteder af elektroniske penge kan aftale med en indehaver, der ikke er en forbruger, at § 96 ikke skal finde anvendelse.

Stk. 3. En udbyder af betalingstjenester kan aftale med en bruger, der ikke er en forbruger, at kapitel 5 og § 80, § 82, stk. 3, og §§ 97, 98, 100-102, 104, 104 a, 111, 112, 117-119 og 125 ikke skal finde anvendelse.

Stk. 4. §§ 113 og 114 kan fraviges i alle kundeforhold bortset fra:

- 1) Betalingstransaktioner i euro, hvor der ikke sker valutaomregning.
- 2) Betalingstransaktioner i danske kroner i Danmark.
- 3) Betalingstransaktioner, hvor der kun sker valutaomregning mellem euro og danske kroner i Danmark, og i tilfælde af grænseoverskridende betalingstransaktioner, når betalingstransaktionen foretages i euro.

Stk. 5. For betalingstransaktioner, der gennemføres i lande inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, må den frist, der er fastsat i § 113, stk. 1, uanset stk. 4 ikke overstige 4 arbejdsdage efter modtagelsestidspunktet, jf. § 109.

Definitioner

§ 7. I denne lov forstås ved:

- 1) Betalingstjeneste: En tjenesteydelse omfattet af bilag.
- 2) Betalingsinstitut: En juridisk person, der er meddelt tilladelse til at udbyde betalingstjenester, jf. § 9, og institutter, der er meddelt tilladelse i et andet EU- eller EØS-land.
- 3) E- pengeinstitut: En juridisk person, der er meddelt tilladelse til at udstede elektroniske penge, jf. § 8, og institutter, der er meddelt tilladelse i et andet EU- eller EØS-land.
- 4) Betalingstransaktion: En handling, der iværksættes af en betaler eller på vegne af denne eller af en betalingsmodtager med henblik på at indbetale, overføre eller hæve midler uden hensyn til eventuelle underliggende forpligtelser mellem betaleren og betalingsmodtageren.

- 5) Betalingsordre: En instruktion fra en betaler eller en betalingsmodtager til en udbyder af betalingstjenester om at gennemføre en betalingstransaktion.
- 6) Elektroniske penge: En elektronisk eller magnetisk lagret pengeværdi, der repræsenterer et krav mod udstederen, som udstedes ved modtagelse af betaling med henblik på at gennemføre betalingstransaktioner, og som accepteres af andre end udstederen af elektroniske penge.
- 7) Udbyder: En fysisk eller juridisk person, der udbyder betalingstjenester, og som er omfattet af § 3.
- 8) Udsteder: En fysisk eller juridisk person, der udsteder elektroniske penge, og som er omfattet af § 2.
- 9) Kontoførende udbyder: En udbyder, som fører en betalingskonto for en bruger.
- 10) Betaler: En fysisk eller juridisk person, der er indehaver af en betalingskonto, hvorfra der kan afgives eller modtages betalingsordre, eller, hvis der ikke er nogen betalingskonto, en fysisk eller juridisk person, der afgiver en betalingsordre.
- 11) Betalingsmodtager: En fysisk eller juridisk person, som er den tiltænkte modtager af de midler, der indgår i en betalingstransaktion.
- 12) Indehaver af elektroniske penge: En fysisk eller juridisk person, der er ejer af elektroniske penge, og som i kraft heraf har et krav på en udsteder af elektroniske penge.
- 13) Betalingssystem: Et system til overførsel af midler med formelle og standardiserede rutiner og fælles regler for behandling, clearing eller afvikling af betalingstransaktioner.
- 14) Bruger: En fysisk eller juridisk person, som anvender en betalingstjeneste enten som betaler eller som betalingsmodtager eller som begge dele.
- 15) Forbruger: En fysisk person, der optræder med et formål, der ligger uden for den pågældendes erhverv.
- 16) Betalingskonto: En konto oprettet i en eller flere brugers navn med henblik på at gennemføre betalingsstransaktioner.
- 17) Midler: Sedler og mønter, indestående på en konto og elektroniske penge.
- 18) Betalingsinstrument: Et personligt instrument eller et sæt af procedurer, der er aftalt mellem brugeren og udbyderen, og som brugeren benytter til at iværksætte en betalingsordre.
- 19) Mikrobetalingsinstrument: Et betalingsinstrument, der i henhold til en rammeaftale udelukkende vedrører særskilte betalingstransaktioner på en værdi, der højst modsvarer en værdi på 60 euro, eller som enten har en beløbsgrænse på en værdi modsvarende 300 euro eller ikke lagrer midler på mere end en værdi modsvarende 500 euro.
- 20) Betalingsinitieringstjeneste: En tjenesteydelse, der iværksætter en betalingsordre efter instruktion fra en bruger med henblik på at foretage en betalingstransaktion fra en betalingskonto, der udbydes af en anden udbyder end udbyderen af betalingsinitieringstjenesten.

- 21) Kontooplysningstjeneste: En tjenesteydelse, der giver en bruger konsolideret information om en eller flere af dennes betalingskonti, der udbydes af en eller flere kontoførende udbydere.
- 22) Pengeoverførsel: En betalingstjeneste, hvor der modtages midler fra en betaler, uden at der oprettes en betalingskonto i betalernes eller betalingsmodtagerens navn, alene med det formål at overføre et tilsvarende beløb til en betalingsmodtager eller en anden betalingstjenesteudbyder på betalingsmodtagerens vegne, eller hvor sådanne midler modtages på betalingsmodtagerens vegne og stilles til rådighed for denne.
- 23) Direkte debitering: En betalingstjeneste til debitering af en betalers betalingskonto, hvor en betalingsmodtager på grundlag af samtykke fra betaleren til betalingsmodtageren, dennes udbyder af betalingstjenester eller betalernes udbyder af betalingstjenester iværksætter en betalingstransaktion.
- 24) Kontooverførsel: En betalingstjeneste, der krediterer en betalingsmodtagers betalingskonto med en eller flere betalingstransaktioner fra en betalers betalingskonto til betalingsmodtagerens betalingskonto på grundlag af instruks fra betaleren selv.
- 25) Indløsning af betalingstransaktioner: En udbyder af betalingstjenester, der har indgået aftale med en betalingsmodtager om modtagelse og bearbejdning af betalingstransaktioner med henblik på at overføre midler til betalingsmodtageren.
- 26) Udstedelse af betalingsinstrumenter: En udbyder af betalingstjenester, der indgår aftale med en betaler om at udstede et betalingsinstrument, der kan iværksætte og bearbejde betalernes betalingstransaktioner.
- 27) Arbejdsdag: En dag, hvor betalernes eller betalingsmodtagerens relevante udbyder, der er involveret i gennemførelsen af en betalingstransaktion, holder åbent som påkrævet for gennemførelsen af en betalingstransaktion.
- 28) Rammeaftale: En aftale om betalingstjenester, der regulerer den fremtidige udførelse af særskilte og successive betalingstransaktioner, og som kan indeholde forpligtelser og betingelser for oprettelse af en betalingskonto.
- 29) Autentifikation: En procedure, der medfører, at en udbyder af betalingstjenester kan verificere identiteten af brugeren eller validiteten af anvendelsen af et specifikt betalingsinstrument, herunder anvendelsen af en brugers personlige sikkerhedsforanstaltninger.
- 30) Stærk kundeautentifikation: En autentifikation, som er baseret på anvendelsen af to eller flere elementer, der er kategoriseret som viden, besiddelse og iboende egenskab, der er uafhængige, så brud på et element ikke svækker pålideligheden af de andre elementer, og er designet på en sådan måde, at fortroligheden af autentifikationsdata beskyttes.
- 31) Personlig sikkerhedsforanstaltning: Personaliserede elementer, som udbyderen stiller til rådighed for brugeren med henblik på at foretage autentifikation.
- 32) Fjernbetaling: En betalingstransaktion, der er iværksat via internettet eller en anden enhed, som kan anvendes til fjernkommunikation.
- 33) Følsomme betalingsdata: Data, herunder personlige sikkerhedsforanstaltninger, som kan anvendes til at foretage misbrug.
- 34) Agent: En fysisk eller juridisk person, som handler på vegne af et betalingsinstitut ved udbuddet af betalingstjenester.
- 35) Filial: En afdeling, som udgør en ikke selvstændig del af et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut, og som, hvis der er tale om et betalingsinstitut, udfører betalingstransaktioner på vegne af dette. Afdelinger, som er oprettet i et andet EU- eller EØS-land end det land, hvor betalingsinstituttet har hovedkontor, udgør tilsammen én filial.
- 36) Enhed til fjernkommunikation: En enhed, som uden samtidig fysisk tilstedeværelse af udbyderen af betalingstjenester og brugeren af betalingstjenester kan anvendes til indgåelse af en betalingstjenesteaftale.
- 37) Varigt medium: Et middel, som sætter brugeren i stand til at lagre oplysninger rettet personligt til vedkommende med mulighed for fremtidig anvendelse i en periode afpasset efter oplysningernes formål, og som giver mulighed for uændret gengivelse af de lagrede oplysninger.
- 38) Entydig identifikationskode: En kombination af bogstaver, tal eller symboler, som en udbyder af betalingstjenester oplyser til en bruger, og som brugeren skal angive for utvetydigt at identificere en anden bruger af betalingstjenester eller brugerens egen betalingskonto med henblik på at gennemføre en betalingstransaktion.
- 39) Betalingsvaremærke: Ethvert fysisk eller digitalt navn, ord, tegn eller symbol eller en kombination heraf, som kan angive den betalingskortordning, der anvendes til at gennemføre kortbaserede betalingstransaktioner.
- 40) Kvalificeret andel: En direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en andel, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af et e-pengeinstitut eller et betalingsinstitut.
- 41) Betalingsoplysninger: Personhenførbare oplysninger om, hvor en bruger har anvendt en betalingstjeneste, og hvad der er blevet købt med betalingstjenesten.

Kapitel 2

Tilladelse

Tilladelse til e-pengeinstitut og betalingsinstitut

§ 8. Virksomheder, der udsteder elektroniske penge, jf. § 2, stk. 1, skal have tilladelse som e-pengeinstitut, jf. dog § 50.

§ 9. Virksomheder, der udbyder betalingstjenester i henhold til bilag 1, jf. § 3, stk. 1, skal have tilladelse som betalingsinstitut, jf. dog § 51, e-pengeinstitut, jf. dog § 50, eller

udbyder af kontooplysningstjenester, jf. § 60. En tilladelse kan begrænses til kun at vedrøre en eller flere af de i bilag 1 nævnte betalingstjenester.

§ 10. Finanstilsynet giver tilladelse som e-pengeinstitut eller betalingsinstitut efter §§ 8 eller 9, når følgende krav er opfyldt:

- 1) Virksomheden drives i et aktieselskab, et anpartsselskab, et andelsselskab med begrænset ansvar eller en forening med begrænset ansvar, og virksomheden har en bestyrelse og en direktion.
- 2) Virksomheden har hovedkontor og hjemsted i Danmark og udøver som minimum en del af sine aktiviteter i Danmark.
- 3) Virksomheden opfylder kravene om startkapital, jf. §§ 12 og 13.
- 4) Medlemmerne af virksomhedens bestyrelse og direktion, den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. hvidvasklovens § 7, stk. 2, og medlemmer af den faktiske ledelse, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse, opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, jf. § 30.
- 5) Virksomhedens ejere af kvalificerede andele, jf. § 7, nr. 40, opfylder kriterierne i § 23.
- 6) Virksomheden har ikke snævre forbindelser, jf. § 5, stk. 1, nr. 17, i lov om finansiell virksomhed, til andre virksomheder eller personer, der vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af Finanstilsynets opgaver.
- 7) Virksomheden har forsvarlige og effektive organisatoriske strukturer, forretningsgange og procedurer, jf. § 25.
- 8) Virksomheden har tilstrækkelige procedurer, der sikrer, at den kan leve op til sine forpligtelser i henhold til hvidvaskloven.
- 9) Virksomheden har truffet passende foranstaltninger for at beskytte de midler, der tilhører brugerne af betalingstjenester, jf. § 35.
- 10) Virksomheden vurderes at være i stand til at gennemføre en forsvarlig drift.

Stk. 2. En virksomhed, der søger om tilladelse til at udbyde betalingsinitieringstjenester, jf. bilag 1, nr. 7, eller kontooplysningstjenester, jf. bilag 1, nr. 8, skal ud over at opfylde kravene i stk. 1 have tegnet en ansvarsforsikring eller stille anden tilsvarende garanti til dækning af krav mod virksomheden.

Stk. 3. Udøver en virksomhed, der søger om tilladelse efter § 8 eller § 9, andre aktiviteter, jf. § 18, stk. 1, nr. 4, eller stk. 3, nr. 3, kan Finanstilsynet beslutte, at betalingstjenestevirksomheden skal udøves i et særskilt selskab, hvis aktiviteterne forringer eller skønnes at kunne forringe virksomhedens soliditet eller Finanstilsynets mulighed for at føre tilsyn med virksomheden.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte regler for den i stk. 2 nævnte ansvarsforsikring eller tilsvarende garanti, herunder om beregning af minimumsbeløbet.

§ 11. En ansøgning om tilladelse skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurde-

ring af, om kravene i § 10 er opfyldt. Ansøgningen skal som minimum indeholde:

- 1) Oplysninger om virksomhedens retlige form med kopi af stiftelsesdokument og vedtægter.
- 2) Adressen på virksomhedens hovedkontor.
- 3) En beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel med en oversigt over virksomhedens nuværende og planlagte forretningsaktiviteter, herunder hvilke betalingstjenester virksomheden ønsker at udbyde.
- 4) En forretningsplan med en budgetprognose for de 3 første regnskabsår, som viser, at ansøgeren er i stand til at gennemføre en forsvarlig drift, og senest reviderede årsregnskab, såfremt et sådant er udarbejdet.
- 5) Oplysninger om virksomhedens organisationsstruktur, herunder den tilsigtede brug af agenter og filialer og kontrollen heraf og den planlagte brug af outsourcing og deltagelse i et nationalt eller internationalt betalingssystem.
- 6) Oplysninger om den planlagte grænseoverskridende virksomhed og etablering i et andet EU- eller EØS-land.
- 7) Dokumentation for, at virksomheden råder over den krævede startkapital, jf. § 10, stk. 1, nr. 3.
- 8) Oplysninger til brug for vurderingen af, om medlemmer af bestyrelsen og direktionen, den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. hvidvasklovens § 7, stk. 2, og medlemmer af den faktiske ledelse, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse, opfylder kravene om egnethed og hæderlighed i henhold til § 30.
- 9) Oplysninger om identiteten af personer, der ejer kvalificerede andele i virksomheden, størrelsen af deres andel og dokumentation for deres egnethed under hensyn til nødvendigheden af at sikre en fornuftig og forsvarlig forvaltning af instituttet, jf. kriterierne i § 23.
- 10) Oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet for at beskytte de midler, som tilhører brugerne, jf. § 35.
- 11) Virksomhedens forretningsgange og interne kontrolmekanismer, herunder administrative, risikostyringsmæssige og regnskabsmæssige procedurer, jf. § 25.
- 12) Virksomhedens forretningsgange for håndtering og opfølgning på sikkerhedshændelser og sikkerhedsrelaterede kundeklager, herunder procedurer for indberetning af sikkerhedshændelser, jf. § 127.
- 13) De interne kontrolforanstaltninger, som virksomheden har indført for at opfylde forpligtelserne i henhold til hvidvaskloven og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2015/847/EU af 25. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler.
- 14) Virksomhedens forretningsgange og procedurer til at sikre lagring, overvågning, sporing og begrænsning af adgang til følsomme betalingsdata.
- 15) Virksomhedens beredskabsplan, herunder en klar beskrivelse af de kritiske funktioner, effektive beredskabsplaner og procedurer til regelmæssigt at teste og evaluere, om sådanne planer er tilstrækkelige.

- 16) De principper og definitioner, som virksomheden anvender til at indsamle statistiske data om drift og misbrug, jf. § 127, stk. 3.
- 17) Virksomhedens sikkerhedspolitik, en detaljeret risikovurdering i tilknytning til de betalingstjenester, som virksomheden påtænker at udbyde, og en beskrivelse af de foranstaltninger, som virksomheden har foretaget for at imødegå de identificerede risici, herunder svig og misbrug af følsomme betalingsdata og personoplysninger. Beskrivelsen af foranstaltningerne skal indeholde oplysninger om, hvordan virksomheden sikrer et højt niveau af teknisk sikkerhed og databeskyttelse, herunder vedrørende de software- og it-systemer, der anvendes af ansøgeren eller de virksomheder, som ansøgeren outsourcer alle eller dele af sine aktiviteter til.
- 18) Oplysninger om virksomhedens revisor.

Stk. 2. Oplysningerne i stk. 1, nr. 5, 10, 11 og 12, skal endvidere indeholde en beskrivelse af de organisatoriske og revisionsmæssige foranstaltninger, som virksomheden har truffet for at beskytte brugernes interesser og sikre kontinuitet i forbindelse med udstedelsen af elektroniske penge eller udførelsen af betalingstjenester.

Stk. 3. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1 og 2 nævnte oplysninger.

Startkapital

§ 12. En virksomhed, der søger om tilladelse som e- pengeinstitut eller betalingsinstitut, skal på tidspunktet for ansøgningen have en startkapital som anført i stk. 2-4.

Stk. 2. En virksomhed, der søger om tilladelse som e- pengeinstitut efter § 8, skal have en startkapital, der mindst udgør et beløb svarende til 350.000 euro.

Stk. 3. En virksomhed, der søger om tilladelse som betalingsinstitut efter § 9, og som udbyder en eller flere betalingstjenester, som er nævnt i bilag 1, nr. 1-5, skal have en startkapital, der mindst udgør et beløb svarende til 125.000 euro.

Stk. 4. En virksomhed, der søger om tilladelse som betalingsinstitut efter § 9, og som udbyder betalingstjenester, som er nævnt i bilag 1, nr. 6, skal have en startkapital, der mindst udgør et beløb svarende til 20.000 euro.

Stk. 5. En virksomhed, der søger om tilladelse som betalingsinstitut efter § 9, og som udbyder betalingstjenester, som er nævnt i bilag 1, nr. 7, skal have en startkapital, der mindst udgør et beløb svarende til 50.000 euro.

§ 13. Startkapitalen består af

- 1) indbetalt aktie-, anparts- og andelskapital,
- 2) overkurs ved emission i forbindelse med de i nr. 1 nævnte instrumenter,
- 3) overført resultat,
- 4) akkumuleret anden totalindkomst og
- 5) andre reserver.

Finanstilsynets register

§ 14. Finanstilsynet opretter et offentligt register over

- 1) virksomheder, der har fået tilladelse som e- pengeinstitut efter § 8 eller betalingsinstitut efter § 9,
- 2) virksomheder, der har fået begrænset tilladelse til at udstede elektroniske penge eller udbyde betalingstjenester efter §§ 50 eller 51, og deres agenter,
- 3) virksomheder, der har fået tilladelse som udbyder af kontooplysningstjenester efter § 60, og deres agenter,
- 4) agenter af betalingsinstitutter,
- 5) filialer af e- pengeinstitutter og betalingsinstitutter, såfremt disse udsteder elektroniske penge eller udbyder betalingstjenester i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og
- 6) virksomheder, der er omfattet af undtagelserne i § 5, nr. 14-18, og som er anmeldt i henhold til §§ 61 og 62.

Stk. 2. Registeret skal indeholde oplysninger om de betalingstjenester, som virksomhederne omfattet af stk. 1 udbyder.

Meddelelse af beslutning

§ 15. Senest 3 måneder efter modtagelse af en ansøgning om tilladelse, jf. § 11, eller hvis ansøgningen er ufuldstændig efter modtagelse af de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelse, underretter Finanstilsynet ansøgeren om, hvorvidt ansøgningen kan imødekommes.

Opbevarings- og underretningspligt

§ 16. Et e- pengeinstitut eller betalingsinstitut er forpligtet til at underrette Finanstilsynet, hvis der sker ændringer i forhold til de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse. Underretning skal ske på forhånd, hvis ændringen må betragtes som væsentlig. I andre tilfælde skal underretning finde sted snarest muligt.

§ 17. Et e- pengeinstitut eller betalingsinstitut er forpligtet til at opbevare oplysninger, der er relevante i forbindelse med instituttets tilladelse, i mindst 5 år.

Andre aktiviteter

§ 18. E- pengeinstitutter kan ud over at udstede elektroniske penge udøve følgende andre aktiviteter:

- 1) Udbud af driftsmæssige og nært tilknyttede accessoriiske tjenester.
- 2) Udbud af betalingstjenester omfattet af bilag 1.
- 3) Drift af betalingssystemer, jf. dog § 63.
- 4) Andre forretningsaktiviteter end de i nr. 1-3 nævnte, dog med de begrænsninger, der følger af denne lov.

Stk. 2. De bestemmelser i denne lov, der gælder for udbud af betalingstjenester, finder tillige anvendelse for e- pengeinstitutter, når de udbyder betalingstjenester, som ikke er nært knyttet til udstedelsen af elektroniske penge.

Stk. 3. Betalingsinstitutter kan ud over at udbyde de betalingstjenester, der er omfattet af instituttets tilladelse, udøve følgende andre aktiviteter:

- 1) Udbud af driftsmæssige og nært tilknyttede accessoriiske tjenester.
- 2) Drift af betalingssystemer, jf. dog § 63.

3) Andre forretningsaktiviteter end betalingstjenester.

Ydelse af kredit, forbud mod indlån og renter og betalingskonti

§ 19. E-pengeinstitutter og virksomheder med begrænset tilladelse til at udstede elektroniske penge, jf. § 50, må ikke yde kredit af midler, der er modtaget fra indehavere af elektroniske penge.

Stk. 2. E-pengeinstitutter og virksomheder med begrænset tilladelse til at udstede elektroniske penge, jf. § 50, må ikke erhvervsmæssigt tage imod indlån eller andre tilbagebetalingspligtige midler. De midler, som udstederen af elektroniske penge modtager fra en indehaver, skal uden ugrundet ophold veksles til elektroniske penge og stilles til rådighed for denne.

Stk. 3. Udstedere af elektroniske penge må ikke tilskrive renter el.lign. af beløb, som er vekslet til elektroniske penge.

Stk. 4. E-pengeinstitutter og virksomheder med begrænset tilladelse til at udstede elektroniske penge, jf. § 50, må kun yde kredit i forbindelse med udbud af betalingstjenester, der ikke er omfattet af § 18, stk. 1, nr. 1, hvis kravene i § 20, stk. 4, nr. 1-4, er opfyldt.

§ 20. Betalingsinstitutter og virksomheder med begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester, jf. § 51, må kun føre betalingskonti, der udelukkende anvendes til betalingstransaktioner.

Stk. 2. Betalingsinstitutter og virksomheder med begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester, jf. § 51, må ikke erhvervsmæssigt tage imod indlån eller andre tilbagebetalingspligtige midler.

Stk. 3. Midler, som betalingsinstitutter og virksomheder med begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester, jf. § 51, modtager fra brugere af betalingstjenester med henblik på udbud af betalingstjenester, må ikke betragtes som indlån eller andre tilbagebetalingspligtige midler eller elektroniske penge.

Stk. 4. Betalingsinstitutter og virksomheder med begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester, jf. § 51, der har tilladelse til at udbyde tjenester omfattet af bilag 1, nr. 4 eller 5, må kun yde kredit i forbindelse med disse tjenester, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Kreditten skal være accessorisk til betalingstjenesten og må udelukkende ydes i tilknytning til gennemførelsen af betalingstransaktionen.
- 2) Kredit, der ydes i forbindelse med grænseoverskridende betalingstjenester, skal kræves tilbagebetalt inden for et tidsrum, der ikke må overstige 12 måneder.
- 3) Kreditten må ikke ydes med brug af midler, som er modtaget med henblik på at gennemføre en betalingstransaktion.
- 4) Betalingsinstituttets kapitalgrundlag skal til enhver tid have en passende størrelse i forhold til den samlede kredit, der ydes.

Ejerforhold

§ 21. En fysisk eller juridisk person eller fysiske og juridiske personer, som handler i forståelse med hinanden,

og som påtænker direkte eller indirekte at erhverve en kvalificeret andel, jf. § 7, nr. 40, i et e-pengeinstitut eller et betalingsinstitut, skal på forhånd ansøge Finanstilsynet om godkendelse af den påtænkte erhvervelse. Det samme gælder ved forøgelse af den kvalificerede andel, der medfører, at denne efter erhvervelsen vil udgøre eller overstige en grænse på henholdsvis 20 pct., 30 pct. eller 50 pct. af selskabskapitalen eller stemmerettighederne, eller som medfører, at et e-pengeinstitut eller et betalingsinstitut bliver en dattervirksomhed.

Stk. 2. Finanstilsynet bekræfter skriftligt og senest efter 2 arbejdsdage modtagelsen af ansøgningen, jf. stk. 1. Tilsvarende gælder ved modtagelse af materiale efter stk. 4.

Stk. 3. Finanstilsynet har fra tidspunktet for den skriftlige bekræftelse af modtagelsen af ansøgningen, jf. stk. 2, og modtagelsen af alle de dokumenter, som kræves vedlagt ansøgningen, en vurderingsperiode på 60 arbejdsdage til at foretage den i § 23 nævnte vurdering. Samtidig med bekræftelsen af modtagelsen af ansøgningen, jf. stk. 2, underretter Finanstilsynet den påtænkte erhverver om den dato, hvor vurderingsperioden udløber.

Stk. 4. Finanstilsynet kan indtil den 50. arbejdsdag i vurderingsperioden anmode om yderligere oplysninger, der er nødvendige for vurderingen. Anmodningen skal ske skriftligt. Første gang en sådan anmodning fremsættes, afbrydes vurderingsperioden i perioden mellem tidspunktet for anmodningen og modtagelsen af svar herpå. Afbrydelsen kan dog ikke overstige 20 arbejdsdage, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Finanstilsynet kan forlænge afbrydelsen af vurderingsperioden som nævnt i stk. 4 med op til 10 arbejdsdage, såfremt

- 1) den påtænkte erhverver er hjemmehørende eller omfattet af lovgivningen i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, eller
- 2) den påtænkte erhverver er en fysisk eller juridisk person, som ikke er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 8 og 9 nævnte virksomhed eller den i § 16 i lov om værdipapirhandel m.v. nævnte virksomhed i Danmark, i et andet land inden for den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 6. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om godkendelse af en påtænkt erhvervelse, skal dette skriftligt begrundes og meddeles den påtænkte erhverver straks efter beslutningen herom. Meddelelsen skal ske inden for vurderingsperioden. Den påtænkte erhverver kan anmode Finanstilsynet om at offentliggøre begrundelsen for afslaget.

Stk. 7. Hvis Finanstilsynet ikke i løbet af vurderingsperioden skriftligt giver afslag på ansøgningen om den påtænkte erhvervelse, anses erhvervelsen for at være godkendt.

Stk. 8. Finanstilsynet kan ved godkendelse af en erhvervelse eller forøgelse efter stk. 1 fastsætte en frist for gennemførelsen af denne. Finanstilsynet kan forlænge en sådan frist.

Stk. 9. Finanstilsynet fastsætter regler om, hvornår en erhvervelse skal medregnes i opgørelsen efter stk. 1.

§ 22. En fysisk eller juridisk person eller fysiske og juridiske personer, som handler i forståelse med hinanden, og som påtænker direkte eller indirekte at afhænde en kvalificeret andel, jf. § 7, nr. 40, eller formindske en kvalificeret andel i et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut således, at afhændelsen bevirker, at grænsen på henholdsvis 20 pct., 30 pct. eller 50 pct. af selskabskapitalen eller stemmerettighederne ikke længere er nået, eller bevirker, at e-pengeinstituttet eller betalingsinstituttet ophører med at være vedkommendes datterselskab, skal forinden skriftligt underrette Finanstilsynet herom med angivelse af størrelsen af den påtænkte fremtidige kapitalandel.

§ 23. Finanstilsynet skal i forbindelse med sin vurdering af en ansøgning modtaget efter § 21, stk. 1, sikre hensynet til en fornuftig og forsvarlig forvaltning af den virksomhed, hvori erhvervelsen påtænkes. Vurderingen skal endvidere ske under hensyntagen til den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse på virksomheden, den påtænkte erhververs egndhed og den påtænkte erhvervelses finansielle soliditet i forhold til følgende kriterier:

- 1) Den påtænkte erhververs omdømme.
- 2) Omdømmet og erfaringen hos den eller de personer, der efter erhvervelsen vil lede e-pengeinstituttet eller betalingsinstituttet.
- 3) Den påtænkte erhververs økonomiske forhold, især i forhold til arten af de forretninger, der drives eller påtænkes drevet i e-pengeinstituttet eller betalingsinstituttet, hvori erhvervelsen påtænkes.
- 4) Om virksomheden fortsat kan overholde tilsynskravene i lovgivningen, navnlig om den koncern, som virksomheden eventuelt kommer til at indgå i, har en struktur, der gør det muligt at gennemføre et effektivt tilsyn og en effektiv udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og at fastslå, hvordan ansvaret skal fordeles mellem de kompetente myndigheder.
- 5) Om der i forbindelse med den påtænkte erhvervelse er grund til at formode, at hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, jf. §§ 3 og 4 i hvidvaskloven, vil ske.

Stk. 2. Finanstilsynet kan afslå en ansøgning om godkendelse af en påtænkt erhvervelse, hvis der på baggrund af kriterierne nævnt i stk. 1 er rimelig grund til at antage, at den påtænkte erhverver vil modvirke en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden, jf. stk. 1, eller de af den påtænkte erhverver afgivne oplysninger efter Finanstilsynets vurdering ikke er fyldestgørende.

§ 24. Opfylder kapitalejere, der er i besiddelse af en af de i § 21, stk. 1, omhandlede andele i et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut, ikke kravene i § 23, stk. 1, kan Finanstilsynet ophæve den stemmeret, der er knyttet til de pågældende ejeres kapitalandele, eller påbyde virksomheden at følge bestemte retningslinjer.

Stk. 2. Finanstilsynet kan ophæve den stemmeret, der er knyttet til kapitalandele ejet af fysiske eller juridiske personer, som ikke overholder forpligtelsen i § 21, stk. 1, til forudgående ansøgning om godkendelse. Kapitalandelene tildeles

igen fuld stemmeret, hvis Finanstilsynet kan godkende erhvervelsen.

Stk. 3. Har en fysisk eller juridisk person erhvervet kapitalandele som omhandlet i § 21, stk. 1, uanset at Finanstilsynet har afslået at godkende denne erhvervelse af kapitalandele, skal Finanstilsynet ophæve stemmeretten tilknyttet disse kapitalandele.

Stk. 4. Finanstilsynet skal orientere det pågældende e-pengeinstitut eller betalingsinstitut, når Finanstilsynet har ophævet stemmeretten tilknyttet kapitalandele i virksomheden i medfør af stk. 1-3. Finanstilsynet skal endvidere orientere virksomheden, hvis kapitalandele igen tildeles fuld stemmeret i medfør af stk. 2, 2. pkt.

Stk. 5. Har Finanstilsynet ophævet stemmeretten i medfør af stk. 1-3, kan kapitalandelen ikke indgå i opgørelsen af den på en generalforsamling repræsenterede stemmeberettigede kapital.

Ledelse og indretning af virksomheden

§ 25. Et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut skal have effektive former for virksomhedsstyring, herunder

- 1) en klar organisatorisk struktur med en veldefineret genemsksuel og konsekvent ansvarsfordeling,
- 2) hensigtsmæssige interne kontrolmekanismer, herunder en god administrativ og regnskabsmæssig praksis,
- 3) skriftlige forretningsgange på alle væsentlige aktivitetsområder,
- 4) effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, instituttet er eller kan blive udsat for,
- 5) de ressourcer, der er nødvendige for den rette gennemførelse af dets virksomhed, og til at anvende ressourcerne hensigtsmæssigt,
- 6) procedurer med henblik på adskillelse af funktioner i forbindelse med håndtering og forebyggelse af interessekonflikter,
- 7) fyldestgørende interne kontrolprocedurer og
- 8) betryggende kontrol- og sikkerhedsforanstaltninger på it-området.

Stk. 2. E-pengeinstitutter og betalingsinstitutter skal have effektive procedurer for følgende:

- 1) Godkendelse af nye produkter og tjenesteydelser.
- 2) Væsentlige ændringer i eksisterende produkter og tjenesteydelser.
- 3) Distribution af produkter og tjenesteydelser.

Stk. 3. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler vedrørende de foranstaltninger, som e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter skal træffe, jf. stk. 1 og stk. 2.

§ 25 a. Et e-pengeinstitut eller et betalingsinstitut skal have en skriftlig politik, som sikrer og fremmer en sund virksomhedskultur.

Stk. 2. Bestyrelsen skal fastlægge politikken.

Stk. 3. Formanden for bestyrelsen skal i sin beretning for virksomhedens øverste organ redegøre for gennemførelsen og efterlevelsen af politikken.

Stk. 4. Direktøren skal sikre, at politikken gennemføres og efterleves.

Stk. 5. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om indholdet og efterlevelsen af politikken.

§ 26. E-pengeinstitutter og betalingsinstitutter skal have en ordning, jf. dog stk. 3, hvor virksomhedens ansatte gennem en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af denne lov, regler fastsat i medfør heraf eller bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet påser overholdelsen af i medfør af de regler, der fremgår af § 130, begået af virksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i virksomheden. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt. Virksomheden skal følge op på indberetninger til ordningen og skriftligt kunne dokumentere, hvordan virksomheden har fulgt op på indberetningerne. Lov om beskyttelse af whistleblowere finder anvendelse på ordningen i 1. pkt.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres gennem en kollektiv overenskomst.

Stk. 3. Stk. 1 finder alene anvendelse for virksomheder, som beskæftiger flere end fem ansatte. Ordningen nævnt i stk. 1 og 2 skal være etableret, senest 3 måneder efter at virksomheden har ansat den sjette ansatte.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde fritage for kravet i stk. 1.

§ 27. Et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut må ikke udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af denne lov, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden. Det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte.

Stk. 2. Ansatte eller tidligere ansatte, hvis rettigheder er krænkede ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes eller den tidligere ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte eller tidligere ansatte.

§ 27 a. Indgår en ansat eller en tidligere ansat og et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut en aftale om en tavsheds klausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af denne lov, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til offentlige myndigheder.

Stk. 2. Uanset stk. 1 er den ansatte eller tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser

eller potentielle overtrædelser af denne lov, regler udstedt i medfør heraf og bestemmelser indeholdt i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Finanstilsynet fører tilsyn med, til offentlige myndigheder, selv om et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og e-pengeinstituttet eller betalingsinstituttet. Det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 27.

§ 28. Bestyrelsen i et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut skal fastlægge en politik for mangfoldighed i bestyrelsen, der fremmer tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer.

§ 29. ²⁾ I e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter, som har finansielle instrumenter optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller som har en balancesum på 500 mio. kr. eller derover i 2 på hinanden følgende regnskabsår, skal bestyrelsen

- 1) opstille måltal for andelen af generalforsamlingsvalgte medlemmer af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen, medmindre der er en ligelig fordeling af kvinder og mænd blandt de generalforsamlingsvalgte medlemmer af bestyrelsen,
- 2) opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn på e-pengeinstituttets eller betalingsinstituttets øvrige ledelsesniveauer, medmindre der er en ligelig fordeling af kvinder og mænd på de øvrige ledelsesniveauer, og
- 3) udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på e-pengeinstituttets eller betalingsinstituttets øvrige ledelsesniveauer, medmindre der er en ligelig fordeling af kvinder og mænd på de øvrige ledelsesniveauer, jf. dog stk. 5.

Stk. 2. For moderselskaber, der udarbejder koncernregnskab, skal beregningen i stk. 1 foretages på baggrund af koncernregnskabet.

Stk. 3. Ved øvrige ledelsesniveauer forstås to ledelsesniveauer under bestyrelsen. Det første ledelsesniveau under bestyrelsen omfatter direktionen og de personer, der organisatorisk er på samme ledelsesniveau som direktionen. Det andet ledelsesniveau omfatter personer med personaleansvar, som refererer direkte til det første ledelsesniveau under bestyrelsen.

Stk. 4. Bestyrelsen skal opstille et nyt og højere måltal for andelen af det underrepræsenterede køn efter stk. 1, nr. 1 og 2, når e-pengeinstituttet eller betalingsinstituttet har nået sit tidligere opstillede måltal, eller et nyt måltal, når tidshorisonten for den forventede opfyldelse er udløbet.

Stk. 5. E-pengeinstitutter og betalingsinstitutter, der i det seneste regnskabsår har beskæftiget færre end 50 medarbejdere, kan undlade at udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på deres øvrige ledelsesniveauer.

Stk. 6. Er et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut omfattet af både denne bestemmelse og bestemmelserne om køns-mæssig sammensætning i det øverste ledelsesorgan i selska-

bsloven, lov om erhvervsdrivende fonde eller lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, har stk. 1-5 forrang.

Egnethed og hæderlighed

§ 30. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut

- 1) skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen,
- 2) skal have et tilstrækkelig godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen,
- 3) må ikke være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde,
- 4) må ikke have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering og
- 5) må ikke have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at medlemmet ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Stk. 2. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i stk. 1 i forbindelse med indtræden i virksomhedens ledelse og om forhold som nævnt i stk. 1, nr. 3 og 4, hvis forholdene efterfølgende ændres.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse for den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. hvidvasklovens § 7, stk. 2, og medlemmer af den faktiske ledelse, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse.

§ 30 a. Erhvervsministeren fastsætter regler om kompetence- og erfaringskrav samt ansvarsområder for den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. hvidvasklovens § 7, stk. 2, og medlemmer af den faktiske ledelse, der er ansvarlige for compliance eller hvidvaskforebyggelse, i e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter.

Kapitalgrundlag

§ 31. Et e-pengeinstitut skal til enhver tid som minimum have et kapitalgrundlag, som svarer til det højeste af følgende beløb, jf. dog stk. 4:

- 1) Startkapitalen, jf. § 12.
- 2) Et beløb, som svarer til 2 pct. af de gennemsnitlige udestående elektroniske penge.

Stk. 2. Hvis e-pengeinstituttet udbyder betalingstjenester omfattet af bilag 1, som ikke er nært tilknyttede accessoriske tjenester til udstedelse af elektroniske penge, skal der ved beregningen af beløb i henhold til stk. 1, nr. 2, tillægges et beløb, som beregnes i overensstemmelse med § 32, stk. 1, nr. 2, og stk. 2. Ved beregningen finder § 32, stk. 3-5, og regler i medfør heraf tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Gennemsnittet af udestående elektroniske penge, jf. stk. 1, nr. 2, beregnes som de samlede krav på udstederen, der hidrører fra udestående elektroniske penge, opgjort på baggrund af det daglige udestående ved udgangen af

hver dag i de foregående 6 måneder. Opgørelsen foretages den første dag i hver måned. Hvis virksomheden ikke har gennemført 6 måneders drift på datoen for beregningen, anvendes de eventuelt gennemførte måneder med drift og virksomhedens estimer for de gennemsnitlige udestående elektroniske penge for det kommende år som grundlag for beregningen.

Stk. 4. Ved beregning i henhold til stk. 1, nr. 2, kan Finanstilsynet ud fra en risikovurdering af det enkelte e-pengeinstitut beslutte, at instituttets kapitalgrundlag skal være op til 20 pct. højere og indtil 20 pct. lavere end det beløb, der fremkommer ved anvendelse af den anviste beregningsmetode.

Stk. 5. Kapitalgrundlaget opgøres i overensstemmelse med § 33.

§ 32. Et betalingsinstitut, som udbyder tjenester omfattet af bilag 1, nr. 1-6, skal til enhver tid som minimum have et kapitalgrundlag, som svarer til det højeste af følgende beløb:

- 1) Startkapitalen, jf. § 12.
- 2) Det beløb, som fremkommer efter beregning i henhold til en af de tre metoder, der er beskrevet i bilag 2, jf. dog stk. 4.

Stk. 2. Et betalingsinstitut, som kun udbyder tjenester omfattet af bilag 1, nr. 7, skal til enhver tid som minimum have et kapitalgrundlag, som svarer til startkapitalen, jf. § 12.

Stk. 3. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for anvendelse af de beregningsmetoder, som er beskrevet i bilag 2, herunder hvilke af disse beregningsmetoder det enkelte betalingsinstitut skal anvende ved opgørelsen af kapitalkravet i henhold til stk. 1, nr. 2. Der skal herved tages hensyn til den type af betalingstjenester, som udbydes, og omfanget heraf.

Stk. 4. Finanstilsynet kan ud fra en risikovurdering af det enkelte betalingsinstitut beslutte, at instituttets kapitalgrundlag skal være op til 20 pct. højere eller 20 pct. lavere end det beløb, der fremkommer ved anvendelse af den anviste beregningsmetode.

Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte regler om opgørelse af kapitalkrav, hvor betalingsinstituttet indgår i en koncern.

§ 33. Kapitalgrundlaget for e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter består af kernekapitalen som defineret i overensstemmelse med artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber tillagt den supplerende kapital med fradrag som defineret i overensstemmelse med artikel 71 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Kernekapitalen skal bestå af minimum 75 pct. egentlig kernekapital. Den supplerende kapital må maksimalt udgøre en tredjedel af kernekapitalen.

Stk. 3. Finanstilsynet fastsætter regler for opgørelsen af kapitalgrundlaget, herunder kernekapital, hybrid kernekapital og supplerende kapital.

Regnskaber og lovpligtig revision

§ 34. Årsregnskabsloven finder anvendelse på e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter, medmindre andet følger af stk. 2-9.

Stk. 2. Regnskabsåret skal følge kalenderåret. Første regnskabsperiode kan omfatte et kortere eller længere tidsrum end 12 måneder, dog højst 18 måneder.

Stk. 3. E-pengeinstituttet eller betalingsinstituttet skal ved udløbet af hvert halvår foretage regnskabsindberetning til Finanstilsynet i overensstemmelse med skemaer og vejledninger hertil udfærdiget af Finanstilsynet. Indberetningerne skal indsendes til Finanstilsynet i elektronisk form.

Stk. 4. Årsrapporten skal revideres af e-pengeinstituttets eller betalingsinstituttets eksterne revisor. E-pengeinstituttets eller betalingsinstituttets revisor eller revisorer skal være godkendte i henhold til lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder.

Stk. 5. Revisorer i et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut skal tillige være revisorer i betalingsinstituttets dattervirksomheder. Det gælder dog ikke modervirksomheder og dattervirksomheder, der ikke er hjemmehørende i Danmark.

Stk. 6. Revisorer skal straks meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for instituttets fortsatte aktivitet, herunder forhold, som revisorerne måtte være gjort bekendt med som led i hvervet som revisor i virksomheder, som betalingsinstituttet har snævre forbindelser med.

Stk. 7. Udøver et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut andre aktiviteter som omhandlet i § 18, skal instituttet samtidig med årsrapporten indsende særskilte regnskabsoplysninger for henholdsvis betalingstjenester og andre aktiviteter. Regnskabsoplysningerne skal være ledsaget af en revisionserklæring udarbejdet af instituttets revisorer.

Stk. 8. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde dispensere fra kravet i stk. 2, 1. pkt.

Stk. 9. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om revisionens gennemførelse i et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut og om udarbejdelse af særskilte regnskabsoplysninger og revisionserklæring, jf. stk. 7.

Sikring af midler

§ 35. E-pengeinstitutter, der udøver andre aktiviteter, som er nævnt i § 18, stk. 1, skal sikre de midler, der er modtaget fra brugerne af betalingstjenester eller modtaget gennem en anden udbyder af betalingstjenester som led i gennemførelsen af en betalingstransaktion.

Stk. 2. Betalingsinstitutter, der udfører betalingstjenester omfattet af bilag 1, nr. 1-6, skal sikre de midler, der er modtaget fra brugerne af betalingstjenester eller modtaget gennem en anden udbyder af betalingstjenester som led i gennemførelsen af en betalingstransaktion.

Stk. 3. Midler, der ved afslutningen af den arbejdsdag, som følger efter den dag, hvor midlerne er modtaget, endnu ikke er udbetalt til betalingsmodtageren eller overført til en anden udbyder af betalingstjenester, skal senest på dette tidspunkt indsættes på en særskilt konto i et kreditinstitut eller investeres i sikre, likvide aktiver med lav risiko, jf. dog

stk. 4. Midlerne må herved ikke kunne gøres til genstand for retsforfølgning fra instituttets øvrige kreditorer.

Stk. 4. Instituttet kan i stedet for den fremgangsmåde, der er beskrevet i stk. 3, vælge at stille garanti fra et forsikringsselskab eller et kreditinstitut, der ikke tilhører samme koncern som instituttet. Garantien skal stilles til sikkerhed for de berettigede betalingsmodtagere i henhold til endnu ikke effektuerede betalingstjenester, og garantien skal omfatte ethvert beløb, som ellers skulle være indsat på særskilt konto eller investeret i sikre, likvide aktiver med lav risiko i henhold til stk. 3.

Stk. 5. E-pengeinstitutter og betalingsinstitutter, der er forpligtet til at sikre midler, der er modtaget fra brugerne, jf. stk. 1 og 2, hvor en del af midlerne skal anvendes til fremtidige betalingstransaktioner, og hvor den resterende del skal anvendes til ikkebetalingsrelaterede tjenester, skal sikre den del af midlerne, som skal anvendes til fremtidige betalingstransaktioner, jf. stk. 3 eller 4.

Stk. 6. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om sikring af midler i henhold til stk. 1-4.

Anvendelse af agenter

§ 36. Hvis et betalingsinstitut har til hensigt at udbyde betalingstjenester gennem en eller flere agenter, skal Finanstilsynet forinden have meddelelse herom. *Stk. 2.* Meddelelsen i stk. 1 skal indeholde

- 1) navn og adresse på agenten,
- 2) hvilken betalingstjeneste, jf. bilag 1, agenten skal udføre for betalingsinstituttet,
- 3) agentens unikke identifikationskode, hvis agenten har en sådan,
- 4) en beskrivelse af, hvordan agenten vil opfylde forpligtelserne i henhold til hvidvaskloven, og
- 5) oplysninger om identiteten på ledelsesansvarlige for agenten og dokumentation for, at disse opfylder kravene i § 30.

§ 37. Finanstilsynet skal inden for 2 måneder efter modtagelsen af meddelelsen efter § 36 registrere agenten i henhold til § 14, hvis de forelagte oplysninger efter Finanstilsynets opfattelse er fyldestgørende. Er dette ikke tilfældet, kan Finanstilsynet afvise at registrere agenten. Betalingsinstituttet kan herefter ikke anvende den pågældende agent i forbindelse med udbud af betalingstjenester.

§ 38. Betalingsinstitutter, der anvender agenter, har det fulde ansvar for opfyldelse af lovens bestemmelser og skal træffe de nødvendige foranstaltninger til sikring heraf. Betalingsinstituttet hæfter for erstatningskrav, som brugere af betalingstjenester opnår mod agenter, der handler i strid med denne lov eller regler udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. Betalingsinstituttet skal sikre, at en agent, der handler på instituttets vegne, informerer brugerne af betalingstjenester om, at denne er agent for det danske betalingsinstitut.

Outsourcing

§ 39. Et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut kan efter underretning af Finanstilsynet outsource en proces, en tje-

nesteydelse eller en aktivitet, som virksomheden ellers ville udføre, til en leverandør.

Stk. 2. Et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut må kun outsource en kritisk eller vigtig proces, tjenesteydelse eller aktivitet, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Outsourcingen forringer ikke i væsentlig grad kvaliteten af instituttets interne kontrol eller Finanstilsynets mulighed for at overvåge, om instituttet opfylder alle forpligtelserne i denne lov.
- 2) Outsourcingen medfører ikke, at den daglige ledelse delegerer sit ansvar.
- 3) Instituttets forhold til og forpligtelser over for sine brugere i henhold til denne lov ændres ikke.
- 4) De betingelser, som instituttet skal opfylde for at blive meddelt tilladelse og bevare denne i henhold til denne lov, opfyldes fortsat.
- 5) Ingen af de betingelser, som lå til grund for meddelelsen af tilladelsen, må ophæves eller ændres.

Stk. 3. Finanstilsynet kan træffe afgørelse om, at instituttets outsourcing skal bringes til ophør inden for en af Finanstilsynet nærmere fastsat frist, hvis outsourcingkontrakten eller dennes parter ikke opfylder betingelserne i denne bestemmelse eller regler fastsat i medfør af stk. 4.

Stk. 4. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om e-pengeinstitutters og betalingsinstitutters outsourcing vedrørende

- 1) instituttets ledelsesordninger, ansvar, risikostyring, overvågning, kontrol og rapportering i tilknytning til outsourcing til en leverandør, herunder leverandørens videreoutsourcing,
- 2) instituttets interne retningslinjer for outsourcing,
- 3) instituttets håndtering af interessekonflikter i forbindelse med outsourcing,
- 4) krav, som instituttet som minimum skal sikre at leverandører eller underleverandører til enhver tid opfylder, herunder også adgangs-, oplysnings- og revisionsrettigheder hos leverandører og underleverandører,
- 5) krav til indholdet af kontrakten og
- 6) instituttets pligt til at underrette Finanstilsynet om outsourcing.

§ 39 a. Regler fastsat i medfør af § 39, stk. 4, gælder ikke for virksomhedernes autentifikation af brugere ved anvendelse af MitID-løsningen jf. lov om MitID og NemLog-in.

§ 40. Institutter, der outsourcer driftsmæssige funktioner til tredjemand, har det fulde ansvar for opfyldelse af lovens bestemmelser og skal træffe de nødvendige foranstaltninger til sikring heraf. Instituttet hæfter for erstatningskrav, som brugere af betalingstjenester opnår mod tredjemand, jf. 1. pkt., der handler i strid med denne lov eller regler udstedt i medfør heraf.

§ 41. Hvis den enhed, som instituttet outsourcer driftsmæssige funktioner til, har hjemsted i et andet EU- eller EØS-land, underretter Finanstilsynet tilsynsmyndigheden i det pågældende land herom.

God skik

§ 42. Virksomheder, der udbyder betalingstjenester, skal drives i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis for virksomheder, der udbyder betalingstjenester.

Danske institutters virksomhed i et andet EU- eller EØS-land

§ 43. Betalingsinstitutter, der er meddelt tilladelse her i landet, og som ønsker at udbyde grænseoverskridende betalingstjenester, etablere en filial eller udbyde sine tjenester gennem en agent i et andet EU eller EØS-land, skal forinden ansøge Finanstilsynet herom.

Stk. 2. Ønsker betalingsinstituttet at udbyde grænseoverskridende betalingstjenester, skal ansøgningen, jf. stk. 1, indeholde oplysninger om

- 1) instituttets navn, adresse og autorisationsnummer,
- 2) de lande, som instituttet ønsker at udbyde sine tjenester i, og
- 3) de betalingstjenester, jf. bilag 1, som instituttet ønsker at udbyde.

Stk. 3. Ønsker betalingsinstituttet at udbyde betalingstjenester ved etablering af en filial, skal ansøgningen, jf. stk. 1, indeholde oplysninger om

- 1) instituttets navn, adresse og autorisationsnummer,
- 2) de lande, som instituttet ønsker at udbyde sine tjenester i,
- 3) de betalingstjenester, jf. bilag 1, som instituttet ønsker at udbyde,
- 4) beskrivelse af instituttets forretningsgange og interne kontrolforanstaltninger, jf. § 11, stk. 1, nr. 13, og
- 5) beskrivelse af instituttets forretningsplan, forretningsgange og interne kontrolmekanismer, jf. § 11, stk. 1, nr. 4 og 11.

Stk. 4. Ønsker instituttet at udbyde betalingstjenester gennem en agent, skal ansøgningen, jf. stk. 1, indeholde oplysninger om

- 1) instituttets navn, adresse og autorisationsnummer,
- 2) de lande, som instituttet ønsker at udbyde sine tjenester i,
- 3) de betalingstjenester, jf. bilag 1, som instituttet ønsker at udbyde, og
- 4) agenten, jf. § 36, stk. 2.

Stk. 5. Ud over oplysningerne omfattet af stk. 2-4 skal et betalingsinstitut meddele Finanstilsynet, fra hvilken dato instituttet påtænker at påbegynde udbuddet af den grænseoverskridende betalingstjeneste.

Stk. 6. Finanstilsynet skal videregende de i stk. 1-5 nævnte oplysninger og en erklæring om, at de planlagte aktiviteter er omfattet af betalingsinstituttets tilladelse, til tilsynsmyndigheden i værtslandet senest 1 måned efter modtagelsen af ansøgningen.

Stk. 7. Senest 3 måneder efter modtagelsen af den i stk. 1 nævnte ansøgning skal Finanstilsynet meddele instituttet, om ansøgningen kan imødekommes. Finanstilsynet skal ind-

drage værtslandets bemærkninger til ansøgningen i sin vurdering. Meddeler værtslandets myndigheder, at den har rimelig grund til at formode, at den påtænkte filialetablering eller samarbejdet med den pågældende agent vil øge risikoen for overtrædelse af værtslandets regler om forebyggelse af hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, kan Finanstilsynet afvise at registrere filialen eller agenten eller annullere registreringen af filialen eller agenten, hvis registrering allerede har fundet sted. Betalingsinstituttet kan herefter ikke anvende den pågældende filial eller agent i forbindelse med udbud af betalingstjenester.

Stk. 8. Har værtslandets kompetente tilsynsmyndighed indbragt sagen, jf. stk. 7, for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, skal Finanstilsynet træffe beslutning i overensstemmelse med beslutningen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed. I det tilfælde finder fristen på 3 måneder, jf. stk. 7, ikke anvendelse.

Stk. 9. Godkender Finanstilsynet betalingsinstituttets ansøgning, skal betalingsinstituttet opføres i registeret over virksomheder med tilladelse efter denne lov, jf. § 14. Virksomheden kan herefter påbegynde sine grænseoverskridende aktiviteter.

Stk. 10. Betalingsinstituttet skal sikre, at en agent eller filial, der handler på instituttets vegne, informerer brugerne af betalingstjenester om, at denne er agent eller filial for betalingsinstituttet.

Stk. 11. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om indholdet og formatet af ansøgningen, jf. stk. 1-7.

§ 44. Betalingsinstitutter skal snarest muligt meddele Finanstilsynet, hvis der indtræder ændringer i forhold til de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund for beslutningen i henhold til § 43. Underretningen skal ske på forhånd, hvis ændringen må betragtes som væsentlig.

§ 45. E-pengeinstitutter, der er meddelt tilladelse her i landet, og som ønsker at udstede elektroniske penge grænseoverskridende, at distribuere og indløse elektroniske penge via fysiske eller juridiske personer, der handler på e-pengeinstituttets vegne, eller at etablere en filial i et andet EU- eller EØS-land, skal forinden ansøge Finanstilsynet herom.

Stk. 2. Ønsker e-pengeinstituttet at udstede elektroniske penge grænseoverskridende, skal ansøgningen, jf. stk. 1, indeholde oplysninger om

- 1) instituttets navn, adresse og autorisationsnummer og
- 2) de lande, som instituttet ønsker at udbyde sine tjenester i.

Stk. 3. Ønsker e-pengeinstituttet at udstede elektroniske penge ved etablering af en filial, skal ansøgningen, jf. stk. 1, indeholde oplysninger om

- 1) instituttets navn, adresse og autorisationsnummer,
- 2) de lande, som instituttet ønsker at udbyde sine tjenester i,
- 3) beskrivelse af instituttets forretningsgange og interne kontrolforanstaltninger, jf. § 11, stk. 1, nr. 13, og
- 4) beskrivelse af instituttets forretningsplan, forretningsgange og interne kontrolmekanismer, jf. § 11, stk. 1, nr. 4 og 11.

Stk. 4. Ønsker e-pengeinstituttet at distribuere og indløse elektroniske penge via fysiske eller juridiske personer, der handler på e-pengeinstituttets vegne, skal ansøgningen, jf. stk. 1, indeholde oplysninger om

- 1) instituttets navn, adresse og autorisationsnummer,
- 2) de lande, som instituttet ønsker at udbyde sine tjenester i, og
- 3) den fysiske eller juridiske person, der distribuerer og indløser de elektroniske penge, jf. § 36, stk. 2.

Stk. 5. Udbyder et e-pengeinstitut betalingstjenester, jf. § 18, stk. 1, nr. 2, og ønsker e-pengeinstituttet at udbyde grænseoverskridende betalingstjenester, etablere en filial eller udbyde sine tjenester gennem en agent i et andet EU- eller EØS-land, skal instituttet forinden ansøge Finanstilsynet herom i overensstemmelse med § 43.

Stk. 6. Ud over oplysningerne omfattet af stk. 2-4 skal et e-pengeinstitut meddele Finanstilsynet, fra hvilken dato instituttet påtænker at påbegynde at udstede elektroniske penge grænseoverskridende.

Stk. 7. Finanstilsynet skal videresende de i stk. 1-4 nævnte oplysninger og en erklæring om, at de planlagte aktiviteter er omfattet af e-pengeinstituttets tilladelse, til tilsynsmyndigheden i værtslandet senest 1 måned efter modtagelsen af ansøgningen.

Stk. 8. Senest 3 måneder efter modtagelsen af den i stk. 1 nævnte ansøgning skal Finanstilsynet meddele instituttet, om ansøgningen kan imødekommes. Finanstilsynet skal inddrage værtslandets bemærkninger til ansøgningen i sin vurdering. Meddeler værtslandets myndigheder, at der er rimelig grund til at formode, at den påtænkte filialetablering eller samarbejdet med den pågældende fysiske eller juridiske person om distribution og indløsning af elektroniske penge vil øge risikoen for overtrædelse af værtslandets regler om forebyggelse af hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, kan Finanstilsynet afvise at registrere filialen eller den fysiske eller juridiske person, der distribuerer eller indløser elektroniske penge på vegne af instituttet, eller at annullere registreringen, hvis registrering allerede har fundet sted. E-pengeinstituttet kan herefter ikke anvende den pågældende filial eller den pågældende fysiske eller juridiske person til at distribuere eller indløse elektroniske penge på vegne af instituttet.

Stk. 9. Har værtslandets kompetente tilsynsmyndighed indbragt sagen, jf. stk. 8, for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, skal Finanstilsynet træffe beslutning i overensstemmelse med beslutningen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed. I det tilfælde finder fristen på 3 måneder, jf. stk. 8, ikke anvendelse.

Stk. 10. Godkender Finanstilsynet e-pengeinstituttets ansøgning, skal e-pengeinstituttet opføres i registeret over virksomheder med tilladelse efter denne lov, jf. § 14. Instituttet kan herefter påbegynde sine grænseoverskridende aktiviteter.

Stk. 11. E-pengeinstituttet skal sikre, at en filial eller en anden fysisk eller juridisk person, der distribuerer eller indløser elektroniske penge på instituttets vegne, informerer brugerne af e-penge om dette.

Stk. 12. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om indholdet og formatet af ansøgningen, jf. stk. 1-8.

Udenlandske betalingsinstitutter, der er meddelt tilladelse i et andet EU- eller EØS-land

§ 46. Et udenlandsk betalingsinstitut, der er meddelt tilladelse i et andet EU- eller EØS-land, kan begynde at udbyde betalingstjenester her i landet ved udbud af grænseoverskridende betalingstjenester, ved etablering af en filial eller gennem en agent, når Finanstilsynet har modtaget meddelelse herom fra tilsynsmyndigheden i hjemlandet.

Stk. 2. Har Finanstilsynet rimelig grund til at formode, at oprettelsen af en filial eller agent her i landet vil øge risikoen for overtrædelse af hvidvaskloven eller de regler, der er udstedt i medfør heraf, skal Finanstilsynet meddele hjemlandets tilsynsmyndighed dette senest 1 måned efter modtagelsen af den i stk. 1 nævnte meddelelse. Hvis tilsynsmyndigheden i hjemlandet på den baggrund afviser at registrere filialen eller agenten eller annullerer registreringen af filialen eller agenten, hvis registrering allerede har fundet sted, kan agenten eller filialen herefter ikke udbyde betalingstjenester her i landet.

Stk. 3. Finanstilsynet kan indbringe sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, hvis hjemlandets tilsynsmyndighed registrerer agenten eller filialen, til trods for at Finanstilsynet har rimelig grund til at formode, at oprettelsen af en filial eller agent her i landet vil øge risikoen for overtrædelse af hvidvaskloven eller de regler, der er udstedt i medfør heraf.

Stk. 4. En filial eller agent skal oplyse brugerne af betalingstjenesten om, at denne er en filial af eller agent for det udenlandske betalingsinstitut.

§ 47. Et udenlandsk e-pengeinstitut, der er meddelt tilladelse i et andet EU- eller EØS-land, kan begynde at udstede elektroniske penge her i landet ved udstedelse af elektroniske penge grænseoverskridende, ved etablering af en filial eller via fysiske eller juridiske personer, der distribuerer og indløser elektroniske penge på e-pengeinstituttets vegne, når Finanstilsynet har modtaget meddelelse herom fra tilsynsmyndigheden i hjemlandet.

Stk. 2. Et udenlandsk e-pengeinstitut, der er meddelt tilladelse i et andet EU- eller EØS-land, som udbyder betalings-tjenester i overensstemmelse med § 18, stk. 1, nr. 2, kan udbyde disse betalingstjenester her i landet ved udbud af grænseoverskridende betalingstjenester, ved etablering af en filial eller gennem en agent, når dette gøres i overensstemmelse med § 46.

Stk. 3. Har Finanstilsynet rimelig grund til at formode, at oprettelsen af en filial eller den fysiske eller juridiske person, der distribuerer og indløser elektroniske penge på e-pengeinstituttets vegne, her i landet vil øge risikoen for overtrædelse af hvidvaskloven eller de regler, der er udstedt i medfør heraf, skal Finanstilsynet meddele hjemlandets tilsynsmyndighed dette senest 1 måned efter modtagelsen af den i stk. 1 nævnte meddelelse. Hvis tilsynsmyndigheden i hjemlandet på den baggrund afviser at registrere filialen eller den fysiske eller juridiske person eller annullerer regi-

streringen, hvis registrering allerede har fundet sted, kan agenten eller den fysiske eller juridiske person herefter ikke udstede, distribuere eller indløse elektroniske penge her i landet.

Stk. 4. Finanstilsynet kan indbringe sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, hvis hjemlandets tilsynsmyndighed registrerer agenten eller den fysiske eller juridiske person, til trods for at Finanstilsynet har rimelig grund til at formode, at oprettelsen her i landet vil øge risikoen for overtrædelse af hvidvaskloven eller de regler, der er udstedt i medfør heraf.

Stk. 5. En filial eller fysiske eller juridiske personer, der udsteder, distribuerer eller indløser elektroniske penge på e-pengeinstituttets vegne, skal oplyse brugerne af de elektroniske penge om, at denne udsteder, distribuerer eller indløser elektroniske penge på vegne af det udenlandske betalingsinstitut.

§ 48. Finanstilsynet kan fastsætte regler om, at udbydere af betalingstjenester og udstedere af elektroniske penge, der er registreret i et andet EU- eller EØS-land, og som er etableret her i landet på anden måde end ved en filial, har pligt til at udpege en person med ansvar for at sikre, at virksomheden eller personen overholder reglerne i denne lovs kapitel 5-8.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte regler om, at personen skal have tilstedeværelse her i landet, og hvilke funktioner den pågældende person skal udføre på vegne af virksomheden.

§ 49. Finanstilsynet kan pålægge et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut, der er meddelt tilladelse i et andet EU- eller EØS-land, der er etableret her i landet gennem en filial eller agent, regelmæssigt at indrapportere oplysninger om de aktiviteter, som udøves her i landet, til brug for oplysningsmæssige eller statistiske formål.

Kapitel 3

Begrænset tilladelse (betalings-tjenester og e-penge)

§ 50. Virksomheder, der ikke har en tilladelse, jf. § 8, som ønsker at udstede elektroniske penge, og hvis samlede forpligtelser hidrørende fra udestående elektroniske penge på intet tidspunkt overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 5 mio. euro, skal have en begrænset tilladelse for at kunne udstede elektroniske penge her i landet.

Stk. 2. En tilladelse til at udstede elektroniske penge i henhold til stk. 1 bortfalder, hvis udstederens samlede forpligtelser hidrørende fra udestående elektroniske penge overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 5 mio. euro. Indsender virksomheden, senest 30 dage efter at tilladelsen er bortfaldet, jf. 1. pkt., en ansøgning om tilladelse som e-pengeinstitut, jf. § 10, kan virksomheden uanset 1. pkt. fortsætte sin aktivitet i henhold til stk. 1, mens ansøgningen behandles.

§ 51. Virksomheder, der ikke har en tilladelse, jf. § 9, som ønsker at udbyde betalingstjenester i henhold til bilag 1, nr. 1-6, og hvor gennemsnittet af de samlede betalingstransaktioner for de foregående 12 måneder, der er gennemført af

den pågældende virksomhed, ikke overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 3 mio. euro pr. måned, skal have en begrænset tilladelse for at kunne udbyde betalingstjenester i henhold til bilag 1, nr. 1-6, her i landet.

Stk. 2. Der kan gives tilladelse til en eller flere af de i bilag 1, nr. 1-6, nævnte tjenester.

Stk. 3. En tilladelse til at udbyde betalingstjenester omfatter af stk. 1 bortfaldet, hvis gennemsnittet af virksomhedens betalingstransaktioner for de foregående 12 måneder, der er gennemført af den pågældende virksomhed, overstiger et beløb, der modsvarer værdien af 3 mio. euro pr. måned. Indsender virksomheden, senest 30 dage efter at tilladelsen er bortfaldet, jf. 1. pkt., en ansøgning om tilladelse som betalingsinstitut efter § 10, kan virksomheden fortsætte sin aktivitet i henhold til stk. 1, mens ansøgningen behandles.

§ 52. Finanstilsynet giver tilladelse efter §§ 50 eller 51, når følgende krav er opfyldt, jf. dog § 53:

- 1) Virksomheden har hovedkontor og hjemsted i Danmark.
- 2) Virksomhedens ejere af kvalificerede andele, jf. § 23, skønnes ikke at ville modvirke en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden.
- 3) Virksomheden har tilstrækkelige kontrolforanstaltninger og forretningsgange på alle væsentlige områder, herunder forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering, it-sikkerhed og overvågning af volumengrænse i henhold til enten § 50 eller § 51, stk. 3.
- 4) Finanstilsynet vurderer, at virksomheden er i stand til at gennemføre en forsvarlig drift.

Stk. 2. §§ 26 og 27 finder tilsvarende anvendelse for virksomheder med begrænset tilladelse efter §§ 50 og 51.

§ 53. Finanstilsynet skal undlade at give tilladelse efter § 52, hvis et bestyrelsesmedlem, et direktionsmedlem, hvor virksomheden drives som en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren af virksomheden eller, hvor virksomheden drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion, den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige er dømt for et strafbart forhold, der begrundet en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet, jf. § 78, stk. 2, i straffeloven.

Stk. 2. Finanstilsynet skal endvidere undlade at give tilladelse til virksomheder, der søger om tilladelse efter § 52 til at udbyde betalingstjenester, jf. bilag 1, nr. 6, hvis et bestyrelsesmedlem, et direktionsmedlem, hvor virksomheden drives som en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren af virksomheden eller, hvor virksomheden drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion, den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige ikke har den tilstrækkelige viden, faglige kompetence og erfaring til at udøve sit erhverv og varetage sin stilling i den pågældende virksomhed.

Stk. 3. Finanstilsynet skal endvidere undlade at give tilladelse til en virksomhed, hvis virksomheden er dømt for et strafbart forhold, der begrundet en nærliggende fare for misbrug af tilladelsen, jf. § 78, stk. 2, i straffeloven, eller en reel ejer er dømt for et strafbart forhold, der begrundet en

nærliggende fare for misbrug af den pågældendes kontrollerende indflydelse.

Stk. 4. Ved Finanstilsynets vurdering i henhold til stk. 2 og 3 finder § 78, stk. 3, i straffeloven tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Finanstilsynet kan inddrage tilladelse til en virksomhed givet efter § 52, hvis et bestyrelsesmedlem, et direktionsmedlem, hvor virksomheden drives som en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren af virksomheden eller, hvor virksomheden drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion, den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige efterfølgende omfattes af stk. 1, eller hvis virksomheden eller en reel ejer efterfølgende omfattes af stk. 2.

§ 54. En ansøgning om begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester eller udstede elektroniske penge skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i § 52 er opfyldt. Ansøgningen skal som minimum indeholde:

- 1) Virksomhedens retlige form med kopi af stiftelsesdokument og vedtægter.
- 2) Adressen på virksomhedens hovedkontor.
- 3) En beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel, herunder en oversigt over virksomhedens nuværende og planlagte forretningsaktiviteter.
- 4) En budgetprognose for de 3 første regnskabsår og det senest reviderede årsregnskab, såfremt et sådant er udarbejdet.
- 5) Oplysninger om de forventede samlede betalingstransaktioner eller det forventede omfang af udstedte elektroniske penge opgjort pr. måned ud fra en gennemsnitsberegning.
- 6) Oplysninger om bestyrelsesmedlemmer, direktører og, hvor det er relevant, ledelsesansvarlige for instituttets e-penge- eller betalingstjenesteaktiviteter, der dokumenterer, at kravene i § 53 er opfyldt.
- 7) Oplysninger om ejere af en kvalificeret ejerandel i virksomheden, størrelsen af disse andele og dokumentation for ejernes egnethed til at sikre en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden.
- 8) Oplysninger om virksomhedens forretningsgange og interne kontrolmekanismer, herunder administrative, risikostyringsmæssige og regnskabsmæssige procedurer, omfattende:
 - a) Virksomhedens it-sikkerhedspolitik, en detaljeret risikovurdering af de planlagte aktiviteter og en beskrivelse af de risikobegrænsende foranstaltninger, som virksomheden har foretaget for at imødegå de identificerede risici, herunder svig og misbrug af følsomme betalingsdata og personoplysninger.
 - b) Virksomhedens forretningsgang for forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering, herunder en detaljeret risikovurdering af de planlagte aktiviteter, og de risikobegrænsende foranstaltninger, som virksomheden har foretaget for at imødegå de identificerede risici.

- c) Virksomhedens forretningsgange for håndtering af og opfølgning på sikkerhedshændelser og sikkerhedsrelaterede kundeklager, herunder for indberetning af sikkerhedshændelser, jf. §§ 126 og 127.
 - d) En beskrivelse af instituttets forretningsgange om at sikre lagring, overvågning, sporing og begrænsning af adgang til følsomme betalingsdata.
- 9) Virksomhedens forretningsgang for overvågning af volumengrænsen fastsat i enten § 50, stk. 3, eller § 51, stk. 3.

§ 55. Senest 3 måneder efter modtagelse af en ansøgning om tilladelse, jf. § 54, eller, hvis ansøgningen er ufuldstændig, efter modtagelse af de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelse, underretter Finanstilsynet ansøgeren om, hvorvidt ansøgningen kan imødekommes.

§ 56. Virksomheder, der har begrænset tilladelse til at udstede elektroniske penge, jf. § 50, kan ud over at udstede elektroniske penge udøve følgende andre aktiviteter:

- 1) Udbud af driftsmæssige og nært tilknyttede accessoriske tjenester, der har tilknytning til udstedelse af elektroniske penge.
- 2) Udbud af betalingstjenester omfattet af bilag 1.
- 3) Andre forretningsaktiviteter end de i nr. 1 og 2 nævnte, dog med de begrænsninger, der følger af denne lov.

Stk. 2. De bestemmelser i denne lov, der gælder for udbud af betalingstjenester, finder tillige anvendelse for virksomheder, der udsteder elektroniske penge, når de udbyder betalingstjenester, som ikke er nært accessorisk knyttet til udstedelsen af elektroniske penge.

Stk. 3. Virksomheder, der har begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester, jf. § 51, kan ud over at udbyde de betalingstjenester, der er omfattet af tilladelsen, udøve følgende andre aktiviteter:

- 1) Udbud af driftsmæssige og nært tilknyttede accessoriske tjenester, der har tilknytning til udbuddet af betalingstjenester.
- 2) Andre forretningsaktiviteter end betalingstjenester.

Stk. 4. Udover en virksomhed, der søger om tilladelse efter §§ 50 eller 51, andre aktiviteter, jf. stk. 1, nr. 3, og stk. 3, nr. 2, kan Finanstilsynet beslutte, at de af denne lov omfattede aktiviteter skal udøves i et særskilt selskab, hvis aktiviteterne forringer eller skønnes at kunne forringe virksomhedens soliditet eller Finanstilsynets mulighed for at føre tilsyn med virksomheden.

§ 57. Virksomheder med begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester kan ikke anvende agenter ved udbud af betalingstjenester.

Stk. 2. Virksomheder med begrænset tilladelse til at udstede elektroniske penge kan ikke distribuere og indløse elektroniske penge via fysiske eller juridiske personer, der handler på virksomhedens vegne, eller anvende distributører ved formidling af elektroniske penge.

§ 58. Virksomheder med begrænset tilladelse, jf. § 50 eller § 51, skal snarest muligt underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder væsentlige ændringer i de oplysninger, som

Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse.

Stk. 2. Virksomheder med begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester, jf. § 51, skal underrette Finanstilsynet, hvis gennemsnittet af de samlede betalingstransaktioner for de foregående 12 måneder overstiger et beløb, der modsvare værdien af 3 mio. euro pr. måned.

Stk. 3. Virksomheder med begrænset tilladelse til at udstede elektroniske penge, jf. § 50, skal underrette Finanstilsynet, hvis virksomhedens samlede forpligtelser hidrørende fra udestående elektroniske penge overstiger et beløb, der modsvare værdien af 5 mio. euro.

§ 59. Virksomheder med begrænset tilladelse, jf. § 50 eller § 51, skal senest den 1. maj hvert år indsende til Finanstilsynet:

- 1) En erklæring om, at virksomheden opfylder betingelserne for at opnå tilladelse efter henholdsvis § 50 og § 51.
- 2) Oplysninger om gennemsnittet af de samlede betalings-transaktioner for de foregående 12 måneder opgjort pr. måned ved udbud af betalingstjenester eller udstedens samlede forpligtelser hidrørende fra udestående elektroniske penge ved udstedelse af elektroniske penge.

Kontooplysningstjenester

§ 60. Virksomheder, der kun udbyder betalingstjenester i henhold til bilag 1, nr. 8, skal have tilladelse som udbyder af kontooplysningstjenester.

Stk. 2. Finanstilsynet giver tilladelse som udbyder af kontooplysningstjenester, når følgende krav er opfyldt:

- 1) Virksomheden har hovedkontor og hjemsted i Danmark og udøver som minimum en del af sine aktiviteter i Danmark.
- 2) Medlemmerne af virksomhedens bestyrelse og direktion, indehaveren af en enkeltmandsvirksomhed eller den eller de ledelsesansvarlige for en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, jf. § 30.
- 3) Virksomheden har ikke snævre forbindelser, jf. § 5, stk. 1, nr. 17, i lov om finansiel virksomhed, til andre virksomheder eller personer, der vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af Finanstilsynets opgaver.
- 4) Virksomheden har forsvarlige og effektive organisatoriske strukturer, forretningsgange og procedurer, jf. § 25.
- 5) Virksomheden vurderes at være i stand til at gennemføre en forsvarlig drift.

Stk. 3. En ansøgning om tilladelse i henhold til stk. 1 skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om kravene i stk. 2 er opfyldt. Ansøgningen skal som minimum indeholde:

- 1) Oplysninger om virksomhedens retlige form.
- 2) Adressen på virksomhedens hovedkontor.
- 3) En beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel, herunder en oversigt over virksomhedens nuværende og planlagte forretningsaktiviteter, og en beskrivelse af den planlagte kontooplysningstjeneste.

- 4) En forretningsplan med en budgetprognose for de 3 første regnskabsår og det senest reviderede årsregnskab, såfremt et sådant er udarbejdet.
- 5) Oplysninger om virksomhedens forretningsgange og interne kontrolmekanismer, herunder administrative, risikostyringsmæssige og regnskabsmæssige procedurer.
- 6) Oplysninger om virksomhedens forretningsgange for håndtering af og opfølgning på sikkerhedshændelser og sikkerhedsrelaterede kundeklager, herunder procedurer for indberetning af sikkerhedshændelser, jf. § 126.
- 7) En beskrivelse af virksomhedens forretningsgange og procedurer til at sikre lagring, overvågning, sporing og begrænsning af adgang til følsomme betalingsdata.
- 8) En beskrivelse af virksomhedens beredskabsplan, herunder en klar beskrivelse af de kritiske funktioner, effektive beredskabsplaner og procedurer til regelmæssigt at teste og evaluere, om sådanne planer er tilstrækkelige.
- 9) Oplysninger om virksomhedens sikkerhedspolitik, herunder en detaljeret risikovurdering i tilknytning til de betalingstjenester, som virksomheden påtænker at udbyde, og de risikobegrænsende foranstaltninger, som virksomheden har foretaget for at imødegå de identificerede risici, herunder svig og misbrug af følsomme betalingsdata og personoplysninger.
- 10) Oplysninger om virksomhedens organisationsstruktur, herunder den tilsigtede brug af agenter og filialer, og om de kontroller, som ansøgeren forpligter sig til at gennemføre mindst en gang årligt, og en beskrivelse af outsourcingordninger.
- 11) Oplysninger i henhold til § 30 om bestyrelsesmedlemmerne, direktøren, indehaveren af udbyder, der er en enkeltmandsvirksomhed, eller den eller de ledelsesansvarlige, hvis virksomheden drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion.

Stk. 4. Det er endvidere en betingelse for at få tilladelse efter stk. 1, at virksomheden har tegnet en ansvarsforsikring, der dækker de geografiske områder, hvor den tilbyder kontooplysningstjenester, eller anden lignende garanti mod erstatningskrav over for de kontoførende udbydere og brugerne som følge af uautoriseret eller svigagtig adgang til eller uautoriseret brug af betalingsoplysninger.

Stk. 5. Finanstilsynet kan undlade at give en tilladelse i henhold til stk. 1, hvis Finanstilsynet vurderer, at virksomheden ikke opfylder kravene i denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, hvis oplysningerne i henhold til stk. 3 er ufuldstændige, eller hvis ansvarsforsikringen ikke lever op til kravene i stk. 4 eller reglerne udstedt i medfør af stk. 8.

Stk. 6. En virksomhed, der har en tilladelse i henhold til stk. 1, skal behandles som et betalingsinstitut. §§ 21-24 og 39 og kapitel 5-7 med undtagelse af §§ 65-67, 72, 83 og 87-90 finder dog ikke anvendelse på betalingsinstitutter, der alene udbyder kontooplysningstjenester.

Stk. 7. Reglerne om egnethed og hæderlighed, jf. § 30, finder tilsvarende anvendelse på bestyrelsen eller direktio-

nen i en udbyder af kontooplysningstjenester, indehaveren af en udbyder af kontooplysningstjenester, der er en enkeltmandsvirksomhed, eller den eller de ledelsesansvarlige, hvis en udbyder af kontooplysningstjenester drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion.

Stk. 8. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om den i stk. 3 nævnte ansøgning og den i stk. 4 nævnte ansvarsforsikring eller tilsvarende garanti, herunder om beregning af minimumsbeløbet.

§ 60 a. Senest 3 måneder efter modtagelse af en ansøgning om tilladelse, jf. § 60, eller, hvis ansøgningen er ufuldstændig, efter modtagelse af de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelse, underretter Finanstilsynet ansøgeren om, hvorvidt ansøgningen kan imødekommes.

Betalingsinstrumenter med begrænset anvendelse

§ 61. Virksomheder, som udøver aktiviteter som omfattet af § 5, nr. 14 og 15, og hvor den samlede værdi af betalingstransaktionerne gennemført i de foregående 12 måneder overstiger en værdi svarende til 1 mio. euro, skal sende en beskrivelse til Finanstilsynet af de aktiviteter, som virksomheden udøver, herunder en angivelse af, hvilken undtagelse i § 5, nr. 14 og 15, virksomhedens aktiviteter anses for udøvet under.

Stk. 2. Finanstilsynet vurderer oplysningerne, jf. stk. 1, og meddeler virksomheden, hvorvidt aktiviteterne er omfattet af reglerne, jf. § 5, nr. 14 og 15.

Elektroniske telekommunikationsnetværk

§ 62. Virksomheder, der udøver aktiviteter som omfattet af § 5, nr. 17, skal sende en beskrivelse til Finanstilsynet af de aktiviteter, som virksomheden udbyder.

Stk. 2. Finanstilsynet vurderer oplysningerne, jf. stk. 1, og meddeler virksomheden, hvorvidt aktiviteterne er omfattet af reglerne, jf. § 5, nr. 17.

Stk. 3. Virksomheder, der udøver aktiviteter, jf. § 5, nr. 17, skal senest den 1. maj hvert år indsende en erklæring til Finanstilsynet om, at virksomheden overholder de i § 5, nr. 17, nævnte kriterier.

Kapitel 4

Adgang til betalingssystemer og konti, der føres i kreditinstitutter

§ 63. Pengeinstitutter skal give betalingsinstitutter adgang til deres betalingskontotjenester på objektive, ikkediskriminerende og proportionale vilkår. Adgangen skal have et sådant omfang, at betalingsinstituttet kan udbyde betalingstjenester uhindret og effektivt.

Stk. 2. Giver et pengeinstitut et betalingsinstitut afslag på adgang til sine betalingskontotjenester, jf. stk. 1, skal pengeinstituttet underrette Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og behørigt begrunde årsagerne til afslaget.

Stk. 3. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om underretninger i henhold til stk. 2.

§ 64. Vilkår for adgang til betalingssystemer for udbydere af betalingstjenester skal være objektive, ikkediskrimineren-

de og proportionale, således at disse vilkår ikke forhindrer adgang i større udstrækning end nødvendigt for at beskytte mod specifikke risici såsom afviklingsrisici, operationelle risici og forretningsmæssige risici og for at sikre betalingssystemets finansielle og driftsmæssige stabilitet. Betalingssystemer må ikke pålægge udbydere af betalingstjenester eller brugere af betalingstjenester eller andre betalingssystemer nogen af de følgende krav:

- 1) Restriktive bestemmelser om effektiv deltagelse i andre betalingssystemer.
- 2) Regler, der forskelsbehandler udbydere af betalingstjenester, for så vidt angår deltagernes rettigheder, forpligtelser og beføjelser.
- 3) Begrænsninger baseret på selskabsretlig status.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på

- 1) betalingssystemer, der er registreret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer, jf. dog stk. 4, og
- 2) betalingssystemer, der udelukkende består af udbydere af betalingstjenester, der tilhører samme koncern.

Stk. 3. En deltager i et registreret betalingssystem, jf. stk. 2, nr. 1, som giver en udbyder af betalingstjenester, der ikke deltager i det registrerede system, mulighed for at sende en betalingsordre gennem systemet, skal efter anmodning give en anden udbyder af betalingstjenester samme mulighed på objektive, ikkediskriminerende og proportionale vilkår.

Stk. 4. En deltager i et registreret betalingssystem, jf. stk. 2, nr. 1, som afviser at give en udbyder af betalingstjenester mulighed for at sende en betalingsordre gennem systemet, jf. stk. 3, skal give denne en fyldestgørende begrundelse for afslaget.

Kapitel 5

Oplysningskrav

§ 65. En udbyder af betalingstjenester har bevisbyrden for, at de oplysningskrav, der følger af dette kapitel, er opfyldt.

§ 66. En udbyder af betalingstjenester må ikke kræve betaling for oplysninger, som skal gives efter bestemmelserne i dette kapitel.

Stk. 2. Udbyderen, der efter anmodning fra en bruger leverer supplerende oplysninger oftere end krævet i henhold til dette kapitel eller tilbyder, at oplysningerne gives via andre kommunikationsmidler end fastlagt i rammeaftalen, må kun kræve en betaling herfor, der står i rimeligt forhold til udbyderens faktiske omkostninger.

§ 66 a. En udbyder af betalingstjenester, der udbyder tjenester til forbrugere, skal stille den folder, som Kommissionen udarbejder i medfør af artikel 106 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2366/EU af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, gratis til rådighed for alle udbyderens brugere på en let tilgængelig måde. Folderen skal fremgå af udbyderens hjemmeside og være tilgængelig på papir hos udbyderens filialer, agenter og, hvor det er relevant, andre virksomheder, hvortil aktiviteter er

outsourcet. For personer med handicap skal oplysningerne efter 1. pkt. stilles til rådighed ved hjælp af hensigtsmæssige alternative midler, således at oplysningerne stilles til rådighed i et tilgængeligt format.

Enkeltstående betalingstjenester

§ 67. En udbyder af betalingstjenester skal, senest samtidig med at der indgås aftale om at udføre en enkeltstående betalingstjeneste, meddele eller stille følgende oplysninger til rådighed for brugeren på en let tilgængelig måde, jf. dog stk. 6 og 7:

- 1) De oplysninger eller den entydige identifikationskode, som brugeren skal angive, for at en betalingsordre kan gennemføres.
- 2) Den maksimale gennemførelsestid for den ønskede betalingstjeneste.
- 3) De gebyrer, som brugeren skal betale til udbyderen, herunder en udspecificering af gebyrerne.
- 4) Vekselkursen og referencekursen, der skal gælde for betalingstransaktionen, hvis der foretages valutaveksling.

Stk. 2. Udbyderen skal, hvor det er relevant, ud over de i stk. 1 nævnte oplysninger stille andre af de oplysninger, som er nævnt i § 72, stk. 1, til rådighed for brugeren på en let tilgængelig måde.

Stk. 3. Oplysningerne i stk. 1 skal være klart formulerede og forståelige på dansk eller et andet sprog, som parterne aftaler.

Stk. 4. Udbyderen skal efter anmodning fra brugeren meddele denne oplysninger i stk. 1 på papir eller andet varigt medium.

Stk. 5. Udbyderen skal ved forbrugerftaler om betalings-tjenester indgået ved fjernsalg endvidere give forbrugeren oplysninger i henhold til § 14, stk. 1, nr. 2-5, 10-12, 15 og 16, i forbrugerftaleloven. For så vidt angår oplysningskravet i § 14, stk. 1, nr. 2, i forbrugerftaleloven, skal der alene gives oplysninger om, at der kan være andre afgifter eller omkostninger forbundet med betalingstjenesten, der ikke betales af den erhvervsdrivende.

Stk. 6. Udbyderen skal, hvor en betalingstjeneste er gennemført på en brugers foranledning ved brug af en enhed til fjernkommunikation, meddele brugeren de oplysninger, der er anført i stk. 1, nr. 1-4, straks efter at betalingstransaktionen er gennemført.

Stk. 7. Udbyderen er, hvor en betalingsordre vedrørende en enkeltstående betalingstransaktion sendes via et betalingsinstrument, som er omfattet af en rammeaftale, jf. § 72, ikke forpligtet til at meddele oplysninger eller stille oplysninger til rådighed, som brugeren allerede modtager eller vil modtage på grundlag af rammeaftalen.

Særlige oplysningskrav for udbydere af betalingsinitieringstjenester

§ 68. En udbyder af betalingsinitieringstjenester, jf. bilag 1, nr. 7, skal, senest samtidig med at der iværksættes en betalingsinitieringstjeneste, ud over oplysningerne i § 67, stk. 1 og 2, meddele eller stille følgende oplysninger til rådighed for brugeren på en let tilgængelig måde:

- 1) Navn, adresse og e-mailadresse på udbyderen.
- 2) Adressen på en eventuel filial eller agent, som betalingsinitieringstjenesten udbydes igennem.
- 3) Kontaktoplysninger på den relevante tilsynsmyndighed.

§ 69. En udbyder af betalingsinitieringstjenester, jf. bilag 1, nr. 7, skal, når der iværksættes en betalingsordre igennem denne, ud over oplysningerne i § 67, stk. 1 og 2, meddele eller stille følgende oplysninger til rådighed for betaleren og betalingsmodtageren umiddelbart efter iværksættelsen:

- 1) En bekræftelse på, at betalingen er iværksat hos betalere-ns kontoførende udbyder.
- 2) En reference, hvormed betaleren og betalingsmodtage- ren kan identificere betalingstransaktionen, og, hvor det er relevant, en reference, hvormed betalingsmodtageren kan identificere betaleren, samt eventuelle yderligere oplysninger, der er knyttet til betalingstransaktionen.
- 3) Beløbets størrelse.
- 4) De samlede gebyrer for betalingstransaktionen, herun- der en udspecificering af gebyrerne.

Stk. 2. Udbyderen skal ud over at meddele eller stille de i stk. 1 nævnte oplysninger til rådighed for betaleren og bet- alingsmodtageren stille betalingstransaktionsreferencen til rådighed for betalere-ns kontoførende udbyder.

Oplysninger i forbindelse med gennemførelsen af betalingstjenester

§ 70. En betalere-ns udbyder af betalingstjenester skal, umid- delbart efter at denne har modtaget en betalingsordre, med- dele eller stille følgende oplysninger til rådighed for betale- ren på en let tilgængelig måde:

- 1) En reference, hvormed betaleren kan identificere beta- lingstransaktionen, og oplysninger om betalingsmodta- geren.
- 2) Betalingstransaktionens beløb i den valuta, som betale- ren har anvendt i betalingsordren.
- 3) En udspecificering af de gebyrer, som brugeren skal betale til udbyderen.
- 4) Vekselkursen, som betalere-ns udbyder har anvendt ved betalingstransaktionen, eller en henvisning hertil, hvis vekselkursen er forskellig fra den vekselkurs, der er meddelt efter § 67, stk. 1, nr. 4, og betalingstransaktio- nens beløb efter valutaomregningen i de tilfælde, hvor der sker valutaveksling.
- 5) Datoen for modtagelsen af betalingsordren.

Stk. 2. Oplysningerne skal være klart formulerede og letforståelige på dansk eller et andet sprog, som parterne aftaler.

Stk. 3. Udbyderen skal efter anmodning fra betaleren meddele oplysningerne i stk. 1 på papir eller andet varigt medium.

§ 71. En betalingsmodtagers udbyder af betalingstjenester skal, straks efter at betalingstransaktionen er gennemført, meddele eller stille følgende oplysninger til rådighed for betalingsmodtageren på en let tilgængelig måde:

- 1) En reference, så betalingsmodtageren kan identificere betalingstransaktionen og betaleren, samt eventuelle

yderligere oplysninger, der er knyttet til betalingstrans- aktionen.

- 2) Betalingstransaktionens beløb i den valuta, som er til betalingsmodtagerens rådighed.
- 3) En udspecificering af de gebyrer, som betalingsmodta- geren skal betale til udbyderen.
- 4) Vekselkursen, som betalingsmodtagerens udbyder har anvendt ved betalingstransaktionen, og betalingstrans- aktionens beløb inden valutaomregning i de tilfælde, hvor der sker valutaveksling.
- 5) Valørdatoen for krediteringen, jf. § 115.

Stk. 2. Oplysningerne i stk. 1 skal være klart formulerede og letforståelige på dansk eller et andet sprog, som parterne aftaler.

Stk. 3. Udbyderen skal efter anmodning fra betalingsmod- tageren meddele denne oplysningerne i stk. 1 på papir eller andet varigt medium.

Betalingstjenester omfattet af en rammeaftale

§ 72. En udbyder af betalingstjenester skal, senest samtidig med at en rammeaftale om en betalingstjeneste indgås, meddele brugeren følgende oplysninger:

- 1) Om udbyderen:
 - a) Navn, adresse og e-mailadresse.
 - b) Adressen på en eventuel filial eller agent, som beta- lingstjenesten udbydes igennem.
 - c) Den relevante tilsynsmyndighed, det offentlige re- gister, hvor udbydere-ns tilladelse er registreret, og registreringsnummeret eller tilsvarende identifikati- onsoplysninger.
- 2) Om brugen af betalingstjenesten:
 - a) Betalingstjenestens væsentligste karakteristika.
 - b) Den type af oplysninger eller den type entydige identifikationskode, som brugeren skal oplyse, for at betalingstjenesten kan gennemføres korrekt.
 - c) Formen og proceduren for meddelelse af samtykke til at udføre en betalingstransaktion og tilbagekal- delse af samtykke.
 - d) En beskrivelse af det tidspunkt, hvor en betalings- ordre betragtes som modtaget.
 - e) Den maksimale gennemførelsestid.
 - f) En eventuel mulighed for at aftale beløbsgrænser for anvendelse af et betalingsinstrument.
 - g) Anvendelse af kortbaserede betalingsinstrumenter, der har inkluderet to eller flere betalingsvaremær- ker, og brugere-ns rettigheder i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 751/2015 om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner.
- 3) Om gebyrer, renter og vekselkurser:
 - a) Størrelsen på de gebyrer, som brugeren skal betale, herunder en udspecificering af gebyrerne.
 - b) Rentesatser og vekselkurser, der skal finde anven- delse, eller, hvis der anvendes en referencerente- sats eller referencekurs, beregningsmetoden for den faktiske rente og den relevante dato og indeks eller grundlag for fastsættelse af en sådan referenceren- tesats eller referencekurs.

- c) Eventuel aftale om øjeblikkelig anvendelse af ændringer i referencerentesatsen eller referencekursen, og hvorledes disse ændringer meddeles, jf. § 74, stk. 4.
- 4) Om kommunikation:
 - a) Kommunikationsmidler og tekniske krav til brugers udstyr, der anvendes til overførsel af oplysninger eller meddelelser efter denne lov.
 - b) Hvordan og hvor ofte oplysninger efter denne lov vil blive stillet til rådighed for brugeren.
 - c) Hvilket sprog rammeaftalen indgås på, og på hvilket sprog kommunikationen mellem udbyderen og brugeren skal foregå.
 - d) Retten til at modtage oplysninger efter § 73.
- 5) Om beskyttelsesforanstaltninger og korrigerende foranstaltninger:
 - a) En beskrivelse af de sikkerhedsforanstaltninger, en bruger skal iagttage ved brug af betalingsinstrumenter, herunder hvordan der skal ske underretning efter § 93, nr. 3.
 - b) En sikker procedure for, hvordan udbyderen kan underrette brugeren om mistanke om eller faktiske tilfælde af misbrug eller sikkerhedstrusler.
 - c) Betingelserne for udbyderens ret til at spærre et betalingsinstrument, jf. § 92, hvis en sådan er aftalt.
 - d) Procedurerne for meddelelse om uautoriserede eller fejlbehæftede transaktioner, jf. § 94, og reglerne om ansvar for uautoriserede betalingstransaktioner, jf. §§ 99 og 100.
 - e) Udbyderens ansvar for iværksættelse eller gennemførelse af betalingstransaktioner.
 - f) Betingelserne for tilbagebetaling af betalingstransaktioner iværksat af eller via en betalingsmodtager, jf. §§ 101 og 102.
- 6) Om ændringer af rammeaftalen:
 - a) Oplysning om, at rammeaftalens betingelser kan ændres, medmindre brugeren inden den foreslåede ikrafttrædelsesdato har meddelt, at vedkommende ikke kan godkende ændringerne, hvis en sådan aftale er indgået, jf. § 74.
 - b) Rammeaftalens varighed.
 - c) Brugerens ret til at opsige rammeaftalen, jf. § 75.
- 7) Om klage og erstatning:
 - a) Lovvalgsklausuler, der eventuelt finder anvendelse på rammeaftalen.
 - b) Udenretslige klagemuligheder og adgang til at klage til den relevante tilsynsmyndighed.

Stk. 2. Udbyderen skal ved indgåelse af en rammeaftale om en betalingskonto udlevere et gebyroplysningsdokument, jf. § 3 i lov om betalingskonti.

Stk. 3. Oplysningerne i stk. 1 skal meddeles på papir eller andet varigt medium og være klart formulerede og letforståelige på dansk eller et andet sprog, som parterne aftaler.

Stk. 4. Udbyderen skal ved forbrugeraftaler om betalings-tjenester indgået ved fjernsalg endvidere give forbrugeren oplysninger i henhold til § 14, stk. 1, nr. 2-5, 10-12, 15 og 16, i lov om forbrugeraftaler. For så vidt angår oplysnings-

kravet i § 14, stk. 1, nr. 2, i lov om forbrugeraftaler, skal der alene gives oplysninger om, at der kan være andre afgifter eller omkostninger, der ikke betales af den erhvervsdrivende.

Stk. 5. Udbyderen skal, hvor en betalingstransaktion er gennemført på en brugers foranledning ved brug af en enhed til fjernkommunikation, meddele brugeren de oplysninger, der er anført i stk. 1, straks efter at betalingstransaktionen er gennemført.

§ 73. En bruger har til enhver tid i løbet af kontraktforholdet ret til efter anmodning at modtage rammeaftalen og de oplysninger, der er nævnt i § 72, stk. 1, på papir eller andet varigt medium.

§ 74. En udbyder af betalingstjenester skal varsle ændringer i en rammeaftale og i de oplysninger, der fremgår af § 72, stk. 1, som er til ugunst for brugeren, senest 2 måneder før ændringerne træder i kraft.

Stk. 2. Ændringerne efter stk. 1 skal meddeles brugeren på den i § 72, stk. 3, fastsatte måde.

Stk. 3. Er det aftalt mellem parterne, at rammeaftalens betingelser kan ændres som anført i § 72, stk. 1, nr. 6, litra a, skal varslings efter stk. 1 indeholde oplysning om, at brugeren skal anses for at have godkendt ændringerne, hvis brugeren ikke inden ændringernes ikrafttrædelsesdato har meddelt udbyderen, at brugeren ikke kan godkende disse. Varslingen skal indeholde oplysninger om, at brugeren har ret til at opsige rammeaftalen straks og vederlagsfrit inden ændringernes ikrafttrædelsesdato.

Stk. 4. Ændringer i rentesatsen eller vekselkursen kan uanset stk. 1 træde i kraft straks, hvis dette er fastlagt i rammeaftalen og ændringerne bygger på den referencerentesats eller den referencekurs, der er aftalt, jf. § 72, stk. 1, nr. 3, litra b og c, eller hvis ændringerne er til fordel for brugeren. Brugeren skal underrettes hurtigst muligt om renteændringen på den i § 72, stk. 3, fastsatte måde, medmindre det er aftalt mellem parterne, at oplysningerne gives eller stilles til rådighed med en bestemt hyppighed eller på en bestemt måde.

Stk. 5. Udbyderen skal beregne ændringer i rentesatser eller vekselkurser efter en neutral metode uden forskelsbehandling af brugeren.

Stk. 6. Ændringer i rammeaftalen og i de oplysninger, der fremgår af § 72, stk. 1, som ikke er foretaget i overensstemmelse med denne bestemmelse, har ikke virkning for brugeren.

§ 75. En bruger kan opsige en rammeaftale uden varsel, medmindre der mellem parterne er aftalt en opsigelsesfrist. Opsigelsesfristen må ikke overstige 1 måned.

Stk. 2. I forbindelse med indgåelse af en rammeaftale kan det aftales mellem parterne, at udbyderen kan opsige rammeaftalen med mindst 2 måneders varsel på den i § 72, stk. 3, fastsatte måde, medmindre andet følger af hvidvas-kloven. Opsigelse af en rammeaftale om en basal betalings-konto kan kun ske i overensstemmelse med § 13 i lov om betalingskonti.

Stk. 3. Udbyderen må ikke opkræve et gebyr fra brugeren for opsigelse af en rammeaftale, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Stk. 3 finder dog ikke anvendelse, såfremt en rammeaftale er indgået for en tidsbegrænset periode på mere end 6 måneder eller på ubestemt tid og denne opsiges af brugeren inden udløbet af de første 6 måneder. Et gebyr skal stå i rimeligt forhold til udbyderens omkostninger ved opsigelsen.

Stk. 5. I det omfang der opkræves løbende gebyrer for en betalingstjeneste, kan udbyderen kun opkræve gebyrer for perioden frem til rammeaftalens ophør. Forudbetalte gebyrer skal tilbagebetales forholdsmæssigt.

§ 76. En udbyder af betalingstjenester skal, når en betaler har iværksat en betalingstransaktion omfattet af en rammeaftale, efter anmodning fra betaleren oplyse denne om den maksimale gennemførelsestid og udspecificere de gebyrer, som betaleren skal betale.

§ 77. En udbyder af betalingstjenester skal, når en betalingstransaktion omfattet af en rammeaftale er blevet debiteret betalerens konto eller efter modtagelse af en betalingsordre, såfremt betaleren ikke anvender en betalingskonto, snarest muligt meddele betaleren følgende oplysninger på den i § 72, stk. 3, fastsatte måde:

- 1) En reference, så betaleren kan identificere betalingstransaktionen, oplysninger om betalingsmodtageren og yderligere oplysninger, der er knyttet til betalingstransaktionen.
- 2) Betalingstransaktionens beløb angivet i den valuta, som betalerens konto er blevet debiteret med, eller i den valuta, der er blevet anvendt i betalingsordren.
- 3) En udspecificering af de samlede gebyrer for betalingstransaktionen eller den rente, som betaleren skal betale.
- 4) Den anvendte vekselkurs for betalingstransaktionen og beløbet for betalingstransaktionen efter valutaomregningen.
- 5) Valørdatoen for debitering eller datoen for modtagelse af betalingsordren, jf. § 115.

Stk. 2. Udbyderen og betaleren kan aftale, at oplysningerne efter stk. 1 skal meddeles eller stilles til rådighed for betaleren mindst en gang om måneden på en måde, som gør det muligt at lagre og gengive oplysningerne uændret.

§ 78. Betalingsmodtagerens udbyder af betalingstjenester skal efter gennemførelsen af en betalingstransaktion omfattet af en rammeaftale snarest muligt meddele betalingsmodtageren følgende oplysninger på den måde, der er fastsat i § 72, stk. 3:

- 1) En reference, så betalingsmodtageren kan identificere betalingstransaktionen, oplysninger om betaleren og yderligere oplysninger, der er knyttet til betalingstransaktionen.
- 2) Betalingstransaktionens beløb angivet i den valuta, som betalingsmodtagerens konto er blevet krediteret i.
- 3) En udspecificering af de samlede gebyrer for betalingstransaktionen eller den rente, betalingsmodtageren skal betale.

- 4) Den anvendte vekselkurs for betalingstransaktionen og beløbet for betalingstransaktionen efter valutaomregningen.

- 5) Valørdatoen for krediteringen, jf. § 115.

Stk. 2. Udbyderen og betalingsmodtageren kan aftale, at oplysninger efter stk. 1 skal meddeles eller stilles til rådighed for betalingsmodtageren mindst en gang om måneden på en måde, som gør det muligt at lagre og gengive oplysningerne uændret.

Mikrobetalingsinstrumenter

§ 79. En udbyder af betalingstjenester kan ved udbud af mikrobetalingsinstrumenter aftale med en bruger, at de i stk. 2-4 nævnte fravigelser til bestemmelserne i § 72, stk. 1-3 og 5, og §§ 74 og 76-78 skal finde anvendelse.

Stk. 2. En udbyder og en betaler kan ved indgåelse af en rammeaftale aftale, at uanset § 72, stk. 1-3 og 5, og § 76 skal udbyderen kun meddele betaleren oplysninger om de vigtigste karakteristika ved betalingstjenesten, herunder den måde, hvorpå betalingsinstrumentet kan anvendes, betalerens forpligtelser, de opkrævede gebyrer og andre væsentlige oplysninger, der er nødvendige for at træffe en beslutning på oplyst grundlag. Udbyderen skal angive, hvor de oplysninger, der er anført i § 72, stk. 1, er stillet til rådighed på en let tilgængelig måde.

Stk. 3. En udbyder og en betaler kan aftale, at udbyderen uanset § 74, stk. 2, ikke er forpligtet til at meddele ændringer i en rammeaftale på den i § 72, stk. 3, fastsatte måde.

Stk. 4. En udbyder og en betaler kan aftale, at udbyderen uanset §§ 77 og 78 kun skal meddele en reference eller stille en reference til rådighed, der gør det muligt for betaleren at identificere betalingstransaktionen, transaktionens beløb og gebyrer. Er der tale om flere betalingstransaktioner af samme art til samme betalingsmodtager, skal der kun oplyses om det samlede beløb og de samlede gebyrer for disse transaktioner. Endvidere kan det aftales, at §§ 77 og 78 ikke finder anvendelse, hvis mikrobetalingsinstrumentet anvendes anonymt, eller hvis det ikke er teknisk muligt for udbyderen at meddele disse oplysninger. Betaleren skal dog altid have mulighed for at kontrollere mikrobetalingsinstrumentets saldo.

Kapitel 6

Rettigheder og forpligtelser ved brug af betalingstjenester og elektroniske penge

§ 80. En udbyder af betalingstjenester må ikke afkræve brugeren et gebyr for at opfylde sin oplysningspligt eller for at foretage korrigerende og forebyggende foranstaltninger i henhold til dette kapitel bortset fra de tilfælde, der er nævnt i § 103, stk. 6, § 110, stk. 3, og § 111, stk. 5.

§ 81. En betalingsmodtager er forpligtet til at modtage betaling med kontanter i tidsrummet fra kl. 06.00 til kl. 22.00, hvis denne modtager betalingsinstrumenter omfattet af denne lov, jf. dog § 5 i hvidvaskloven og stk. 2-6.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse ved fjernsalg eller ved betalingstransaktioner i ubemandede selvbetjeningsmiljøer.

Stk. 3. Betalingsmodtagere, som er beliggende i områder, hvor der kan være en forhøjet risiko for røveri forbundet med modtagelse af kontanter, er uanset stk. 1 alene forpligtet til at modtage kontanter fra kl. 06.00 til kl. 20.00. Betalingsmodtagere, der ikke modtager kontanter i tidsrummet kl. 20.00-22.00, skal opsætte skilte herom. Erhvervsministeren fastsætter, i hvilke områder i Danmark der kan være en forhøjet risiko for røveri forbundet med modtagelse af kontanter. Erhvervsministeren offentliggør en meddelelse herom på Erhvervsministeriets hjemmeside.

Stk. 4. Betalingsmodtagere kan fravige stk. 1, for så vidt angår betalinger fra betalere, der ikke er forbrugere.

Stk. 5. Stk. 1 finder ikke anvendelse på betalingsmodtagere, når disse indgår som en del af festivaler, byfester og lignende arrangementer af midlertidig karakter, der opfylder følgende betingelser:

- 1) Arrangementet varer maksimalt 14 dage.
- 2) Arrangementet forekommer højst én gang årligt.
- 3) Arrangementet afholdes inden for et geografisk afgrænset område med adgangskontrol.
- 4) Arrangøren af arrangementet har forud for forbrugers tilmelding til arrangementet tydeligt oplyst forbrugeren om, at der ikke kan betales med kontanter. Hvis arrangementet ikke kræver tilmelding, skal det være tydeligt oplyst i markedsføringen af arrangementet.

Stk. 6. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at bestemte typer af betalingsmodtagere er forpligtet til altid at modtage betaling med kontanter uanset stk. 1-3.

§ 82. En betalingstransaktion er kun autoriseret, hvis betaleren har meddelt samtykke til at gennemføre transaktionen. Betaleren kan autorisere betalingstransaktionen før eller efter gennemførelsen af denne, hvis det er aftalt mellem betaleren og dennes udbyder. Er der ikke meddelt samtykke, skal betalingstransaktionen anses for uautoriseret.

Stk. 2. Samtykke meddeles i den form, der er aftalt mellem betaleren og dennes udbyder. Det kan herunder aftales, at samtykke til at gennemføre en betalingstransaktion tillige kan gives via betalingsmodtageren eller en udbyder af betalingsinitieringstjenester.

Stk. 3. Stk. 1 kan tilbagekalde et samtykke efter stk. 1 indtil det tidspunkt, der følger af § 111. Et samtykke til at gennemføre en række betalingstransaktioner kan også tilbagekaldes, hvorefter eventuelle fremtidige betalingstransaktioner skal anses for uautoriserede.

Udbydere af betalingstjenesters adgang til betalerens betalingskonto

§ 83. En bruger, som har en betalingskonto, der er tilgængelig online, har ret til at gøre brug af en udbyder af betalingsinitieringstjenester, jf. bilag 1, nr. 7, eller kontooplysningstjenester, jf. bilag 1, nr. 8.

Stk. 2. Brugerens kontoførende udbyder kan ikke kræve, at der foreligger et aftaleforhold mellem denne og udbyderen af betalingsinitieringstjenester eller kontooplysningstjenester.

§ 84. En udbyder af betalingsinitieringstjenester skal indhente brugerens udtrykkelige samtykke i overensstemmelse med § 82, før udbyderen kan iværksætte en betaling.

Stk. 2. Udbyderen af betalingsinitieringstjenester skal i forbindelse med udførelsen af betalingsinitieringstjenesten gøre følgende:

- 1) Sikre, at brugerens personaliserede sikkerhedsforanstaltninger overføres gennem sikre og velfungerende kanaler, og at de ikke er tilgængelige for andre parter med undtagelse af brugeren og udstederen af de personaliserede sikkerhedsforanstaltninger, jf. de regler, der udstedes af Kommissionen i medfør af artikel 98 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2366/EU af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked.
- 2) Identificere sig over for brugerens kontoførende udbyder, hver gang en betaling iværksættes, jf. de regler, der udstedes af Kommissionen i medfør af artikel 98 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2366/EU af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked.
- 3) Kommunikere med den kontoførende udbyder, brugeren og betalingsmodtageren på en sikker måde i overensstemmelse med de regler, der udstedes af Kommissionen i medfør af artikel 98 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2366/EU af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked.

Stk. 3. Udbyderen af betalingsinitieringstjenester må ikke være i besiddelse af betalerens midler i forbindelse med levering af betalingsinitieringstjenesten og må ikke ændre i det beløb, der ønskes overført, i betalingsmodtageren eller i andre elementer af en betalingstransaktion.

§ 85. Udbyderen af betalingsinitieringstjenester må ikke anmode om, tilgå, anvende eller lagre oplysninger med andre formål end levering af den betalingsinitieringstjeneste, som betaleren udtrykkeligt har anmodet om.

Stk. 2. Uanset stk. 1 må udbyderen af betalingsinitieringstjenester ikke lagre brugerens følsomme betalingsdata.

Stk. 3. Andre oplysninger om brugeren, som er opnået i forbindelse med leveringen af betalingsinitieringstjenesten, kan udbyderen af betalingsinitieringstjenesten kun meddele til betalingsmodtageren og kun med brugerens udtrykkelige samtykke hertil.

§ 86. Den kontoførende udbyder skal umiddelbart efter modtagelsen af en betalingsordre fra udbyderen af betalingsinitieringstjenesten stille alle oplysninger om iværksættelsen og gennemførelsen af betalingstransaktionen, som er tilgængelige for den kontoførende udbyder selv, til rådighed for udbyderen af betalingsinitieringstjenesten.

Stk. 2. Den kontoførende udbyder skal kommunikere med udbyderen af betalingsinitieringstjenester på en sikker måde i overensstemmelse med de regler, der udstedes af Kommissionen i medfør af artikel 98 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2366/EU af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked.

Stk. 3. Den kontoførende udbyder må ikke forskelsbehandle betalingsordrer, der iværksættes via en udbyder af

betalingsinitieringstjenester, i forhold til betalingsordrer, der iværksættes af brugeren selv, medmindre der foreligger objektive grunde hertil.

§ 87. En udbyder af kontooplysningstjenester må kun udbyde kontooplysningstjenester på baggrund af brugerens udtrykkelige samtykke, der er afgivet i overensstemmelse med § 82.

Stk. 2. En udbyder af kontooplysningstjenester må kun tilgå oplysninger fra specifikt angivne betalingskonti og dertil hørende betalingstransaktioner.

Stk. 3. Udbyderen af kontooplysningstjenesten skal i forbindelse med udførelsen af kontooplysningstjenesten gøre følgende:

- 1) Sikre, at brugerens personaliserede sikkerhedsforanstaltninger overføres gennem sikre og velfungerende kanaler, og at de ikke er tilgængelige for andre parter med undtagelse af brugeren og udstederen af de personaliserede sikkerhedsforanstaltninger, jf. de regler, der udstedes af Kommissionen i medfør af artikel 98 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2366/EU af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked.
- 2) Identificere sig over for brugerens kontoførende udbyder, hver gang en konto tilgås, jf. de regler, der udstedes af Kommissionen i medfør af artikel 98 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2366/EU af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked.
- 3) Kommunikere med den kontoførende udbyder, brugeren og betalingsmodtageren på en sikker måde i overensstemmelse med de regler, der udstedes af Kommissionen i medfør af artikel 98 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2366/EU af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked.

§ 88. Udbyderen af kontooplysningstjenester må ikke tilgå, anvende eller lagre oplysninger med andre formål end levering af den kontooplysningstjeneste, som betaleren udtrykkeligt har anmodet om.

Stk. 2. Uanset stk. 1 må udbyderen af kontooplysningstjenester ikke anmode brugeren om følsomme betalingsdata i tilknytning til en betalingskonto.

§ 89. Den kontoførende udbyder skal kommunikere med udbyderen af kontooplysningstjenester på en sikker måde i overensstemmelse med de regler, der udstedes af Kommissionen i medfør af artikel 98 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2366/EU af 25. november 2015 om betalings-tjenester i det indre marked.

Stk. 2. Den kontoførende udbyder må ikke forskelsbehandle anmodninger om oplysninger modtaget via en udbyder af kontooplysningstjenester i forhold til anmodninger modtaget fra brugeren selv, medmindre der foreligger objektive grunde hertil.

§ 90. Den kontoførende udbyder kan nægte en udbyder af betalingsinitieringstjenester eller kontooplysningstjenester at få adgang til en betalingskonto, såfremt adgangen sker på et svigagtigt eller uautoriseret grundlag.

Stk. 2. Nægter den kontoførende udbyder en udbyder af betalingsinitieringstjenester eller kontooplysningstjenester adgang til betalingskontoen, jf. stk. 1, skal denne give brugeren en begrundelse herfor, senest umiddelbart efter at adgangen til kontoen er blevet nægtet. Begrundelsen skal dog undlades af objektive begrundede sikkerhedshensyn, eller hvis det er hensigtsmæssigt for at sikre fortrolighed om underretning i henhold til hvidvaskloven.

Stk. 3. Den kontoførende udbyder skal give en udbyder af betalingsinitieringstjenester eller kontooplysningstjenester adgang til betalingskontoen, så snart årsagerne til at nægte adgang ikke længere er til stede.

Stk. 4. Nægter den kontoførende udbyder en udbyder af betalingsinitieringstjenester eller kontooplysningstjenester adgang til betalingskontoen, jf. stk. 1, skal den kontoførende udbyder straks underrette Finanstilsynet herom. Finanstilsynet skal herefter vurdere sagen og træffe de nødvendige foranstaltninger.

Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om den tekniske gennemførelse af underretningerne i henhold til stk. 4.

Forespørgsel om indestående på konti

§ 91. En kontoførende udbyder skal efter anmodning fra en udbyder af betalingstjenester, der udsteder kortbaserede betalingsinstrumenter, straks meddele, om et beløb, der er nødvendigt til at gennemføre en kortbaseret betalingstransaktion, er tilgængeligt på betalerens betalingskonto, hvis

- 1) betaleren har givet sit udtrykkelige samtykke til, at den kontoførende udbyder må besvare anmodninger fra en bestemt udbyder af betalingstjenester om at meddele, at et beløb, der svarer til en bestemt kortbaseret betalingstransaktion, er tilgængelig på betalerens betalingskonto,
- 2) betalerens betalingskonto er tilgængelig online på tidspunktet for forespørgslen og
- 3) det i nr. 1 omhandlede samtykke er blevet givet, inden den første anmodning om meddelelse fremsættes.

Stk. 2. Udbyderen, der udsteder kortbaserede betalingsinstrumenter, kan kun anmode om den i stk. 1 omhandlede meddelelse, hvis

- 1) betaleren har givet sit udtrykkelige samtykke til, at udbyderen kan anmode om denne meddelelse,
- 2) betaleren har initieret den kortbaserede betalingstransaktion ved hjælp af et kortbaseret betalingsinstrument udstedt af udbyderen og
- 3) udbyderen identificerer sig over for den kontoførende udbyder før hver anmodning og kommunikerer med den kontoførende udbyder i henhold til de regler, der udstedes af Kommissionen i medfør af artikel 98 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2366/EU af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked.

Stk. 3. Den i stk. 1 omhandlede meddelelse skal alene bestå af et ja eller et nej og må ikke gøre det muligt for den kontoførende udbyder at blokere midler på betalerens betalingskonto. Meddelelsen må ikke lagres eller anvendes

til andre formål end gennemførelsen af den pågældende betalingstransaktion.

Stk. 4. Den kontoførende udbyder skal efter anmodning fra betaleren oplyse identiteten af den i stk. 2, nr. 3, nævnte udbyder og det svar, der er givet, jf. stk. 1.

Stk. 5. Stk. 1-4 finder ikke anvendelse på betalingstransaktioner, der er initieret via kortbaserede betalingsinstrumenter, hvorpå der er lagret elektroniske penge.

Forpligtelser ved brug og udbud af betalingsinstrumenter

§ 92. Vilkår i en rammeaftale om adgang til at spærre et betalingsinstrument skal være objektivt begrundet i forhold til betalingsinstrumentets sikkerhed eller mistanke om uberettiget brug. Er der tale om et betalingsinstrument med en kreditfacilitet, kan det aftales, at betalingsmidlet kan spærres, hvis der er en væsentlig forhøjet risiko for, at betaleren ikke kan opfylde sin betalingsforpligtelse.

Stk. 2. Udbyderen skal underrette betaleren om spærringen af betalingsinstrumentet og årsagerne hertil inden spærringen eller, såfremt dette ikke er muligt, umiddelbart derefter, medmindre dette vil skade hensynet til sikkerheden.

Stk. 3. Når årsagerne til spærringen ikke længere er til stede, skal udbyderen ophæve spærringen eller udstede et nyt betalingsinstrument.

§ 93. En betaler, der har fået udstedt et betalingsinstrument, skal gøre følgende:

- 1) Ved modtagelse af et betalingsinstrument træffe alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte den til betalingsinstrumentet hørende personlige sikkerhedsforanstaltning.
- 2) Anvende betalingsinstrumentet i overensstemmelse med betingelserne for udstedelse og brug af betalingsinstrumentet. Disse skal være objektive, ikkediskriminerende og proportionale.
- 3) Snarest muligt underrette udbyderen, når betaleren bliver opmærksom på tab, uberettiget tilegnelse eller anden uberettiget brug af betalingsinstrumentet.

§ 94. En udbyder, der udsteder et betalingsinstrument, skal

- 1) træffe egnede foranstaltninger for at sikre, at den til betalingsinstrumentet hørende personlige sikkerhedsforanstaltning ikke er tilgængelig for andre end den betaler, der er berettiget til at bruge betalingsinstrumentet, jf. dog § 93,
- 2) sikre, at en betaler til enhver tid kan foretage underretning som nævnt i § 93, nr. 3, eller anmode om ophævelse af spærring, jf. § 92, stk. 3,
- 3) sikre, at betaleren i en periode på 18 måneder fra en underretning, jf. nr. 2, kan dokumentere at have foretaget en sådan underretning med angivelse af tidspunktet for underretningen,
- 4) give betaleren mulighed for at foretage en underretning, jf. stk. 2 og 3, uden beregning, dog kan udbyderen opkræve et gebyr til udskiftning af betalingsinstrumentet, såfremt gebyret ikke overstiger de faktiske omkostninger til udskiftningen, og

- 5) hindre enhver brug af betalingsinstrumentet, når der er foretaget underretning, jf. § 93, nr. 3.

Stk. 2. Betalingsinstrumenter må ikke fremsendes uopfordret bortset fra ved udskiftning af et betalingsinstrument, der allerede er udleveret til en betaler.

Stk. 3. Forsendelsesrisikoen ved at fremsende et betalingsinstrument eller den personlige sikkerhedsforanstaltning, der hører til betalingsinstrumentet, påhviler udbyderen.

§ 95. Iværksættes en betalingstransaktion af eller via en betalingsmodtager i forbindelse med en kortbaseret betalingstransaktion, og er det endelige beløb ikke kendt på det tidspunkt, hvor betaleren giver samtykke til at gennemføre betalingstransaktionen, kan betalerens udbyder kun reservere midlerne på betalerens betalingskonto, hvis betaleren har givet samtykke til det præcise beløb, der skal reserveres.

Stk. 2. Betalerens udbyder skal frigive de midler på betalerens konto, der er reserveret, jf. stk. 1, snarest efter modtagelse af oplysninger om det endelige beløb og senest umiddelbart efter modtagelse af betalingsordren.

Udstedelse og indløsning af elektroniske penge

§ 96. Udstedere af elektroniske penge må ikke udstede elektroniske penge til overkurs.

Stk. 2. Indehavere af elektroniske penge kan inden udløbet af de elektroniske penge og i op til 1 år efter udløbet anmode om, at restværdien indløses til pålydende værdi.

Stk. 3. Anmoder indehavere af elektroniske penge om indløsning efter udløbet af de elektroniske penge, jf. stk. 2, og udøver udstederen af elektroniske penge aktiviteter som nævnt i § 18, stk. 1, nr. 2-4, og er det ikke på forhånd kendt, hvilken andel af midlerne der skal anvendes til elektroniske penge, skal udstederen af elektroniske penge indløse alle de midler, som indehaveren af elektroniske penge har anmodet om.

Stk. 4. Der kan kun opkræves gebyr i forbindelse med indløsning, hvis dette fremgår af aftalen, og kun, hvis

- 1) der kræves indløsning inden de elektroniske penges udløb,
- 2) aftalen mellem udstederen og indehaveren indeholder en udløbsdato og indehaveren af de elektroniske penge opsiges aftalen inden denne dato eller
- 3) der kræves indløsning mere end 1 år efter udløbet af aftalen mellem udstederen og indehaveren.

Stk. 5. Et eventuelt gebyr som nævnt i stk. 4 skal svare til de faktiske omkostninger for udstederen af elektroniske penge, medmindre omkostningerne er uforholdsmæssigt høje.

Stk. 6. Indløsningsbetingelser og gebyrer skal klart fremgå af rammeaftalen mellem udstederen og indehaveren. Indehaveren af de elektroniske penge skal oplyses om disse betingelser, før vedkommende bliver bundet af en aftale.

Hæftelses- og ansvarsregler

§ 97. Indsigelser mod uautoriserede eller fejlbehæftede betalingstransaktioner skal være udbyderen i hænde, snarest muligt efter at betaleren har konstateret en sådan betalingstransaktion og senest 13 måneder efter debiteringen af den

pågældende betalingstransaktion. Fristen regnes fra det tidspunkt, hvor udbyderen har meddelt disse oplysninger eller stillet dem til rådighed, hvis ikke de er meddelt på forhånd.

Stk. 2. Indsigelser mod uautoriserede eller fejlbehæftede betalingstransaktioner, der er iværksat via en udbyder af betalingsinitieringstjenester, skal rettes til den kontoførende udbyder i henhold til stk. 1, jf. dog § 99, stk. 2 og 3, og §§ 104 og 104 a.

§ 98. Hvor en betaler nægter at have autoriseret eller iværksat en betalingstransaktion, har udbyderen af betalingstjenesten bevisbyrden for, at betalingstransaktionen er korrekt registreret og bogført og ikke er ramt af tekniske svigt eller andre fejl, jf. dog stk. 3. Ved brug af et betalingsinstrument har udbyderen endvidere bevisbyrden for, at den til betalingsinstrumentet hørende personlige sikkerhedsforanstaltning er blevet anvendt i forbindelse med betalingstransaktionen.

Stk. 2. Hvor en betaler nægter at have autoriseret eller iværksat en betalingstransaktion, er registrering af brug af betalingsinstrumentet ikke i sig selv bevis for, at betaleren har godkendt transaktionen, at betaleren har handlet svigagtigt, eller at betaleren har undladt at opfylde sine forpligtelser.

Stk. 3. Hvor en betaler nægter at have autoriseret eller iværksat en betalingstransaktion, der er iværksat via en udbyder af betalingsinitieringstjenester, bærer udbyderen af betalingsinitieringstjenesten bevisbyrden for, at betalingstransaktionen inden for dennes kompetenceområde er korrekt registreret og bogført og ikke er ramt af tekniske svigt eller andre fejl.

§ 99. Betalerens udbyder af betalingstjenester hæfter i forhold til betaleren for tab som følge af uautoriserede betalingstransaktioner, jf. § 97, medmindre andet følger af § 100. Ved en uautoriseret transaktion skal betalerens udbyder straks og senest ved afslutningen på den efterfølgende arbejdsdag tilbagebetale betaleren beløbet, medmindre betalerens udbyder har rimelige grunde til at have mistanke om svig og underretter Finanstilsynet om disse grunde.

Stk. 2. Hvor en uautoriseret betalingstransaktion er iværksat via en udbyder af betalingsinitieringstjenester, skal den kontoførende udbyder tilbagebetale betaleren beløbet straks og senest ved afslutningen på den efterfølgende arbejdsdag, jf. stk. 1.

Stk. 3. Er udbyderen af betalingsinitieringstjenester ansvarlig for den uautoriserede betalingstransaktion, skal udbyderen af betalingsinitieringstjenesten efter den kontoførende udbyders anmodning straks holde den kontoførende udbyder skadesløs for tab eller betalte beløb som følge af tilbagebetalingen til betaleren, jf. § 98, stk. 3.

Stk. 4. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om den tekniske gennemførelse af underretningen, jf. stk. 1, 2. pkt.

§ 100. Betalerens udbyder af betalingstjenester hæfter i forhold til betaleren for tab som følge af andres uberettigede anvendelse af en betalingstjeneste, medmindre andet følger af stk. 2-5. Betaleren hæfter kun efter stk. 3-5, hvis transaktionen er korrekt registreret og bogført, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Betaleren hæfter uden beløbsbegrænsning for tab, der opstår, som følge af at betaleren har handlet svigagtigt eller med forsæt har undladt at opfylde sine forpligtelser efter § 93.

Stk. 3. Medmindre videregående hæftelse følger af stk. 4 og 5, hæfter betaleren med op til 375 kr. for tab som følge af andres uberettigede anvendelse af betalingstjenesten, hvis den til betalingstjenesten hørende personlige sikkerhedsforanstaltning har været anvendt.

Stk. 4. Medmindre videregående hæftelse følger af stk. 5, hæfter betaleren med op til 8.000 kr. for tab som følge af andres uberettigede anvendelse af betalingstjenesten, hvis betalerens udbyder godtgør, at den til betalingstjenesten hørende personlige sikkerhedsforanstaltning har været anvendt, og

- 1) at betaleren har undladt at underrette betalerens udbyder snarest muligt efter at have fået kendskab til, at det til betalingstjenesten hørende betalingsinstrument er bortkommet eller den personlige sikkerhedsforanstaltning er kommet til den uberettigedes kendskab,
- 2) at betaleren med forsæt har overgivet den personlige sikkerhedsforanstaltning til den, der har foretaget den uberettigede anvendelse, uden at forholdet er omfattet af stk. 5, eller
- 3) at betaleren ved groft uforsvarlig adfærd har muliggjort den uberettigede anvendelse.

Stk. 5. Betaleren hæfter uden beløbsbegrænsning for tab, der opstår som følge af andres uberettigede anvendelse af betalingstjenesten, når den til betalingstjenesten hørende personlige sikkerhedsforanstaltning har været anvendt og betalerens udbyder godtgør, at betaleren med forsæt har oplyst den personlige sikkerhedsforanstaltning til den, der har foretaget den uberettigede anvendelse, og at det er sket under omstændigheder, hvor betaleren indså eller burde have indset, at der var risiko for misbrug.

Stk. 6. Uanset stk. 3-5 hæfter betalerens udbyder for uberettiget anvendelse, der finder sted,

- 1) efter at udbyderen har fået underretning om, at det til betalingstjenesten hørende betalingsinstrument er bortkommet, at en uberettiget person har fået kendskab til den personlige sikkerhedsforanstaltning, eller at betaleren af andre grunde ønsker betalingsinstrumentet spærret,
- 2) når det er forårsaget af handlinger, der er foretaget af en udbyders ansatte, agent eller filial eller en enhed, hvortil udbyderens aktiviteter er outsourcet, eller disses passivitet, eller
- 3) fordi udbyderen ikke har truffet egnede foranstaltninger, jf. § 94, stk. 1, nr. 2.

Stk. 7. Uanset stk. 3-5 hæfter betalerens udbyder tillige, hvis udbyderen ikke kræver stærk kundeautentifikation, medmindre betaleren har handlet svigagtigt. Betalingsmodtageren eller dennes udbyder skal godtgøre de tab, der er påført betalerens udbyder, hvis betalingsmodtageren eller dennes udbyder har undladt at anvende stærk kundeautentifikation. 1. og 2. pkt. finder ikke anvendelse på tjenester omfattet af § 1, stk. 5, og § 5, nr. 14-16.

Stk. 8. Uanset stk. 3-5 hæfter betalerens udbyder tillige, hvis tabet, tyveriet eller den uberettigede tilegnelse af det til betalingstjenesten hørende betalingsinstrument eller den til betalingstjenesten hørende personlige sikkerhedsforanstaltning ikke kunne opdages af betaleren forud for den uberettigede anvendelse.

Stk. 9. Uanset stk. 3-5 hæfter betalerens udbyder tillige, hvis betalingsmodtageren vidste eller burde vide, at der forelå en uberettiget anvendelse af betalingstjenesten.

Stk. 10. Stk. 1-9 finder tillige anvendelse på elektroniske penge, medmindre det ikke er muligt for betalerens udsteder af elektroniske penge at spærre betalingskontoen eller betalingsinstrumentet.

§ 101. En betaler har fra sin udbyder ret til tilbagebetaling af det fulde beløb for en gennemført betalingstransaktion, som er iværksat af eller via betalingsmodtageren, såfremt

- 1) betaleren ikke har godkendt det præcise beløb for betalingstransaktionen og
- 2) betalingstransaktionen oversteg det beløb, som betaleren med rimelighed kunne forvente, bl.a. under hensyn til dennes tidligere udgiftsmønster og betingelserne i rammeaftalen.

Stk. 2. Ændringer i valutakursen, når denne beregnes på baggrund af en referencekurs, kan ikke påberåbes ved anvendelse af stk. 1, nr. 2.

Stk. 3. Det kan aftales i rammeaftalen mellem betaleren og betalerens udbyder, at betaleren ikke har ret til tilbagebetaling efter stk. 1, hvis et samtykke til at gennemføre betalingstransaktioner omfattet af stk. 1 er givet direkte til betalerens udbyder og oplysninger om den fremtidige betalingstransaktion af udbyderen eller betalingsmodtageren blev givet eller stillet til rådighed for betaleren mindst 4 uger inden forfaldsdagen.

Stk. 4. For direkte debiteringer kan det af rammeaftalen mellem betaleren og betalerens udbyder fremgå, at betaleren har ret til tilbagebetaling fra sin udbyder, selv om kravene efter stk. 1 ikke er opfyldt.

Stk. 5. Uanset stk. 1 og 2 har betaleren ret til ubetinget tilbagebetaling ved direkte debiteringer omfattet af artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro.

§ 102. En anmodning om tilbagebetaling, jf. § 101, skal være udbyderen i hænde senest 8 uger efter debiteringen af den pågældende betalingstransaktion.

Stk. 2. Betalerens udbyder skal senest 10 arbejdsdage efter modtagelse af en anmodning om tilbagebetaling enten tilbagebetale hele transaktionsbeløbet eller begrunde et afslag på tilbagebetaling med oplysning om klagemuligheder.

Stk. 3. Uanset stk. 2 kan udbyderen ikke give afslag på tilbagebetaling af direkte debiteringer, jf. § 101, stk. 5.

§ 103. En betalingsordre, der gennemføres i overensstemmelse med den entydige identifikationskode, som er angivet i betalingsordren, betragtes som korrekt gennemført.

Stk. 2. Er den entydige identifikationskode, som brugeren har angivet, ukorrekt, er udbyderen ikke ansvarlig i henhold

til §§ 104 og 104 a for manglende gennemførelse eller mangelfuld gennemførelse af betalingstransaktionen.

Stk. 3. Angiver brugeren flere oplysninger end dem, der er anført i § 70, stk. 1, nr. 1, eller § 72, stk. 1, nr. 2, litra b, er udbyderen stadig kun ansvarlig for gennemførelsen af betalingstransaktionen i overensstemmelse med den entydige identifikationskode, som brugeren har angivet.

Stk. 4. Betalerens udbyder skal træffe rimelige foranstaltninger for at tilbageføre midler, som har været involveret i en betalingstransaktion, hvor brugeren har oplyst en ukorrekt entydig identifikationskode. Betalingsmodtagerens udbyder skal i denne forbindelse samarbejde, herunder ved at meddele betalerens udbyder alle relevante oplysninger med henblik på inddrivelse af midlerne.

Stk. 5. Er det ikke muligt at tilbageføre midler, jf. stk. 4, skal betalerens udbyder give betaleren alle oplysninger, som betalerens udbyder har adgang til, og som er relevante for betaleren, således at denne kan fremsætte et retskrav med henblik på inddrivelse af midlerne.

Stk. 6. Det kan fremgå af rammeaftalen, at udbyderen kan kræve betaling for at tilbageføre midlerne. Et gebyr i medfør af 1. pkt. skal aftales mellem brugeren og udbyderen og skal stå i rimeligt forhold til udbyderens faktiske omkostninger.

§ 104. Iværksættes en betalingsordre af betaleren, er betalerens udbyder over for betaleren med forbehold for § 97, § 103, stk. 2, 4 og 5, og § 108 ansvarlig for manglende eller mangelfuld gennemførelse af betalingstransaktionen, medmindre betalerens udbyder kan bevise, at betalingsmodtagerens udbyder har modtaget beløbet. Efter at betalingsmodtagerens udbyder har modtaget beløbet, er betalingsmodtagerens udbyder over for betalingsmodtageren med forbehold for § 97, § 103, stk. 2, 4 og 5, og § 108 ansvarlig for manglende eller mangelfuld gennemførelse af betalingstransaktionen.

Stk. 2. Betalerens udbyder skal efter anmodning øjeblikkeligt forsøge at spore betalingstransaktionen og orientere betaleren om resultatet uden omkostninger for betaleren.

Stk. 3. Hvor betalerens udbyder er ansvarlig efter stk. 1, 1. pkt., skal udbyderen uden unødigt forsinkelse godtgøre betalerens direkte tab og, hvor det er relevant, føre den debiterede betalingskonto tilbage til den situation, der ville have været gældende, hvis den mangelfulde betalingstransaktion ikke var blevet gennemført. Valørdatoen for kreditering af betalerens betalingskonto må ikke ligge senere end den dato, hvor beløbet blev debiteret.

Stk. 4. Hvor betalingsmodtagerens udbyder er ansvarlig efter stk. 1, 2. pkt., skal udbyderen godtgøre betalingsmodtagerens direkte tab, herunder øjeblikkelig stille betalingstransaktionsbeløbet til rådighed for betalingsmodtageren, med forbehold for § 115, stk. 2, og, hvor det er relevant, kreditere betalingsmodtagerens betalingskonto det tilsvarende beløb. Valørdatoen for krediteringen af betalingsmodtagerens betalingskonto må ikke ligge senere end den valørdato, som beløbet skulle have haft, hvis transaktionen var gennemført korrekt, jf. § 115.

Stk. 5. Gennemføres en betalingstransaktion for sent, sikrer betalingsmodtagerens udbyder efter anmodning fra beta-

lerens udbyder, at valørdatoen for kreditering af betalingsmodtagerens betalingskonto ikke ligger senere end den dato, som beløbet skulle have haft som valørdato, hvis transaktionen var gennemført korrekt.

§ 104 a. Iværksættes en betalingsordre af eller via betalingsmodtageren, er dennes udbyder over for betalingsmodtageren med forbehold for § 97, § 103, stk. 2, 4 og 5, og § 108 ansvarlig for manglende eller mangelfuld fremsendelse af betalingsordren til betalerens udbyder og for betalingsmodtagerens direkte tab i overensstemmelse med omfanget i § 104, stk. 4.

Stk. 2. Er betalingsmodtagerens udbyder ansvarlig efter stk. 1, skal udbyderen øjeblikkelig videresende den pågældende betalingsordre til betalerens udbyder.

Stk. 3. Ved forsinket fremsendelse af betalingsordren skal beløbet have valørdato på betalingsmodtagerens betalingskonto senest den dato, som beløbet skulle have haft valørdato, hvis transaktionen var gennemført korrekt.

Stk. 4. Betalingsmodtagerens udbyder skal efter anmodning øjeblikkelig forsøge at spore betalingstransaktionen og orientere betalingsmodtageren om resultatet uden omkostninger for betalingsmodtageren.

Stk. 5. Er betalingsmodtagerens udbyder ikke ansvarlig i henhold til stk. 1, er betalerens udbyder over for betaleren ansvarlig for direkte tab i henhold til § 104, medmindre betalerens udbyder kan bevise, at betalingsmodtagerens udbyder har modtaget transaktionsbeløbet. Er betalerens udbyder ansvarlig, skal denne om nødvendigt og uden unødigt forsinkelse godtgøre betaleren den manglende eller mangelfuldt betalte betalingstransaktionsbeløb og føre den debiterede betalingskonto tilbage til den situation, der ville have været gældende, hvis den mangelfulde betalingstransaktion ikke var blevet gennemført. Valørdatoen for kreditering af betalerens betalingskonto må ikke ligge senere end den dato, hvor beløbet blev debiteret.

§ 105. Iværksættes en betalingsordre af betaleren via en udbyder af betalingsinitieringstjenester, skal betalerens kontoførende udbyder tilbageføre et beløb svarende til det tab, som betaleren har lidt som følge af den manglende eller mangelfulde gennemførelse af betalingstransaktionen.

Stk. 2. Udbyderen af betalingsinitieringstjenester har bevisbyrden for, at betalingsordren er korrekt modtaget af betalerens kontoførende udbyder, jf. § 97 og § 103, stk. 2, 4 og 5, og at betalingstransaktionen inden for dennes ansvarsområde er korrekt registreret og bogført og ikke er ramt af tekniske svigt eller andre fejl.

Stk. 3. Er udbyderen af betalingsinitieringstjenester ansvarlig for den manglende eller mangelfulde gennemførelse af betalingstransaktionen, skal denne straks kompensere betalerens kontoførende udbyder for dennes tab, jf. stk. 1.

§ 106. En udbyder af betalingstjenester, der har erstattet et tab, jf. §§ 99, 104 eller 104 a, som følge af forhold hos en anden udbyder eller tredjemand, kan kræve erstatningen godtgjort af den pågældende.

§ 107. Er en betaling udeblevet eller forsinket under omstændigheder som nævnt i § 104, stk. 1, § 104 a, stk. 1, eller

§ 105, stk. 1 og 2, kan misligholdelsesbeføjelser ikke af den grund gøres gældende over for betaleren, bortset fra krav på rente. Er beløbet debiteret betalerens konto, er betaling sket med frigørende virkning for betaleren.

§ 108. Ansvar kan ikke pålægges efter reglerne i dette kapitel i tilfælde af usædvanlige og uforudsigelige omstændigheder, som den, der påberåber sig omstændighederne, ikke har haft nogen indflydelse på og ikke har haft mulighed for at afværge, selv om vedkommende har udvist den størst mulige påpasselighed.

Gennemførelse af betalingstransaktioner

§ 109. En betalingsordre anses for modtaget på det tidspunkt, hvor betalingsordren modtages af betalerens udbyder. Betalerens konto må ikke debiteres før dette tidspunkt. Hvis tidspunktet for modtagelsen ikke er en arbejdsdag, anses betalingsordren for at være modtaget den følgende arbejdsdag.

Stk. 2. En udbyder kan bestemme, at en betalingsordre, som er modtaget tæt på slutningen af en arbejdsdag, skal anses for at være modtaget den følgende arbejdsdag.

Stk. 3. Aftaler brugeren med udbyderen, at betalingsordren først skal gennemføres på et senere tidspunkt, anses betalingsordren for modtaget på den aftalte dato, hvis dette er en arbejdsdag, og ellers på den førstkomende arbejdsdag derefter.

§ 110. Afviser en udbyder at gennemføre eller iværksætte en betalingsordre, skal brugeren underrettes herom med begrundelse for afvisningen og en beskrivelse af, hvordan brugeren kan rette eventuelle faktuelle fejl, som førte til afvisningen, medmindre andet følger af EU-regler eller andre nationale regler.

Stk. 2. Underretningen efter stk. 1 skal foretages snarest muligt og under alle omstændigheder inden for de frister, der fremgår af § 113.

Stk. 3. Det kan fremgå af rammeaftalen, at udbyderen kan opkræve et rimeligt gebyr for afvisningen efter stk. 1. Et gebyr i medfør af 1. pkt. skal aftales mellem brugeren og udbyderen og skal stå i rimeligt forhold til udbyderens faktiske omkostninger.

§ 111. En betalingsordre kan ikke tilbagekaldes, efter at den er modtaget af betalerens udbyder, jf. § 109, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. En betalingsordre iværksat af en udbyder af betalingsinitieringstjenester eller af eller via betalingsmodtageren kan ikke tilbagekaldes, efter at betaleren har afgivet sit samtykke til at gennemføre betalingstransaktionen til udbyderen af betalingsinitieringstjenesten eller betalingsmodtageren.

Stk. 3. En betalingsordre i forbindelse med direkte debitering kan tilbagekaldes senest ved slutningen af arbejdsdagen før den aftalte dato for debitering af midlerne.

Stk. 4. En betalingsordre omfattet af § 109, stk. 3, kan tilbagekaldes senest ved slutningen af arbejdsdagen før den aftalte dato.

Stk. 5. Det kan aftales mellem brugeren og dennes udbyder, at en betalingsordre kan tilbagekaldes senere end tidsfristen fastsat i medfør af stk. 1-4. I de i stk. 2 og 3 omhandlede situationer kræver dette endvidere betalingsmodtagerens samtykke. En udbyder kan kræve betaling for tilbagekaldelsen, hvis dette er aftalt i rammeaftalen. Et gebyr i medfør af 2. pkt. skal aftales mellem brugeren og udbyderen og skal stå i rimeligt forhold til udbyderens faktiske omkostninger.

§ 112. Ved betalingstransaktioner i forbindelse med aftaler om køb af varer eller tjenesteydelser ved fjernsalg, som er iværksat ved brug af et betalingsinstrument, skal betalere uanset § 111, stk. 1, undlade at gennemføre en betalingstransaktion eller, hvis debitering er sket, straks kreditere betalerens konto, hvis betaleren gør en af følgende indsigelser gældende:

- 1) Det debiterede beløb er højere end det beløb, der er aftalt med betalingsmodtageren.
- 2) Den bestilte vare eller tjenesteydelse er ikke leveret.
- 3) Betaleren eller den angivne modtager udnytter en aftalt eller lovbestemt fortrydelsesret, førend der er foretaget levering af varen eller tjenesteydelsen.

Stk. 2. Forud for en indsigelse efter stk. 1 skal betaleren forgæves have kontaktet betalingsmodtageren med krav om tilbagebetaling af udestående beløb eller levering af manglende vare eller tjenesteydelse.

Stk. 3. Hvis en betaler har gjort indsigelse efter stk. 1, må udbyderen kun debitere eller gendebitere betalerens konto, hvis udbyderen kan godtgøre, at indsigelsen er uberettiget.

Stk. 4. Indsigelser efter stk. 1 skal fremsættes, snarest muligt efter at betaleren er blevet bekendt med eller burde være blevet bekendt med, at debitering er sket uretmæssigt.

Stk. 5. § 74, stk. 6, finder ikke anvendelse ved ændringer af rettigheder i rammeaftalen, der har givet brugeren en bedre retsstilling end efter stk. 1.

Gennemførelsestidspunkt og valørdato

§ 113. Betalerens udbyder skal sikre, at beløbet for betalingstransaktionen krediteres betalingsmodtagerens udbyders konto senest ved afslutningen af den førstkommande arbejdsdag efter modtagelsestidspunktet, jf. § 109. For papirbaserede betalingstransaktioner kan fristen i 1. pkt. forlænges med endnu en arbejdsdag.

Stk. 2. En betalingsmodtagers udbyder skal overføre en betalingsordre, som er iværksat af eller via betalingsmodtageren, til betalerens udbyder inden for den frist, der er aftalt mellem betalingsmodtageren og dennes udbyder, så afregningen for direkte debiteringer og betalingsinstrumenter kan gennemføres på den aftalte forfaldsdato.

Stk. 3. Hvis betalingsmodtageren ikke har en betalingskonto hos udbyderen, skal midlerne stilles til rådighed for vedkommende af den udbyder, der modtager midlerne, inden for den frist, der er fastsat i stk. 1.

§ 114. Ved indbetaling af kontantbeløb på en forbrugers betalingskonto hos en udbyder i den pågældende betalingskontos valuta skal beløbet stilles til rådighed med valørdato umiddelbart efter tidspunktet for modtagelsen af midlerne. Hvis indbetalingen foretages på en erhvervsdrivendes

konto, stilles beløbet til rådighed med valørdato senest den arbejdsdag, der følger efter modtagelsen af midlerne.

§ 115. Valørdatoen for en kreditering af en betalingsmodtagers betalingskonto må ikke ligge senere end den arbejdsdag, hvor betalingsmodtagerens udbyder modtager betalingstransaktionen.

Stk. 2. Umiddelbart efter at en betalingstransaktion er krediteret betalingsmodtagerens udbyders konto, skal betalingsmodtageren have adgang til beløbet for betalingstransaktionen, såfremt

- 1) der ikke foretages valutaomregning eller
- 2) der foretages en omregning mellem euro og et medlemslands valuta eller to medlemslands valuta.

Stk. 3. Valørdatoen for debiteringen af betalerens betalingskonto må ikke ligge tidligere end det tidspunkt, hvor beløbet debiteres dennes betalingskonto.

Mikrobetalingsinstrumenter

§ 116. En udbyder kan ved udbud af mikrobetalingsinstrumenter aftale med en bruger, at

- 1) § 93, nr. 3, § 94, stk. 1, nr. 3 og 4, og § 100, stk. 5, ikke finder anvendelse, hvis det på grund af mikrobetalingsinstrumentets karakter ikke er muligt at spærre for brugen af det,
- 2) §§ 98 og 99 og § 100, stk. 2 og 5, ikke finder anvendelse ved mikrobetalingsinstrumenter, der anvendes anonymt, eller hvis betalerens udbyder på grund af mikrobetalingsinstrumentets karakter ikke er i stand til at bevise, at betalingstransaktionen var autoriseret,
- 3) § 110 ikke finder anvendelse på mikrobetalingsinstrumenter, hvis den manglende gennemførelse tydeligt fremgår af den givne sammenhæng,
- 4) betaleren uanset § 111 ikke kan tilbagekalde betalingsordren efter at have afgivet den eller meddelt sit samtykke til at gennemføre betalingstransaktionen til betalingsmodtageren, og
- 5) der uanset § 113 anvendes andre gennemførelsesperioder.

Kapitel 7

Gebyrer m.v.

§ 117. En betalingsmodtager eller en anden, der via en pengeautomat eller på salgsstedet tilbyder valutaomregning til betaleren, før en betalingstransaktion iværksættes, skal give betaleren alle oplysninger om gebyrer og den vekselkurs, der anvendes ved valutaomregningen. Betaleren skal godkende, at valutaomregningen sker på dette grundlag.

§ 118. En betalingsmodtager, der opkræver gebyr eller tilbyder rabat for brug af et bestemt betalingsinstrument, skal oplyse betaleren herom forud for iværksættelsen af betalingstransaktionen.

Stk. 2. En udbyder eller en anden, der opkræver gebyr for brugen af et betalingsinstrument, skal oplyse betaleren herom forud for iværksættelsen af betalingstransaktionen.

Stk. 3. Betaleren er kun forpligtet til at betale de i stk. 1 og 2 omhandlede gebyrer, hvis gebyrernes fulde beløb er oplyst, før betalingstransaktionen iværksættes.

§ 119. En udbyder af betalingstjenester har bevisbyrden for, at de oplysningskrav, der følger af §§ 117 og 118, er opfyldt.

§ 120. Betalerens udbyder, betalingsmodtagerens udbyder og deres eventuelle formidlere skal overføre betalingstransaktionens fulde beløb uden fradrag af gebyrer.

Stk. 2. Betalingsmodtageren og dennes udbyder kan uanset stk. 1 aftale, at udbyderen trækker sine gebyrer fra det overførte beløb før kreditering af betalingsmodtageren. Ved meddelelse efter §§ 71 og 78 skal betalingstransaktionens fulde beløb oplyses med særskilt angivelse af gebyrets størrelse.

Stk. 3. Trækkes der andre gebyrer end nævnt i stk. 2 fra det overførte beløb, skal betalerens udbyder sikre, at betalingsmodtageren modtager betalingstransaktionens fulde beløb, som betaleren har initieret. Ved betalingstransaktioner iværksat af eller via betalingsmodtageren påhviler forpligtelsen efter 1. pkt. betalingsmodtagerens udbyder.

§ 121. Betalingsmodtageren skal betale de gebyrer, som dennes udbyder opkræver, og betaleren skal betale de gebyrer, som dennes udbyder opkræver, når en betalingstransaktion gennemføres inden for Den Europæiske Union, hvor både betalerens og betalingsmodtagerens udbyder eller den eneste udbyder, der er involveret i betalingstransaktionen, er beliggende i Den Europæiske Union.

Stk. 2. Udbyderen må ikke hindre betalingsmodtageren i at opkræve et gebyr hos betaleren for brugen af det pågældende betalingsinstrument, hindre betalingsmodtageren i at tilbyde betaleren en rabat eller hindre betalingsmodtageren i på anden måde at tilskynde betaleren til at anvende et givent betalingsinstrument, jf. dog stk. 3. Opkræver betalingsmodtageren et gebyr hos betaleren for anvendelse af et betalingsinstrument, må gebyret ikke overstige betalingsmodtagerens omkostninger til at gennemføre betalingstransaktionen.

Stk. 3. Betalingsmodtageren må ikke opkræve gebyrer for anvendelse af betalingsinstrumenter, for hvilke interbankgebyrerne er reguleret i kapitel II i interbankgebyr-forordningen, og for de betalingstjenester, på hvilke Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009 finder anvendelse.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan fastsætte yderligere regler om forbud mod eller begrænsning af betalingsmodtagerens ret til at opkræve gebyr af betaleren under hensyntagen til behovet for at øge konkurrencen og fremme brugen af effektive betalingsinstrumenter.

§ 122. Ved fastsættelse af gebyr m.v. i forbindelse med gennemførelse af betalingstransaktioner med et betalingsinstrument må der ikke anvendes urimelige priser og avancer. Ved urimelige priser og avancer forstås priser og avancer, der er højere, end hvad der ville være tilfældet under virksom konkurrence.

Stk. 2. Forbuddet i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse ved fastsættelse af gebyr m.v. i forbindelse med gennemførelse af direkte debitering, jf. § 7, nr. 23.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan i overensstemmelse med artikel 3 i interbankgebyr-forordningen fastsætte nærmere regler for størrelsen af det interbankgebyr, som udbydere af betalingstjenester må tilbyde eller kræve i forbindelse med gennemførelse af en indenlandsk debetkorttransaktion.

§ 123. En udbyder af betalingstjenester kan pålægge en betalingsmodtager omkostningerne ved driften af et betalingssystem, hvor transaktionerne gennemføres ved brug af et betalingsinstrument. Gebyrerne fastsættes efter § 122, jf. dog stk. 4 og 5.

Stk. 2. Opkræver udbyderen gebyr fra en betaler for betalerens anvendelse af et betalingsinstrument, skal gebyret fastsættes uafhængigt af betalingsmodtagerens forhold.

Stk. 3. I tilfælde, hvor en betalingstransaktion sker ved anvendelse af et betalingsinstrument, kan udbyderne af betalingstjenester og betalingsmodtageren indgå aftale om betaling for særlige ordninger tilknyttet det enkelte betalingsinstrument, i det omfang disse særlige ordninger ikke er omfattet af regler fastsat af erhvervsministeren efter stk. 4.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke prismodeller udbyderne af visse typer af betalingsinstrumenter kan anvende til at pålægge betalingsmodtageren at betale til dækning af udbyderens omkostninger til driften af betalingssystemet.

Stk. 5. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvorledes betalingen i prismodeller fastsat efter stk. 4 skal beregnes. Erhvervsministeren kan endvidere fastsætte supplerende regler for betalingsinstrumenter omfattet af stk. 1.

Stk. 6. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke særlige ordninger der vil kunne indgås aftale om i henhold til stk. 3.

Kapitel 8

Databeskyttelse, operationel sikkerhed og autentifikation

§ 124. Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og databeskyttelsesloven finder anvendelse på udbydere af betalingstjenester og udstedere af elektroniske penge, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. En udbyder af betalingstjenester og en udsteder af elektroniske penge må kun tilgå, behandle og opbevare personoplysninger, som er nødvendige for ydelse af betalingstjenester, med brugerens udtrykkelige samtykke.

Stk. 3. Uanset stk. 2 og § 125, stk. 3, må en udbyder af betalingstjenester og betalingssystemer og en udsteder af elektroniske penge behandle personoplysninger til brug for forebyggelse, efterforskning, retshåndhævelse og opdagelse af misbrug eller svig, eller hvis behandlingen er hjemlet ved anden lov.

Stk. 4. Udbydere af betalingstjenester og udstedere af elektroniske penge må ikke betinge priser eller vilkår for brugen af betalingstjenester omfattet af bilag 1, nr. 1-7, eller

betalingskonti af, at brugeren giver samtykke til behandling af betalingsoplysninger, der ikke foretages i forbindelse med leveringen af betalingskontoen eller betalingstjenesten, eller af, at brugeren giver samtykke til, at der kan tilknyttes en loyalitetskortfunktion til betalingstjenesten.

§ 125. Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og databeskyttelsesloven finder anvendelse på erhvervsdrivende, der behandler betalingsoplysninger, jf. dog stk. 2-6.

Stk. 2. En erhvervsdrivende må kun behandle betalingsoplysninger i forbindelse med udbuddet af en tjeneste, der er direkte henvendt til brugeren, med brugerens udtrykkelige samtykke, jf. stk. 3, nr. 2.

Stk. 3. En erhvervsdrivende må kun behandle betalingsoplysninger i forbindelse med

- 1) gennemførelse eller korrektion af en betalingstransaktion,
- 2) udbuddet af en tjeneste, der er direkte henvendt til brugeren, eller
- 3) anonymisering af betalingsoplysninger.

Stk. 4. Uanset stk. 3 må betalingsoplysninger ikke behandles til fastsættelse af individuelle priser eller vilkår for samme vare eller tjeneste til forskellige brugere. For forsikringsaftaler gælder endvidere, at betalingsoplysninger ikke må behandles i forbindelse med opfyldelse af forsikringsaftaler.

Stk. 5. Uanset stk. 4 kan en erhvervsdrivende behandle aggregerede betalingsoplysninger til brug for en kreditvurdering.

Stk. 6. Uanset stk. 3 må en erhvervsdrivende ikke videregive betalingsoplysninger til tredjemand, medmindre dette er hjemlet ved anden lovgivning eller det sker i forbindelse med gennemførelse eller korrektion af en betalingstransaktion eller udbuddet af en tjeneste, som brugeren har anmodet om, og som ikke er i strid med stk. 2-5.

§ 126. En udbyder af betalingstjenester skal fastlægge og opretholde

- 1) procedurer og kontrolmekanismer til styring af drifts- og sikkerhedsrisici, der er forbundet med de betalings-tjenester, som de udbyder,
- 2) effektive procedurer for håndtering af drifts- og sikkerhedshændelser og
- 3) passende sikkerhedsforanstaltninger, der beskytter integriteten og fortroligheden af brugerens personaliserede sikkerhedsforanstaltninger i overensstemmelse med forordninger og regler udstedt af Kommissionen i medfør af artikel 98 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2366/EU af 25. november 2015 om betalings-tjenester i det indre marked.

Stk. 2. Udbydere og udstedere skal en gang årligt indsende en ajourført og samlet risikovurdering i henhold til stk. 1 og en beskrivelse af de forebyggende foranstaltninger, udbyderne har truffet for at begrænse disse risici, til Finanstilsynet.

Stk. 3. Ved iværksættelse af betalingstransaktioner via en betalingsinitieringstjeneste, jf. bilag 1, nr. 7, finder stk. 1, nr. 3, også anvendelse.

Stk. 4. Når en udbyder af kontooplysningstjenester anmoder om oplysninger til brug for udbuddet af kontooplysningstjenester omfattet af bilag 1, nr. 8, finder stk. 1, nr. 3, også anvendelse.

Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de procedurer og kontrolmekanismer, en udbyder af betalings-tjenester skal have, jf. stk. 1, nr. 1 og 2, og stk. 2.

§ 127. En udbyder af betalingstjenester skal snarest muligt underrette Finanstilsynet om større drifts- og sikkerhedshændelser. Finanstilsynet skal uden unødigt forsinkelse vurdere underretningen og videregive oplysninger, der er relevante, til den Europæiske Centralbank, Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og relevante tilsynsmyndigheder i de lande, der er berørt af hændelsen.

Stk. 2. I den situation, hvor hændelsen har eller kan få indvirkning på brugerne af betalingstjenestens økonomiske interesser, skal udbyderen snarest muligt orientere brugerne om denne og om de tilgængelige foranstaltninger, som de kan træffe for at begrænse hændelsens negative følger.

Stk. 3. Udbyderen skal minimum en gang årligt indrapportere statistik om drift og misbrug af de betalingstjenester, som denne udbyder, til Finanstilsynet.

Stk. 4. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om den tekniske gennemførelse af indberetningspligten i henhold til stk. 1-3.

§ 128. En udbyder af betalingstjenester skal anvende stærk kundeautentifikation, medmindre andet følger af forordninger og regler udstedt af Kommissionen i medfør af artikel 98 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2366/EU af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, når en bruger

- 1) tilgår sin betalingskonto online,
- 2) iværksætter en elektronisk betalingstransaktion eller
- 3) udfører handlinger gennem en enhed til fjernkommunikation, der kan indebære risiko for misbrug.

Stk. 2. Ved iværksættelse af elektroniske betalinger, jf. stk. 1, nr. 2, via en enhed til fjernkommunikation skal udbyderen sikre, at der anvendes stærk kundeautentifikation, som omfatter elementer, der dynamisk knytter transaktionen til et specifikt beløb og en specifik betalingsmodtager.

Stk. 3. Ved iværksættelse af betalingstransaktioner via en betalingsinitieringstjeneste, jf. bilag 1, nr. 7, finder stk. 2 også anvendelse.

Stk. 4. Når en udbyder af kontooplysningstjenester anmoder om data til brug for udbuddet af tjenester omfattet af bilag 1, nr. 8, finder stk. 1 også anvendelse.

Stk. 5. Den kontoførende udbyder skal give udbydere af betalingsinitieringstjenester og kontooplysningstjenester til-ladelse til at anvende de autentifikationsprocedurer, som den kontoførende udbyder stiller til rådighed for dennes brugere, jf. stk. 1 og 2.

§ 129. Erhvervsministeren kan fastsætte regler, som er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser

eller retsakter, som vedtages af Kommissionen i medfør af artikel 98 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2366/EU af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked.

Kapitel 9

Tilsyn m.v.

Finanstilsynet

§ 130. Finanstilsynet påser overholdelsen af loven med undtagelse af § 27 og påser overholdelsen af regler udstedt i medfør af loven, jf. dog §§ 144 og 145. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af artikel 3-4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 924/2009/EF af 16. september 2009 om grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2366/EU af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked.

Stk. 2. Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet efter stk. 1 med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed.

Stk. 3. Har et e-pengeinstitut eller et betalingsinstitut etableret en filial, eller anvender instituttet en agent i et andet EU- eller EØS-land, skal Finanstilsynet samarbejde med tilsynsmyndighederne i værtslandet i forbindelse med tilsyn af filialen eller agenten. Finanstilsynet kan uddelegere til værtslandets tilsynsmyndigheder at foretage inspektioner på stedet hos filialen eller agenten.

§ 131. Finanstilsynet skal undersøge virksomheder omfattet af denne lov, filialer eller agenter, der udsteder elektroniske penge eller udbyder betalingstjenester, eller en virksomhed, som aktiviteterne er outsourcet til, herunder ved inspektioner på stedet i den enkelte virksomhed.

Stk. 2. Efter inspektion i en virksomhed kan der afholdes et møde med virksomheden.

Stk. 3. Væsentlige konklusioner kan efter et inspektionsbesøg fremsendes i form af en skriftlig rapport til virksomhedens ledelse.

Stk. 4. Tilsynsmyndighederne i et andet EU- eller EØS-land kan efter forudgående meddelelse til Finanstilsynet herom foretage inspektion i de her i landet beliggende filialer eller agenter af e-pengeinstitutter eller betalingsinstitutter med hjemsted i det pågældende land. Finanstilsynet kan deltage i den i 1. pkt. nævnte inspektion. Modsætter en filial eller agent som nævnt i 1. pkt. sig en kompetent udenlandsk myndigheds inspektion, kan undersøgelsen kun foretages med Finanstilsynets medvirken.

Stk. 5. Finanstilsynet kan påbyde en filial eller agent af et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut med hjemsted i et andet EU- eller EØS-land at foretage midlertidige nødvendige foranstaltninger for at imødegå en alvorlig trussel mod indehavere af elektroniske penge eller brugere af betalings-tjenester.

§ 132. Virksomheder omfattet af denne lov, filialer og agenter af e-pengeinstitutter eller betalingsinstitutter eller en virksomhed, som aktiviteterne er outsourcet til, skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed. Det samme gælder udenlandske e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter, som har hjemsted i et andet EU- eller EØS-land, der udøver virksomhed her i landet gennem etablering af en filial eller gennem en agent.

Stk. 2. Virksomheder omfattet af denne lov, filialer og agenter af e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter og en virksomhed, som aktiviteterne er outsourcet til, der har afgivet oplysninger efter stk. 1, har pligt til hurtigst muligt at berigtige oplysningerne over for Finanstilsynet, hvis virksomheder omfattet af denne lov, filialen eller agenten for e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter eller virksomheden, som aktiviteterne er outsourcet til, efterfølgende konstaterer følgende:

- 1) Oplysningerne har ikke været korrekte på tidspunktet for afgivelsen.
- 2) Oplysningerne er på et senere tidspunkt blevet misvisende.

Stk. 3. Finanstilsynet kan kræve, at e-pengeinstitutter eller betalingsinstitutter i et andet EU- eller EØS-land, der har etableret en filial eller anvender en agent her i landet, regelmæssigt aflægger rapport om de aktiviteter, der udøves af filialen eller agenten.

Stk. 4. Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til virksomheder omfattet af denne lov med henblik på indhentning af oplysninger, herunder ved inspektioner. Finanstilsynet kan ligeledes til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til filialer, agenter af e-pengeinstitutter, betalingsinstitutter eller virksomheder, som aktiviteterne er outsourcet til, med henblik på indhentning af oplysninger om den outsourcete aktivitet.

Stk. 5. Finanstilsynet kan kræve alle oplysninger, herunder regnskaber og regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data, som skønnes nødvendige for Finanstilsynets afgørelse af, om en virksomhed eller person er omfattet af bestemmelserne i denne lov.

Stk. 6. Finanstilsynet kan indhente oplysninger efter stk. 1-5 til brug for de i § 136, stk. 6, nr. 17-22, nævnte myndigheder og organer.

Stk. 7. Tilsynsmyndighederne i et andet EU- eller EØS-land kan med Finanstilsynets tilladelse foretage verifikation af oplysninger afgivet af de her i landet beliggende virksomheder omfattet af denne lov, der udøver accessorisk virksomhed, der er underlagt supplerende tilsyn af den pågældende tilsynsmyndighed efter bestemmelser fastsat i direktiver på det finansielle område.

§ 133. Finanstilsynet kan påbyde en virksomhed omfattet af denne lov at lade foretage og afholde udgifterne til en uvildig undersøgelse af et eller flere forhold i virksomheden, såfremt Finanstilsynet vurderer, at dette er af væsentlig betydning for tilsynet med virksomheden, og der ikke er tale om en for Finanstilsynet sædvanligt forekommende under-

søgelse. Resultatet af den uvildige undersøgelse skal afgives i en skriftlig rapport, som skal foreligge inden for et af Finanstilsynet fastsat tidspunkt. Finanstilsynet kan bestemme, at de sagkyndige personer, jf. stk. 2-6, løbende skal foretage afrapportering til Finanstilsynet om forhold i forbindelse med undersøgelsen.

Stk. 2. Den uvildige undersøgelse skal foretages af en eller flere sagkyndige personer. Virksomheden udpeger de sagkyndige personer inden for en af Finanstilsynet fastsat frist. Finanstilsynet skal godkende de foreslåede sagkyndige personer.

Stk. 3. Virksomheden skal give de sagkyndige personer de oplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen af den uvildige undersøgelse.

Stk. 4. De sagkyndige personer skal udlevere en kopi af den skriftlige rapport om undersøgelsen til Finanstilsynet, senest samtidig med at rapporten udleveres til virksomheden.

Stk. 5. De sagkyndige personer skal straks give Finanstilsynet oplysninger om forhold, som de bliver opmærksomme på i forbindelse med den uvildige undersøgelse, såfremt oplysningerne er af væsentlig betydning for virksomhedens risikoprofil eller forretningsmodel og kan medføre en ikke uvæsentlig risiko for, at disse forhold kan udvikle sig således, at virksomheden vil miste sin tilladelse i medfør af denne lov.

Stk. 6. Kan den sagkyndige person på grund af dennes særlige forhold ikke videregive oplysningerne i henhold til stk. 4 og 5 til Finanstilsynet, kan underretning af Finanstilsynet ske af andre end den sagkyndige person, herunder virksomheden.

§ 134. Finanstilsynet kan påbyde et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut at afsætte en direktør i virksomheden inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 30, stk. 1, nr. 2-5, ikke kan varetage stillingen. Finanstilsynet kan desuden påbyde et e-pengeinstitut eller et betalingsinstitut at afsætte en direktør, hvis vedkommende ikke opfylder sin forpligtelse i medfør af § 25 a, stk. 4, på betryggende måde.

Stk. 2. Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut at nedlægge sit hverv inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, hvis bestyrelsesmedlemmet efter § 30, stk. 1, nr. 2-5, ikke kan varetage hvervet.

Stk. 3. Finanstilsynet kan påbyde et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut at afsætte den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. hvidvasklovens § 7, stk. 2, og et medlem af den faktiske ledelse, der er ansvarlig for compliance eller hvidvaskforebyggelse, i virksomheden inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, hvis vedkommende efter § 30, stk. 1, nr. 2-5, jf. stk. 3, ikke kan varetage stillingen.

Stk. 4. Finanstilsynet kan påbyde et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut at afsætte en direktør, den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. hvidvasklovens § 7, stk. 2, eller et medlem af den faktiske ledelse, der er ansvarlig for compliance eller hvidvaskforebyggelse når der er rejst tiltale mod vedkommende i en straffesag om overtrædelse af straf-

feloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis en domfældelse vil indebære, at direktøren ikke opfylder kravene i § 30, stk. 1, nr. 3, eller at den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. hvidvasklovens § 7, stk. 2, eller medlemmet af den faktiske ledelse, der er ansvarlig for compliance eller hvidvaskforebyggelse, ikke opfylder kravene i § 30, stk. 1, nr. 3, jf. stk. 3. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet. Finanstilsynet kan under samme betingelser som i 1. pkt. påbyde et medlem af bestyrelsen i et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut at nedlægge sit hverv. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Stk. 5. Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 30, stk. 1, nr. 2, 4 eller 5, skal fremgå af påbuddet.

Stk. 6. Påbud meddelt i henhold til stk. 1-4 kan af e-pengeinstituttet, betalingsinstituttet og den person, som påbuddet vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at påbuddet er meddelt den pågældende. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 7. Finanstilsynet kan af egen drift eller efter ansøgning tilbagekalde et påbud meddelt et bestyrelsesmedlem efter stk. 2 og stk. 4, 3. pkt. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om tilbagekaldelse, kan ansøgeren forlange afslaget indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afslaget er meddelt den pågældende. Anmodning om domstolsprøvelse kan dog kun fremsættes, hvis påbuddet ikke er tidsbegrænset og der er forløbet mindst 5 år fra datoen for udstedelsen af påbuddet eller mindst 2 år efter at Finanstilsynets afslag på tilbagekaldelse er stadfæstet ved dom.

Stk. 8. Har e-pengeinstituttet eller betalingsinstituttet ikke afsat direktøren, den ansvarlige for hvidvaskforebyggelse, jf. hvidvasklovens § 7, stk. 2, eller medlemmet af den faktiske ledelse, der er ansvarlig for compliance eller hvidvaskforebyggelse, inden for den fastsatte frist, kan Finanstilsynet inddrage virksomhedens tilladelse, jf. § 135. Finanstilsynet kan endvidere inddrage virksomhedens tilladelse, jf. § 135, hvis et bestyrelsesmedlem ikke efterkommer et påbud meddelt i medfør af stk. 2 og 4.

§ 134 a. Finanstilsynet kan påbyde en udbyder af kontooplysningstjenester at afsætte en direktør i virksomheden inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, hvis denne efter § 30, stk. 1, nr. 2-5, jf. § 60, stk. 7, ikke kan varetage stillingen.

Stk. 2. Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i en udbyder af kontooplysningstjenester at nedlægge sit hverv inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, hvis bestyrelsesmedlemmet efter § 30, stk. 1, nr. 2-5, jf. § 60, stk. 7, ikke kan varetage hvervet.

Stk. 3. Finanstilsynet kan påbyde en udbyder af kontooplysningstjenester at afsætte en direktør, når der er rejst tiltale mod direktøren i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant

lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis en domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 30, stk. 1, nr. 3, jf. § 60, stk. 7. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet. Finanstilsynet kan under samme betingelser som i 1. pkt. påbyde et medlem af bestyrelsen i en udbyder af kontooplysningstjenester at nedlægge sit hverv. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Stk. 4. Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 30, stk. 1, nr. 2, 4 eller 5, jf. § 60, stk. 7, skal fremgå af påbuddet.

Stk. 5. Påbud meddelt i henhold til stk. 1-3 kan af udbyderen af kontooplysningstjenester og den person, som påbuddet vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at påbuddet er meddelt den pågældende. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 6. Finanstilsynet kan af egen drift eller efter ansøgning tilbagekalde et påbud meddelt et bestyrelsesmedlem efter stk. 2 og stk. 3, 3. pkt. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om tilbagekaldelse, kan ansøgeren forlange afslaget indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afslaget er meddelt den pågældende. Anmodning om domstolsprøvelse kan dog kun fremsættes, hvis påbuddet ikke er tidsbegrænset og der er forløbet mindst 5 år fra datoen for udstedelsen af påbuddet, eller mindst 2 år efter at Finanstilsynets afslag på tilbagekaldelse er stadfæstet ved dom.

Stk. 7. Har udbyderen af kontooplysningstjenester ikke afsat direktøren inden for den fastsatte frist, kan Finanstilsynet inddrage virksomhedens tilladelse, jf. § 135, stk. 1, nr. 5. Finanstilsynet kan endvidere inddrage virksomhedens tilladelse, jf. § 135, stk. 1, nr. 5, hvis et bestyrelsesmedlem ikke efterkommer et påbud meddelt i medfør af stk. 2 og 3.

Stk. 8. Drives en udbyder af kontooplysningstjenester som en juridisk person uden en bestyrelse eller en direktion, finder stk. 1-7 tilsvarende anvendelse på den eller de for udbyderen ledelsesansvarlige.

§ 135. Finanstilsynet kan inddrage en virksomheds tilladelse som e-pengeinstitut, betalingsinstitut eller udbyder af kontooplysningstjenester eller en begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge eller udbud af betalingstjenester, hvis virksomheden

- 1) anmoder herom,
- 2) ikke gør brug af tilladelsen, senest 12 måneder efter at Finanstilsynet har meddelt virksomheden tilladelse,
- 3) ikke har udøvet virksomhed som e-pengeinstitut, betalingsinstitut eller udbyder af kontooplysningstjenester eller virksomhed med begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge eller udbud af betalingstjenester i en periode på over 6 måneder,
- 4) har opnået tilladelse på baggrund af urigtige eller vildledende oplysninger eller på anden uretmæssig vis,
- 5) ikke længere opfylder betingelserne for meddelelse af tilladelse efter kapitel 2 eller 3,

- 6) kan udgøre en trussel mod et e-pengesystems eller betalingssystems stabilitet, hvis den fortsætter sin e-pengevirksomhed eller betalingstjenestevirksomhed, eller
- 7) gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af hvidvaskloven.

Stk. 2. Finanstilsynet kan endvidere inddrage en virksomheds tilladelse som udbyder af kontooplysningstjenester, hvis der er rejst tiltale mod indehaveren af en udbyder af kontooplysningstjenester, der er en enkeltmandsvirksomhed, for overtrædelse af straffeloven, denne lov eller anden finansiell lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 30, stk. 1, nr. 3, jf. § 60, stk. 7.

Stk. 3. Inddragelse af en tilladelse, jf. stk. 1, nr. 4-7, og stk. 2, offentliggøres af Finanstilsynet.

Stk. 4. Inddragelse af tilladelse i henhold til stk. 1, nr. 5, som følge af manglende opfyldelse af kravene om egnethed og hæderlighed, jf. § 30, stk. 1, nr. 2-5, og inddragelse i henhold til stk. 2 kan af indehaveren af en udbyder af kontooplysningstjenester, der er en enkeltmandsvirksomhed, forlanges indbragt for domstolene. Anmodningen herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at inddragelsen af tilladelse er meddelt den pågældende. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelsen af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

§ 136. Finanstilsynets ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden, og fortrolige oplysninger, som de får kendskab til fra Finansiell Stabilitet. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, og eksperter, der handler på tilsynets vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Stk. 2. Samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, berettiger ikke de i stk. 1 nævnte personer til at videregive fortrolige oplysninger.

Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse på oplysninger i sager omfattet af kapitel 5-7 bortset fra §§ 84-91.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at Finanstilsynet af egen drift videregiver fortrolige oplysninger i summarisk eller sammenfattende form, når hverken den enkelte virksomhed eller dens kunder kan identificeres.

Stk. 5. Fortrolige oplysninger kan videregives under en civil retssag, når en virksomhed omfattet af denne lov er erklæret konkurs eller trådt i likvidation, og såfremt oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde virksomheden.

Stk. 6. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:

- 1) Det Systemiske Risikoråd.
- 2) Andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af mulige strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.
- 3) Forsvarets Efterretningstjeneste.

- 4) Vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn, jf. dog stk. 11.
- 5) Administrative myndigheder og domstole, som behandler afgørelser, der er truffet af Finanstilsynet.
- 6) Folketingets Ombudsmand.
- 7) En parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget, jf. dog stk. 10 og 11.
- 8) Undersøgelseskommisioner nedsat ved lov eller i henhold til lov om undersøgelseskommisioner, jf. dog stk. 10 og 11.
- 9) Statsrevisorerne og Rigsrevisionen.
- 10) Skifteretten, jf. dog stk. 10, andre myndigheder, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for en virksomhed omfattet af denne lov, og kurator samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for en virksomhed omfattet af denne lov, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.
- 11) Finansiell Stabilitet, under forudsætning af at Finansiell Stabilitet har behov herfor til varetagelse af sine opgaver.
- 12) Udvalg, grupper m.v. nedsat af erhvervsministeren, der har til formål at drøfte og koordinere indsatsen for at sikre den finansielle stabilitet.
- 13) Erhvervsstyrelsen i sin egenskab af tilsynsmyndighed for efterlevelse af selskabslovgivningen, når videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 10, Erhvervsstyrelsen og Revisornævnet i deres egenskab af tilsynsmyndighed for den lovpligtige revision af regnskaber for virksomheder omfattet af denne lov, jf. dog stk. 10. Videregivelse efter 1. pkt. kan kun ske, under forudsætning af at modtageren har behov herfor til varetagelsen af dennes opgaver.
- 14) Sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisornævnet og institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger med udførelsen af deres tilsynsopgaver, under forudsætning af at modtageren har behov for oplysningerne til varetagelsen af dennes opgaver, jf. dog stk. 10 og 11.
- 15) Danmarks Nationalbank, centralbanker i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank i deres egenskab af pengepolitisk myndighed samt offentlige myndigheder, som overvåger betalingssystemerne i Danmark og andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, under forudsætning af at oplysningerne er nødvendige for dem til opfyldelse af deres lovbestemte opgaver, herunder udførelse af pengepolitik, overvågning af betalings- og værdipapirhåndteringssystemer og varetagelse af det finansielle systems stabilitet.
- 16) En institution, der forestår clearing af værdipapirer eller penge, såfremt det er nødvendigt for at sikre, at institutionen reagerer behørigt på misligholdelser eller potentielle misligholdelser på det marked, hvor institutionen er ansvarlig for clearingen.
- 17) Tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med virksomheder omfattet af denne lov, myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, myndigheder eller organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, og organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for virksomheder omfattet af denne lov, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for virksomheder omfattet af denne lov, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.
- 18) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer for virksomheder omfattet af denne lov, og myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af virksomheder omfattet af denne lov, under forudsætning af at modtageren af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af dennes opgaver, jf. dog stk. 10.
- 19) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten, under forudsætning af at modtageren af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af dennes opgaver og at videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 10.
- 20) Sagkyndige, som bistår myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved likvidation eller konkursbehandling for virksomheder omfattet af denne lov, eller lignende procedurer, og myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for virksomheder omfattet af denne lov, under forudsætning af at modtageren af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af dennes opgaver, jf. dog stk. 10.
- 21) Undersøgelsesudvalg nedsat af Europa-Parlamentet i henhold til artikel 226 i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- 22) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed samt organer etableret af disse, under forudsætning af at modtagerne

af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

- 23) Færøske tilsynsmyndigheder på det finansielle område, under forudsætning af at modtagerne er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der mindst svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver, jf. dog stk. 10.
- 24) Den Internationale Valutafond og Verdensbanken med henblik på vurderinger som led i programmet til vurdering af den finansielle sektor.
- 25) Den Internationale Betalingsbank med henblik på kvantitative konsekvensanalyser.
- 26) Rådet for Finansiell Stabilitet med henblik på dets tilsynsfunktion.

Stk. 7. Alle, der i henhold til stk. 5 og 6 modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Stk. 8. Fortrolige oplysninger modtaget i medfør af stk. 6, nr. 22, kan uanset tavshedspligten som nævnt i stk. 7 udveksles direkte mellem på den ene side Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed samt organer etableret af disse og på den anden side Det Europæiske Råd for Systemiske Risici.

Stk. 9. Fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, må kun anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis Finanstilsynets afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Stk. 10. Videregivelse efter stk. 6, nr. 7, 8, 10, 13, 14, 17-20 og 23, af fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan endvidere alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Ved videregivelse af oplysninger efter stk. 6, nr. 14 og 20, meddeler Finanstilsynet de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige oplysningerne vil blive videresendt til, med angivelse af de sagkyndiges beføjelser.

Stk. 11. Videregivelse af fortrolige oplysninger i medfør af stk. 6, nr. 4, 7, 8 og 14, kan alene ske, såfremt de myndigheder eller organer, som har afgivet oplysningerne, eller de myndigheder i det medlemsland, hvor kontrolbesøget eller inspektionen er foretaget, har givet deres udtrykkelige tilladelse, hvor oplysningerne er modtaget enten fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger eller Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og organer etableret under disse samt i henhold til denne lov, bestemmelser udstedt i medfør af denne lov, artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det

finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici, artikel 31, 35 og 36 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) samt artikel 31 og 36 i forordning (EU) nr. 1095/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) eller fra myndigheder, der har ansvaret for tilsynet med virksomheder omfattet af denne lov, myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde det finansielle systems stabilitet gennem anvendelse af makroprudentielle regler, myndigheder eller organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, organer, der medvirker ved likvidation eller konkursbehandling af virksomheder omfattet af denne lov, eller lignende procedurer, og personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af regnskaber for virksomheder omfattet af denne lov, eller hvor oplysninger er tilvejebragt ved kontrolbesøg eller undersøgelse efter § 131, stk. 4.

§ 137. Finanstilsynets ansatte må ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person efter § 26, stk. 1.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at personoplysninger videregives i medfør af § 136, stk. 5.

Stk. 3. Alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

§ 138. Reaktionen givet efter denne lovs § 130, stk. 2, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed omfattet af denne lov skal offentliggøres med angivelse af navnet på virksomheden, jf. dog stk. 3. Virksomheden skal offentliggøre oplysningerne på sin eventuelle hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsatte et link, som giver direkte adgang til reaktionen, på forsiden af virksomhedens eventuelle hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet. Kommentarer virksomheden på reaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra reaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra virksomhedens eventuelle hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på tilsynets hjemmeside. Reaktionen givet i henhold til denne lovs § 130, stk. 2, jf. § 345, stk. 12, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager efter

denne lov eller regler udstedt i medfør af loven eller efter forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2366/EU af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, artikel 3-4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 924/2009/EF af 16. september 2009 om grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 3. Indbringes reaktionen, der offentliggøres i henhold til 1. pkt., for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse, og det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

Stk. 2. Reaktionen givet i henhold til denne lovs § 130, stk. 2, jf. § 345, stk. 12, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.

Stk. 3. Har Finanstilsynet overgivet en sag til politimæssig efterforskning, og er der faldet fældende dom eller vedtaget bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog stk. 4. Er dommen ikke endelig, eller er den anket eller genoptaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Virksomhedens offentliggørelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter at der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsatte et link, som giver direkte adgang til dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller en bødevedtagelse. Hvis virksomheden kommenterer dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra dommen, bødevedtagelsen eller resumeet. Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder, og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomheden skal give meddelelse til Finanstilsynet om offentliggørelsen, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for juridiske personer.

Stk. 4. Offentliggørelse efter stk. 1-3 kan ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse.

Offentliggørelsen må ikke indeholde oplysninger omfattet af § 30 i lov om offentlighed i forvaltningen. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for eller uden for Den Europæiske Union, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 5. Er offentliggørelse undladt i henhold til stk. 4, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1 og 2, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år efter datoen for reaktionen eller beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. Offentliggørelse skal dog alene finde sted, hvis der ikke er sket påtaleopgivelse eller tiltalefrafald efter retsplejelovens regler.

Stk. 6. I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 8. pkt., og stk. 2 og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse, endeligt tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.

§ 139. Finanstilsynet skal orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af bestemmelserne i denne lov bortset fra kapitel 2-4. 1. pkt. gælder også for sager vedrørende artikel 3-4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 924/2009/EF af 16. september 2009 om grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001 og sager vedrørende Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 260/2012/EU af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro.

Stk. 2. Finanstilsynet skal endvidere orientere offentligheden om navnet på en virksomhed, der udbyder elektroniske penge eller betalingstjenester i strid med §§ 8, 9, 50, 51 og 60.

§ 140. Erhvervsministeren kan for virksomheder under tilsyn omfattet af denne lov fastsætte regler om virksomhedernes pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomheden.

§ 141. Videregiver et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut oplysninger om instituttet, og er oplysningerne kommet

offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde instituttet at offentliggøre berigtigende oplysninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis

- 1) oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende eller
- 2) Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for instituttets kunder, kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i instituttet handles, eller den finansielle stabilitet generelt.

Stk. 2. Berigtiger instituttet ikke oplysningerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan Finanstilsynet offentliggøre påbuddet meddelt efter stk. 1.

§ 142. Som part i forhold til Finanstilsynet anses virksomheder eller personer, som Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse over for i medfør af denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Som part i forhold til Finanstilsynet, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende, anses desuden følgende:

- 1) En virksomhed eller person, der udbyder elektroniske penge, betalingstjenester eller kontooplysningstjenester uden tilladelse, jf. §§ 8, 9, 50, 51 og 60.
- 2) En virksomhed eller person, som ansøger om tilladelse til at udstede elektroniske penge, udbyde betalingstjenester eller udbyde kontooplysningstjenester, jf. §§ 8, 9, 50, 51 og 60.
- 3) Et medlem af en virksomheds bestyrelse eller direktion, den eller de ledelsesansvarlige eller den eller de personer i virksomheden, der er ansvarlig for at udstede elektroniske penge eller udbyde betalingstjenester, når tilsynet giver en virksomhed afslag på tilladelse til at udøve virksomhed som e-pengeinstitut, betalingsinstitut, udbyder af kontooplysningstjenester eller virksomhed med begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge eller udbud af betalingstjenester eller inddrager en sådan tilladelse, jf. § 135.
- 4) En virksomhed eller person, som Finanstilsynet kræver oplysninger af til afgørelse af, om denne er omfattet af bestemmelserne i denne lov, jf. § 132, stk. 5.
- 5) En virksomhed eller person, som omfattes af en afgørelse truffet i henhold til §§ 23 og 24.

Stk. 3. Som part i Finanstilsynets afgørelse om egnethed og hæderlighed anses både det berørte e-pengeinstitut eller betalingsinstitut eller den berørte udbyder af kontooplysningstjenester og det bestyrelsesmedlem eller den direktør eller den ledelsesansvarlige, som afgørelsen omhandler. Det samme gælder Finanstilsynets afgørelser efter §§ 134 og 134 a.

§ 143. Afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til denne lov, regler udstedt i medfør heraf, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2366/EU af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, artikel 3-4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 924/2009/EF af 16. september 2009 om grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001 eller Europa-Par-

lamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro kan af den, som afgørelsen retter sig mod, indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Forbrugerombudsmanden

§ 144. Forbrugerombudsmanden fører tilsyn med kapitel 5 og §§ 117-119, 124 og 125, og at virksomhederne over for forbrugere overholder kapitel 6 og § 42, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 42, stk. 2. Forbrugerombudsmanden fører endvidere tilsyn med artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2015/751/EU om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner.

Stk. 2. Forbrugerombudsmanden kan kræve alle oplysninger, som findes nødvendige for Forbrugerombudsmandens virksomhed, herunder til afgørelse af, om et forhold omfattes af denne lovs bestemmelser og artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2015/751/EU om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner.

Stk. 3. Kan en ændring af forhold, som strider mod de i stk. 1 opregnede bestemmelser, ikke ske ved forhandling, kan Forbrugerombudsmanden udstede påbud herom. Et påbud kan af den, påbuddet retter sig mod, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal fremsættes skriftligt over for Forbrugerombudsmanden, inden 4 uger efter at påbuddet er meddelt den pågældende. Forbrugerombudsmanden skal inden 1 uge efter modtagelse af anmodningen indbringe sagen for retten i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 4. Retten kan bestemme, at indbringelse af et påbud for domstolene har opsættende virkning.

Stk. 5. Forbrugerombudsmandens afgørelser efter denne lov kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 6. Forbrugerombudsmanden kan ved overtrædelse af de i stk. 1 opregnede bestemmelser anlægge sag om forbud, påbud, erstatning og tilbagesøgning af uretmæssigt opkrævede beløb. Markedsføringslovens § 24, § 25, stk. 2, § 28, stk. 1, § 32, stk. 1, og § 34 finder tilsvarende anvendelse. Forbrugerombudsmanden kan udpeges som gruppepræsentant i et gruppesøgsmål, jf. retsplejelovens kapitel 23 a.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen

§ 145. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fører tilsyn med overholdelsen af kapitel 4 og §§ 120-123 og

- 1) artikel 6 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 924/2009 om grænseoverskridende betalinger i Unionen og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001,
- 2) artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 260/2012/EU af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning nr. 924/2009/EF om grænseoverskridende betalinger i euro (SEPA-forordningen) og

- 3) artikel 3-11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2015/751/EU om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan udstede de fornødne påbud, herunder bl.a. påbud om, at

- 1) et pengeinstitut skal give et betalingsinstitut adgang til sine betalingskontotjenester på en sådan måde, at betalingsinstituttet kan udbyde sine betalingstjenester uhindret og effektivt,
- 2) vilkår for adgang til betalingssystemer for udbydere af betalingstjenester skal ændres,
- 3) angivne priser og avancer ikke må overskrides og
- 4) der ved beregningen af priser og avancer skal anvendes bestemte kalkulationsregler.

Stk. 3. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan kræve alle oplysninger, herunder bl.a. regnskaber, regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data, som skønnes nødvendige for styrelsens virksomhed, herunder bl.a. til afgørelse af, om et forhold er omfattet af kapitel 4 og §§ 120-123 samt artikel 6 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 924/2009 om grænseoverskridende betalinger i Unionen og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001 samt artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 260/2012/EU af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning nr. 924/2009/EF om grænseoverskridende betalinger i euro (SEPA-forordningen) samt artikel 3-11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2015/751/EU om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner.

Stk. 4. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelser efter stk. 1 kan indbringes for Konkurrenceankenævnet. Konkurrencelovens § 20 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Klager efter stk. 4 kan indbringes af

- 1) den, som afgørelsen retter sig mod, eller
- 2) den, som i øvrigt har individuel, væsentlig interesse i sagen.

Stk. 6. Klager over afgørelser efter stk. 4 kan af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen eller Konkurrenceankenævnet tillægges opsættende virkning.

Stk. 7. Lov om offentlighed i forvaltningen gælder ikke for sager efter stk. 1. Virksomheder har dog ret til egenaccess i sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse efter stk. 1, jf. § 8 i lov om offentlighed i forvaltningen. 1. og 2. pkt. gælder tillige, når oplysninger tilvejebragt efter stk. 2 er videregivet til en anden forvaltningsmyndighed.

Stk. 8. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelser efter stk. 1 kan offentliggøres, jf. dog stk. 9.

Stk. 9. Ved offentliggørelse efter stk. 8 kan oplysninger om tekniske forhold, herunder forskning, produktionsmåder, produkter og drifts- og forretningshemmeligheder, ikke offentliggøres, for så vidt offentliggørelsen er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller den virksomhed, oplysningen angår. Endvidere kan oplysninger om enkelte kunders forhold i virksomheder, der er under tilsyn af Finanstilsynet, ikke offentliggøres.

Stk. 10. Erhvervsministeren afgiver hvert andet år en rapport om forholdene på betalingskortmarkedet til Folketinget. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen varetager sekretariatsfunktionen for ministeren i forbindelse med udarbejdelse af rapporten.

§ 145 a. Konkurrencerådet har det overordnede ansvar for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens administration efter denne lov og regler udstedt i medfør heraf. Konkurrencerådet træffer afgørelse i sager af principiel eller særlig stor betydning. Konkurrencerådet og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er ved administrationen af denne lov og regler udstedt i medfør heraf uafhængige af erhvervsministeren.

Stk. 2. Konkurrencerådet kan delegere sin kompetence til at træffe afgørelser efter stk. 1, 2. pkt., til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

§ 145 b. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen afgør, om der er tilstrækkelig anledning til at undersøge eller træffe afgørelse i en sag, herunder om sagsbehandlingen midlertidigt eller endeligt skal indstilles.

§ 146. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan pålægge daglige eller ugentlige tvangsbøder til den, der undlader at

- 1) give de oplysninger, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan kræve efter § 145, stk. 3, eller
- 2) efterkomme et påbud meddelt efter § 145, stk. 2.

Afgifter og omkostninger

§ 147. Virksomheder under tilsyn efter denne lov betaler afgift til Finanstilsynet efter kapitel 22 i lov om finansiel virksomhed.

§ 148. Til dækning af omkostningerne ved Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens og Forbrugerombudsmandens tilsyn efter denne lov betaler følgende fysiske og juridiske personer omfattet af lov om betalinger årligt den nedenfor anførte afgift til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen:

- 1) Betalingsinstitutter betaler følgende
 - a) 8.460 kr., når instituttets samlede gennemførte betalingstransaktioner i andet halvår af det foregående kalenderår og første halvår af det indeværende kalenderår er mindre end 250 mio. kr.
 - b) 27.060 kr., når instituttets samlede gennemførte betalingstransaktioner i andet halvår af det foregående kalenderår og første halvår af det indeværende kalenderår er mellem 250 mio. kr. og 100 mia. kr.
 - c) 169.120 kr., når instituttets samlede gennemførte betalingstransaktioner i andet halvår af det foregående kalenderår og første halvår af det indeværende kalenderår er større end 100 mia. kr.
- 2) Betalingsinstitutter fra udlandet (filial i Danmark) betaler 8.940 kr.
- 3) E-pengeinstitutter betaler følgende:
 - a) 8.460 kr., når summen af pengeinstituttets gennemsnitlige udestående elektroniske penge og instituttets samlede gennemførte betalingstransaktioner i andet halvår af det foregående kalenderår og første halvår af det indeværende kalenderår er mindre end 250 mio. kr.

- b) 27.060 kr., når summen af pengeinstituttets gennemsnitlige udestående elektroniske penge og instituttets samlede gennemførte betalingstransaktioner i andet halvår af det foregående kalenderår og første halvår af det indeværende kalenderår er mellem 250 mio. kr. og 100 mia. kr.
- c) 169.120 kr., når summen af pengeinstituttets gennemsnitlige udestående elektroniske penge og instituttets samlede gennemførte betalingstransaktioner i andet halvår af det foregående kalenderår og første halvår af det indeværende kalenderår er større end 100 mia. kr.
- 4) Virksomheder med begrænset tilladelse til udstedelse af elektroniske penge eller til at udbyde betalingstjenester betaler 3.750 kr.
- 5) Virksomheder med tilladelse til at udbyde kontooplysningstjenester betaler 8.460 kr.

Stk. 2. Virksomheder, der er meddelt tilladelse efter § 7, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed til at udøve virksomhed som pengeinstitut, og filialer her i landet af kreditinstitutter etableret i Den Europæiske Union eller i et land, som Den Europæiske Union har indgået aftale med på det finansielle område, betaler differencen mellem omkostningerne ved tilsynet og provenuet af afgifterne i stk. 1, nr. 1-5, inden for det på finansloven fastsatte samlede afgiftsbeløb for året.

Stk. 3. Den samlede afgiftssum for pengeinstitutter og filialer her i landet af udenlandske kreditinstitutter, jf. stk. 2, fordeles på de enkelte pengeinstitutter efter andel af de omfattede virksomheders samlede gælds- og garantiforpligtelser. Der pålægges altid en minimumsafgift på 2.000 kr.

Stk. 4. Afgifterne i stk. 1, nr. 1-5, reguleres årligt med de satser for regulering af det generelle pris- og lønindeks med niveauekorrektion, der fastsættes i de successivt offentliggjorte forslag til finanslov.

Stk. 5. Beregningen af afgifterne nævnt i stk. 2 og 3 foretages efter reglerne i § 368, stk. 1-4, i lov om finansiel virksomhed og sker på baggrund af oplysninger fra Finanstilsynets register over virksomheder under tilsyn og indrapporterede oplysninger om gælds- og garantiforpligtelser.

Stk. 6. Reglerne i opkrævningslovens §§ 6-8 finder tilsvarende anvendelse på opkrævning af afgifter efter denne lov.

Stk. 7. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om fastsættelse af betalingen af afgifterne i stk. 1-3 og om Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens og Forbrugerombudsmandens opkrævning heraf.

Kommunikation

§ 149. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Finanstilsynet og andre myndigheder om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

§ 150. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 151. Hvor det i denne lov eller i regler udstedt i medfør af denne lov er forudsat, at et dokument, som er udstedt af andre end Finanstilsynet, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskrifts krav. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

Kapitel 10

Straffebestemmelser

§ 152. ³⁾ Overtrædelse af §§ 2, 3, 16, 17, 19 og 20, § 30, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, § 30, stk. 3, jf. stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, §§ 35, 58 og 59 og § 60, stk. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Overtrædelse af § 21, stk. 1, § 22, § 25, stk. 1 og 2, § 25 a, stk. 1-3, § 26, stk. 1, § 27, stk. 1, § 27 a, stk. 1, § 28, § 29, stk. 1, nr. 1 og 2, § 36, stk. 1, § 37, stk. 1, 3. pkt., § 38, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 40, § 43, stk. 1 og stk. 7, 4. pkt., og stk. 10, § 44, § 45, stk. 1 og 5 og stk. 8, 4. pkt., § 60, stk. 7, § 61, stk. 1, § 62, stk. 1 og 3, § 63, stk. 1 og 2, § 64, stk. 1, 3 og 4, § 66, stk. 1, § 67, stk. 1-6, §§ 68, 69, 70, 71 og 72, § 75, stk. 3, §§ 76-78 og 80, § 81, stk. 1, § 83, stk. 2, §§ 84, 85, 86, 87, 88 og 89, § 90, stk. 2-4, § 91, stk. 1-4, § 92, stk. 2 og 3, § 94, stk. 1 og 2, § 95, § 96, stk. 1-3, § 101, stk. 1, § 110, stk. 1, § 117, § 118, stk. 1 og 2, § 120, stk. 1, § 121, stk. 2, 1. pkt., § 122, stk. 1 og 2, § 123, stk. 1 og 2, § 124, stk. 2 og 4, § 125, stk. 2-6, § 126, stk. 1, § 127, stk. 1-3, og § 128, stk. 1 og 5, samt artikel 3, stk. 1 og 1a, artikel 3a, stk. 3-5, artikel 3b, artikel 4, stk. 1, 3 og 4, og artikel 6 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 924/2009/EF af 16. september 2009 om grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001, artikel 3-6 og 8-9 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 260/2012/EU af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning nr. 924/2009/EF om grænseoverskridende betalinger i euro (SEPA-forordningen) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2015/751/EU om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner straffes med bøde.

Stk. 3. En virksomhed eller person, der ikke efterkommer et påbud, som er givet i medfør af §§ 134, 134 a, 141, 144 eller § 145, stk. 2, eller undlader at meddele eller berigtige oplysninger efter § 132, § 144, stk. 2, eller § 145, stk. 3, straffes med bøde.

Stk. 4. Den, der i forhold, som er omfattet af § 145, stk. 1, afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen eller Konkurrenceankenævnet eller fortier forhold af betydning for den pågældende sag eller i forhold, der i øvrigt er omfattet af loven, meddeler Finanstilsynet urigtige eller vildledende oplysninger, straffes med bøde.

Stk. 5. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 6. Forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør af loven er 5 år.

Stk. 7. I regler udstedt i medfør af loven kan der fastsættes straf i form af bøde for overtrædelse af regler udstedt i medfør af loven.

§ 153. Den, der driver virksomhed omfattet af denne lov eller medvirker hertil, kan ved dom for strafbart forhold frakendes retten til fortsat at drive den pågældende virksomhed, til at drive den under visse former eller til at medvirke hertil, såfremt det udviste forhold begrunder nærliggende fare for misbrug ved udøvelse af virksomheden. Straffelovens § 79, stk. 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Påstand om frakendelse efter stk. 1 nedlægges af anklagemyndigheden efter anmodning fra Finanstilsynet.

Stk. 3. Den, der driver virksomhed, der er omfattet af denne lov, hvortil retten er frakendt vedkommende i medfør af stk. 1, eller som i sin virksomhed lader nogen, som er frakendt retten hertil, medvirke ved virksomhed som nævnt i stk. 1, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 131.

Kapitel 11

Ikrafttræden, overgangsbestemmelser m.v.

§ 154. Loven træder i kraft den 1. januar 2018, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 157, nr. 5, træder i kraft den 3. januar 2018.

Stk. 3. § 84, stk. 2, § 86, stk. 2, § 87, stk. 3, § 89, stk. 1, § 91, stk. 2, nr. 3, og § 126, stk. 1, nr. 3, finder anvendelse, 18 måneder efter at forordninger og regler herom er udstedt af Kommissionen i medfør af artikel 98 i Europa-Parlamentets og rådets direktiv 2015/2366/EU af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked.

Stk. 4. Lov om betalingstjenester og elektroniske penge, jf. lovbekendtgørelse nr. 613 af 24. april 2015, ophæves.

Stk. 5. Bekendtgørelser, der er udstedt i medfør af lov om betalingstjenester og elektroniske penge, jf. lovbekendtgørelse nr. 613 af 24. april 2015 med senere ændringer, opretholdes, indtil de ophæves eller erstattes af bekendtgørelser udstedt i medfør af denne lov.

Stk. 6. Juridiske personer, der har en tilladelse som betalingsinstitut eller e-pengeinstitut i henhold til lov om betalingstjenester og elektroniske penge, jf. lovbekendtgørelse nr. 613 af 24. april 2015 med senere ændringer, kan fortsætte denne virksomhed uden tilladelse efter denne lov indtil den 13. juli 2018.

Stk. 7. Juridiske personer, der har tilladelse efter § 37, stk. 1, nr. 2, eller § 39 p, stk. 1, nr. 2, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, jf. lovbekendtgørelse nr. 613 af 24. april 2015 med senere ændringer, kan fortsætte denne virksomhed uden tilladelse efter denne lov indtil den 13. januar 2019.

Stk. 8. Juridiske personer, der har en tilladelse som betalingsinstitut i henhold til lov om betalingstjenester og elektroniske penge, jf. lovbekendtgørelse nr. 613 af 24. april 2015 med senere ændringer, til at udbyde betalingstjenester

i henhold til punkt 7 i bilag 1 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, jf. lovbekendtgørelse nr. 613 af 24. april 2015 med senere ændringer, bevarer tilladelsen til at udbyde disse betalingstjenester indtil den 13. januar 2020, da disse betalingstjenester tillige anses som omhandlet i punkt 3 i bilag 1 i denne lov.

Stk. 9. Virksomheder, der inden den 1. januar 2018 har påbegyndt virksomhed, som efter lovens ikrafttræden vil kræve tilladelse efter § 9 eller § 60 til at udbyde betalingstjenester omfattet af bilag 1, nr. 7 eller 8, kan fortsætte denne virksomhed her i landet uden tilladelse indtil den 13. juli 2018.

Stk. 10. Juridiske personer, der har en dispensation givet efter § 1, stk. 3, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, jf. lovbekendtgørelse nr. 613 af 24. april 2015 med senere ændringer, beholder denne indtil den 13. juli 2018.

Stk. 11. Ændringer i eksisterende aftaler, vilkår m.v., der har til formål at bringe disse i overensstemmelse med kravene til en rammeaftale, jf. § 72, og som skal træde i kraft senest den 1. januar 2018, kan uanset modstående aftale gennemføres ved at varsle ændringen med 1 måneds varsel. Ændringer til gunst for brugeren kan dog gennemføres uden varsel. Ændringer efter 1. og 2. pkt. skal meddeles på papir eller andet varigt medium og være klart formulerede og letforståelige på dansk eller et andet sprog, som parterne aftaler, jf. § 72, stk. 3. Hvis brugeren ikke kan godkende ændringerne i rammeaftalen, der er til ugunst for vedkommende, skal vedkommende meddele udbyderen dette inden datoen for ændringernes ikrafttræden. Varsling efter 1. pkt. skal indeholde oplysning om det i 3. pkt. nævnte forhold.

Stk. 12. § 124, stk. 2, finder ikke anvendelse på eksisterende aftaler om udbud af betalingstjenester, der er indgået før 1. januar 2018, og som indebærer behandling af personoplysninger i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

§ 155. (Ophævet)

§§ 156 - 160. (Udelades)

§ 161. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men §§ 1-158 og 160 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Lov nr. 1547 af 19. december 2017 (Forhandlede retningslinjer på det finansielle område, sikring af vandrende arbejdstageres ret til at optjene og bevare pensionsrettigheder, gennemførelse af ændringer som følge af benchmarkforordningen og PRIIP-forordningen, udpegning af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 15

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2018, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2-7. (Udelades)

Lov nr. 503 af 23. maj 2018 (Konsekvensændringer som følge af databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen samt medicansvarslovens anvendelse på offentligt tilgængelige informationsdatabaser m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 32

Stk. 1. Loven træder i kraft den 25. maj 2018, jf. dog stk. 3.

Stk. 2 og 3. (Udelades)

Lov nr. 706 af 8. juni 2018 (Styrket indsats mod hvidvask m.v. i den finansielle sektor, indførelse af nye former for alternative investeringsfonde, ændring af grænsen for prospektpligt m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 24

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2018, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2-6. (Udelades)

Lov nr. 1520 af 18. december 2018 (Gennemførelse af anbefalingerne fra arbejdsgruppen for eftersyn af den finansielle regulering og ændring af reglerne for udpegning af SIFI'er i Danmark m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 13

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2-6. (Udelades)

Lov nr. 552 af 7. maj 2019 (Gennemførelse af den politiske aftale om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod hvidvask og terrorfinansiering og gennemførelse af anbefalinger fra arbejdsgruppen for eftersyn af den finansielle regulering) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 18

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2019.

Stk. 2. En ansat, som er ansvarlig for hvidvaskforebyggelse, jf. hvidvasklovens § 7, stk. 2, eller et medlem af den faktiske ledelse, der er ansvarlig for compliance eller hvidvaskforebyggelse, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden varetager stillingen i et e-pengeinstitut eller et betalingsin-

stitut, skal ikke meddele Finanstilsynet oplysninger om sin egnethed og hæderlighed i medfør af § 30, stk. 2, jf. stk. 3, i lov om betalinger som affattet ved denne lovs § 3, nr. 10. For disse ansatte indgår forhold indtruffet før lovens ikrafttræden ikke ved en senere vurdering af, om § 30, stk. 1, nr. 2-5, jf. stk. 3, i lov om betalinger som affattet ved denne lovs § 3, nr. 10, er opfyldt.

Stk. 3-5. (Udelades)

Lov nr. 1374 af 13. december 2019 (Direkte debitering, håndtering af erstatningskrav i henhold til en byggeskade-forsikring tegnet i Qudos Insurance A/S, whistleblowerordning for virksomheder med begrænset tilladelse, revisors meddelelsespligt til Finanstilsynet og ændring af procedure ved indløsning af minoritetsaktionærer m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 19

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2020, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. § 7, nr. 13, træder i kraft den 15. december 2019.

Stk. 4. § 7, nr. 6-9, træder i kraft den 19. april 2020.

Stk. 5. (Udelades)

Stk. 6. Regler fastsat i medfør af § 122, stk. 2, i lov nr. 652 af 8. juni 2017 om betalinger forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 122, stk. 3, i lov om betalinger, jf. denne lovs § 7, nr. 5.

Stk. 7. Erhvervsministeren fremsætter senest i folketingsåret 2021-22 forslag om revision af § 122, stk. 2, i lov om betalinger, jf. denne lovs § 7, nr. 5.

Lov nr. 1563 af 27. december 2019 (Styrkelse af indsatsen mod finansiell kriminalitet og gennemførelse af 4. og 5. hvidvaskdirektiv) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 18

Stk. 1. Loven træder i kraft den 10. januar 2020.

Stk. 2 og 3. (Udelades)

Lov nr. 641 af 19. maj 2020 (Ændringer som følge af PEPP-forordningen, ændring af reglerne for outsourcing og præcisering af reglerne om forsikringsmægleres uafhængighed) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2020, jf. dog stk. 2-6.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. § 4, nr. 7, træder i kraft den 22. maj 2020.

Stk. 4-6. (Udelades)

Stk. 7. Uanset § 148, stk. 2, i lov om betalinger som ændret ved denne lovs § 4, nr. 6, udgør det samlede afgiftsbeløb 4,7 mio. kr. for andet halvår af 2020.

Stk. 8. Regler udstedt i medfør af bestemmelser, der ændres ved § 1, nr. 5, 6, 14 og 19, § 4, nr. 5, § 5, nr. 4, § 7, nr. 1, og § 8, nr. 1, forbliver i kraft, indtil de ændres eller ophæves.

Lov nr. 1940 af 15. december 2020 (Gennemførelse af 2. betalingstjenestedirektiv, 4. og 5. hvidvaskdirektiv, ændringer til benchmarkforordningen og disclosureforordningen) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 12

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2021, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. § 1, nr. 25, træder i kraft den 29. december 2020.

Stk. 3. (Udelades)

Stk. 4. § 1, nr. 17, 28-30 og 32, træder i kraft den 19. april 2021.

Lov nr. 1155 af 8. juni 2021 om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 288. Loven træder i kraft den 26. juni 2021.

Stk. 2-4. (Udelades)

Lov nr. 1163 af 8. juni 2021 (Øget investorbeskyttelse ved grænseoverskridende markedsføring af investeringer og styrket tilsyn med aktører på det digitale marked for finansielle ydelser m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 16

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2021, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2-9. (Udelades)

Lov nr. 2382 af 14. december 2021 (Supplering af taksonomiforordningen og ny model for SI-FI-udpegning) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 19

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2022, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 4, § 2, nr. 3, § 3, nr. 4, § 4, nr. 7, § 5, nr. 14, § 7, nr. 4, § 8, nr. 1, § 10, nr. 1, § 11, nr. 1, § 12, nr. 1, § 13, nr. 1, § 15, nr. 1, § 16, nr. 1 og § 17, nr. 1, træder i kraft den 17. december 2021.

Stk. 3-8. (Udelades)

Lov nr. 568 af 10. maj 2022 (Skærpede krav om måltal og politikker for det underrepræsenterede køn)⁴⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 11

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2023.

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 570 af 10. maj 2022 (Udpegelse af afviklingsmyndigheder for nødlidende centrale modparter og regler for livsforsikringsvirksomheder, der udbyder syge- og ulykkesforsikringer m.v.)⁵⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 13

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2022, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2-7. (Udelades)

Erhvervsministeriet, den 18. januar 2023

MORTEN BØDSKOV

/ Jesper Berg

-
- ²⁾ Bestemmelsen er nyaffattet med lov nr. 568 af 10. maj 2022. Bestemmelsen træder i kraft den 1. januar 2023.
- ³⁾ Bestemmelsen er ændret med lov nr. 568 af 10. maj 2022. Ændringen træder i kraft den 1. januar 2023.
- ⁴⁾ Lovændringen vedrører § 29 og § 152, stk. 2.
- ⁵⁾ Lovændringen vedrører, § 1, stk. 5 og stk. 9, 1. pkt. og § 6, stk. 3, § 1, stk. 7, § 4, stk. 3, § 81, stk. 1, § 81, stk. 3, § 81, stk. 4-6, § 97, stk. 2, § 103, stk. 2, § 104, § 104 a, § 106, § 107, 1 pkt., § 124, stk. 2, § 124, stk. 3, § 125, stk. 2 og § 136, stk. 3.

Bilag 1**Betalingstjenester**

- 1) Tjenester, der muliggør, at kontantbeløb placeres på en betalingskonto, og alle transaktioner, der er nødvendige for drift af en betalingskonto.
- 2) Tjenester, der muliggør kontanthævninger fra en betalingskonto, og alle transaktioner, der er nødvendige for drift af en betalingskonto.
- 3) Gennemførelse af betalingstransaktioner, herunder overførsel af midler til en betalingskonto hos brugerens udbyder eller hos en anden udbyder:
 - a) Gennemførelse af direkte debiteringer, herunder direkte engangsdebiteringer.
 - b) Gennemførelse af betalingstransaktioner via et betalingskort el.lign.
 - c) Gennemførelse af kredittransaktioner, herunder stående ordrer.
- 4) Gennemførelse af betalingstransaktioner, når midlerne er dækket af en brugers kreditfacilitet:
 - a) Gennemførelse af direkte debiteringer, herunder direkte engangsdebiteringer.
 - b) Gennemførelse af betalingstransaktioner via et betalingskort el.lign.
 - c) Gennemførelse af kredittransaktioner, herunder stående ordrer.
- 5) Udstedelse eller indløsning af betalingsinstrumenter.
- 6) Pengeoverførselsvirksomhed.
- 7) Betalingsinitieringstjenester.
- 8) Kontooplysningstjenester.

Bilag 2**Opgørelse af krav til betalingsinstitutters kapitalgrundlag, jf. § 32, stk. 1, nr. 2****1. Beregningsmetoder Metode A**

Beregningsgrundlag: Instituttets faste omkostninger.

Betalingsinstituttets kapitalgrundlag skal udgøre et beløb, der mindst svarer til 10 pct. af de faste omkostninger for det foregående år.

Har betalingsinstituttet endnu ikke gennemført et helt års drift på datoen for beregningen, anvendes som grundlag for beregningen de faste omkostninger, der fremgår af virksomhedens estimer for det kommende år.

Metode B

Beregningsgrundlag: Instituttets betalingsvolumen.

Betalingsinstituttets kapitalgrundlag skal udgøre et beløb, der mindst er lig med summen af følgende elementer multipliceret med den omregningsfaktor, k , der er defineret i punkt 2, hvor betalingsvolumenet (BV) repræsenterer 1/12 af det samlede beløb for de betalingstransaktioner, som betalingsinstituttet har gennemført i de foregående 12 måneder:

- a) 4,0 pct. af den pågældende del af BV indtil 5 mio. euro plus
- b) 2,5 pct. af den pågældende del af BV over 5 mio. euro indtil 10 mio. euro plus
- c) 1 pct. af den pågældende del af BV over 10 mio. euro indtil 100 mio. euro plus
- d) 0,5 pct. af den pågældende del af BV over 100 mio. euro indtil 250 mio. euro plus
- e) 0,25 pct. af den pågældende del af BV over 250 mio. euro.

Har virksomheden endnu ikke gennemført et helt års drift på datoen for beregningen, anvendes som grundlag 1/12 af det samlede beløb for de betalingstjenester, som fremgår af virksomhedens estimer for det kommende år.

Metode C

Beregningsgrundlag: Instituttets nettoindtægter.

Betalingsinstituttets kapitalgrundlag skal udgøre et beløb, der mindst er lig med summen af følgende elementer multipliceret med den omregningsfaktor, som er defineret i punkt 2:

- a) 10 pct. af den pågældende del af den relevante indikator indtil 2,5 mio. euro plus
- b) 8 pct. af den pågældende del af den relevante indikator fra 2,5 mio. euro indtil 5 mio. euro plus
- c) 6 pct. af den pågældende del af den relevante indikator fra 5 mio. euro indtil 25 mio. euro plus
- d) 3 pct. af den pågældende del af den relevante indikator fra 25 mio. euro indtil 50 mio. euro plus
- e) 1,5 pct. af den pågældende del af den relevante indikator over 50 mio. euro.

Den relevante indikator udgøres af summen af renteindtægter, renteudgifter, modtagne provisioner og gebyrer samt andre driftsindtægter. Hvert element medtages i summen med positivt eller negativt

fortegn. Indtægter fra henholdsvis ekstraordinære og usædvanlige poster medregnes ikke. Udgifter til outsourcing af tjenester, der leveres af tredjepart, kan medregnes, hvis disse udgifter er opkrævet af en virksomhed med hjemsted i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Den relevante indikator beregnes over det foregående år. Har betalingsinstituttet endnu ikke gennemført et helt års drift på datoen for beregningen, anvendes som grundlag for beregningen de nettoindtægter, der fremgår af instituttets estimer for det kommende år.

Kapitalgrundlaget skal dog mindst udgøre et beløb, der beregnes i overensstemmelse med denne metode, hvor den relevante indikator udgør 80 pct. af gennemsnittet for de forudgående 2 år, hvis instituttet har gennemført 2 års drift eller mere, og for de foregående 3 år, hvis selskabet har gennemført 3 års drift eller mere.

2. Omregningsfaktor

Den omregningsfaktor, k , der anvendes ved metode B og C, fastsættes til:

- a) 1, hvis betalingsinstituttet udbyder en af de betalingstjenester, der er anført i bilag 1, punkt 1-5.
- b) 0,5, hvis betalingsinstituttet kun udbyder den betalingstjeneste, der er anført i bilag 1, punkt 6.